ARTIS ANALYTICAE PRAXIS,

Ad æquationes Algebraïcas nouâ, expeditâ, & generali methodo, resoluendas:

TRACTATVS

E posthumis THOME HARRIOTI Philosophi ac Mathematici celeberrimi schediasmatis summa side & diligentia descriptus:

ET .

FLLVSTRISSIMO DOMINO

DOM. HENRICO PERCIO,

NORTHVMBRIE COMITI,

Qui bæc primò, sub Patronatus & Munisicentiæ suæ auspicijs ad proprios vius elucubrata, in communem Mathematicorum vtilitatem, denuò reusenda, describenda, & publicanda mandauit, meritissimi Honoris ergò Nuncupatus.

LONDINI

Apud Robertum Barker, Typographum Regium: Et Hæred. I o. Billi.

Less a from a rotatiles (A.e.) From the Harmoni and the selection of th MVSEVM BRITAN NICVM District my entrolis Y R MALONOLNE moriosepooy I, a same a How v ra a a o A break Regium: Et Harell I o Brains 1 5 9 1 0000

PRÆFATIO AD ANALYSTAS.

RTIS ANALYTICE, cuius caula hîc agitur, post eruditum illud Græcorum sæculum antiquatæ iamdiù & incultæ iacentis, restitutionem Franciscus Vieta, Gallus, vir clarissimus, & ob insignem in scientijs Mathematicis peritiam, Gallicæ gentis decus, primus singulari consilio & intentato antehâc conamine aggressus est; atque ingenuam hanc animi sui intentionem per varios tractatus, quos in argumenti huius elaboratione eleganter & acutè conscripsit, posteris testatam reliquit. Dùm verò ille veteris Analytices restitutionem, quam sibi proposuit, seriò molitus est, non tam eam restitutam, quam proprijs inuentionibus auctam & exornatam, tanquam nouam & suam, nobis tradidisse videtur. Quod generali conceptu enuntiatum paulò susiùs explicandum est, vt, ostenso eo quod primum à Vieta in instituto suo promouendo actum est, quid posteà ab authore nostro doctissimo Thoma Harrioto, qui illum certamine isto Analytico sequutus est, præstitum sit, meliùs inno-

tescere possit.

Quarè vt rem ab initio repetamus; Veteres illos Artifices, in Problematum solutionibus inuestigandis, quorum deductiones ordinis Quadraticilimites non excedunt, Analyticen communiter exercuisse, in varijs ipsorum monumentis tum effectu manifestum, tum diserte ab ipsis significatum est. Vnde scientias Mathematicas quas ab illis accepimus, artis huius inuentricis beneficio, quamplurimis accessionibus locupletatas suisse, pro certo existimandum est. Nam Problemate processu Analytico ad solutionis statum deducto, liberum & facile eis fuit, facto per Analysis vestigia regressu, demonstrationem synthetice constructe, constructamque, suppressa Analysi, Problemati attexere. Sed privilegium hoc eis intra communium Elementorum terminos, siuè (vt ipsi loquuntur) in loco plano versantibus, concessum tantummodo fuit. Cum autem tentata Analysi in sublimiorum ordinum formulas (ve cubicas præsertim) incidere eis obtigit; votis suis minus prospere succedente solutione, ne omni artis subsidio ad cam forma aliqua Geometrica prestandam destituti viderentur; vel ad locos solidos (quo nomine fectiones Conicas intellexere) vel ad locos quos lineares vocarunt, (vt funt Helice

PRÆFATIO.

Helice, Conchoides, Quadrantica, & huius generis similia) tanquam ad postulata artis desectuose supplementa, consugere solebant. Sunt autem supplementa ista delineationes quædam tortuose per motus compositos mechanice descriptæ, calculi aut ratiocinij viterioris, quam quod ex præsupposita ipsarum genesi immediate dependet, omnino incapaces. Vnde factum est, vi carum adhibito adminiculo, desiderata problematis solutio manus & oculi officio organice tantum expedienda erat. Atá; in huiusmodi statu hæsit veterum Græcorum in problematis soluendis facultas Analytica, quamdiù artium Mathematicarum studium & professio apud eos sloruit.

Deuicta verò tandem Barbarorum armis Græcia, & in seruitutem redacta, vniuersa Græcorum literatura ad Arabum scholas transmigrauit. Vbi, per succedentis sæculi tempora, gentis ingeniosæstudijs summoperè exculta & amplificata est. Quanquam autem in alijs philosophiæ partibus multa quidementilia, atq; nonnulla etiam abstrusiora solerti eorum indagine inuenta, ad nos peruenerint; ac tametsi Arabicum ipsius Algebra nomen ab eis impositum, (præter scripta eorum paucula in eo genere extantia) artis apud eos studium & praxim viguisse argumentum euidens sit; vnus tamen Diophantus Analysta Græcus, ex antiqua Mathematicorum familia superstes, obstat, quò minùs vel Algebra inuentionem, vel quicquam, quod ad Analyticen perficiendam velaugendam faciat, Græcorum inuentis super-

additum, Arabibus acceptum referre teneamur.

Pristina igitur Gracorum Analytice, eodem prorsus quo ab ipsis relicta est imperfectionis statu, per Arabum manus intacta ad nostra víque tempora deuoluta permansit. Dum Cardanus & Tartaglia, Itali, celebres superioris etatis Mathematici, & Algebra studiosissimi, fundameto quoda Geometrico innixi, (de inuérionis gloria magnopere inter le discertantes) arté, ad Cubici ordinis æquationes apodictice resoluendas promouere conati sunt; casus nonnullos conditionatos accurate quidem, sed forma Binomijs radicalibus admodum perplexa, resoluendo. De conditionatis dictum est, quia resolutionis fundamentum hoc generale & absolutum non est. Post hos alij inuentum istud corum ad incudem reuocarunt; inter quos Steumus Belga in Arithmetica sua generali omnium optime & diligentissime materiam hanc pertractauit. Primò, æquationum Cubici generis, quæ natura & conditione sua primarià resolubiles sunt, (quarum scilicet resolutio ex supposito fundamento immediate extrui potest) resolutionis modum proponit. Secundò, æquationum Cubicarum formas illas quæ conditione sua ad primarias reducibiles sunt, reducit & resoluit. Tertio, Biquadraticas quoque, ad primarias cubicas reducibiles reductas, itidem resoluit; reliquis, tam Cubici quam Biquadratici generis non conditionatis, (quæ totius multitudinis pars magna est) pro irresolubilibus, maximo artis detrimento, tacità exclusione damnatis. Atq; hic Italici huius inuenti progressus & terminus fuit, non tam ignorantia nostra quam ipsa rei natura præfinitus.

PRÆFATIO.

Prodijt autem tandem Vieta, magnus ille in Analyticis architectus, qui quum, varijs adhibitis Supplementorum, Recognitionum, atque Angularium sectionum subsidijs, omnia tentasset quibus, tanquam ingenij sui machinis, inuictam hanc artis Analyticæ anomaliam superaret; haud longe tamen vltra præfatum antecessorum suorum terminum rem prouexisse videtur; donec frustrà tentatis Geometricis, in Arithmetico genere insistens, Exegeticen suam numerosam feliciter excogitauit. Qua demum inuenta, fastuosum illud & vniuersale problema suum, Nullum non problema soluere, fidenter asseuerare potuit. Est enim Ars illa, ad omnes omnium ordinum & formarum æquationes generali, vniformi ac infallibili methodo resoluendas, ab ipsa natura ordinata. Quum vero problematum solutiones æquationum resolutionibus finaliter perficiantur; Vieta idcirco, immensa Exegetices huius in æquationibus resoluendis potestate perspecta, vniuersalem problematum solutionem illius ministerio possibilem existimans, magnificâ huiulmodi enunciationis forma Problema illud infignire voluit. Exegetices huius inuentum, corum quæ à Vieta, ad opus restitutorium ab ipso conceptum, collata funt, dignitate præcipuum, narrationis ordine primum cito.

Restatalterum ipsius inuentum in scholam Mathematicam, titulo Logistices Speciosa introductum: qua licèt Analytices restitutionem minus essentialiter quam Exegetice numerosa, attingat; tamen, cum natura prioritate, ac proinde vsus generalitate, illamlonge superet, non minoris assimanda est. Veteres sane Logistice hac speciosa non sine maximo dispendio caruisse, agnouerit quisquis incredibilem illius commoditatem in materia Mathematica compendiose & dilucide tractanda, pra verbosa veteris stili gravitate, expertus suerit. Quoniam igitur duobus hisce auctarijs,
Logistice Speciosa atque Exegetice numerosa, (quarum in veterum scriptis
ne vestigium quidem vllum extat) Vietam artem locupletasse constet; nouam
eam potius, ve dictum est, magna saltem ex parte secisse, quam veterem restituisse, non immerito censendus est.

Exegetice ista numerosa est quam hic proferimus, è I homa Harrioti nostri schediasmatis depromptam; non quidem ut primis Vieta cogitationibus formata est, sed posterioribus Harrioti ita reformatam, vt si Vieta Exegetices inuentione Analyticen nouam quodammodo fecisse visus suerit, Harriotum Exegetices recognitione ipsum Vietam nouum, nouo certè ac multò magis expedito & ad vsum facto habitu conspiciendum produxisse facile iudicauerint, qui vtriusque institutionis formas ad praxim reuocatas comparauerint.

Ad Exegetices autem reformationem istam perficiendam, Logistices quoque Vietaam formam priùs mutatam esse omninò necessarium ei suit. Quam enim Vieta notis interpretatis exercendam præcepto & exemplo proposuit.

PRÆFATIO.

licet ad nouæ disciplinæ intelligentiam vtilis esse potuit, ad ordinariam ta-

men praximincommoda postea reperta est.

Harriotus igitur sola literali notatione, Elementis scilicet vel simplicibus vel vicunque combinatis, pro calculi aut ratiocinij exigentia vsus elt. Opportuna quidem hac mutatione, Logistices speciosæ aliquatenus molestam anteà & minus concinnam praxim ad summam tum facilitatem tum perspicuitatem redactam esse, multiplicibus præsentis tractationis exemplis patefactum est. Logistices certe huius dexteritate fretus Harriotus, Exegetices reformationem duobus precipuè inuentis suis molitus est. Primò, æquationes quasdam è radicibus Binomijs generatas constituit, quas Canonicas appellat. Harum ad æquationes communes facta applicatione, siqua radicum ambiguitas communibus subsit, per Canonicarum istarum æquipollentiam inuento admodum ingenioso detegitur ac determinatur. Secundo, quum ad ipsam Exegetices numerosæ praxim deuentum est, species qualdam polynomias ex iplis æquationum resolutioni propolitarum speciebus deducit; quas item Canonicas vocat. Sunt enim reuerà ipfius refolutio. nis Canones siuè regulatrices quarum vniformiter continuatà applicatione, operis Analytici processus à principio ad finem tantà facilitate ac certitudine dirigitur, vt Harriotus vnica huius artificij, præ cæteris huius generis inuentis suis, inuentione, Exegeticen numerosam (artem Mathematicarum omnium instrumentariam, atque co nomine veilissimam) ad absolutam perfectionem redegisse verè existimandus sit. Atque hæc ferè sunt quæ ab Authore nostro in Exegetices reformatione elucubranda peracta sunt,

fummatim quidem dicta, sed quæ in sequenti tractatu maximo Analystarum commodo particulatim & diligenter explicata sunt.

DEFINITIONES.

Definitiones quædam, quæ proæmij loco vocabulis tam ipfius artis communibus, quam præsentis tractatus peculiaribus interpretandis vtiliter inservire possint.

DEFINITIO PRIMA.

Ogistice speciosa, cuius in Analyticis istis frequens, & omnino necessarius est vsus Arithmetica, generis eius dem partitipatione germana est. Est namque Arithmetica Logistice numerosa. Hoc tantum inter eas (quantum ad nominis rationem attinet) discriminis est. In Arithmetica rerum mensurabilium quantitates per characteres seu siguras artis proprias, numero, vt generali mensura exprimuntur & computantur. In hac autem per notas literales, elementa scilicet alphabetica, resipsa tanquam in specie (ex vsu sortensi recepto speciei vocabulo) significantur & omnimode tractantur, vnde sp. esosa appellationem obtinuit.

DEPINITIO 2.

A equatio communi significatione pro quantitatum duarum vel plurium qualicunque equalitate vsurpatur, sed vt est proprium huius artis vocabulum est quantitatis questite cum quantitate aliqua data, sactà alterius ad alteram comparatione, distincte ordinata equalitas. Cuius pars questititia est potestas pura vel assecta, pars vero data homogeneum comparationis seu equationis datum nominari solet.

DEFINITIO 3.

In propositionibus cuiuscunque generis ijsque siue theorematis siue problematis scientifice costituendis, potissima demonstrandi methodus, & via omnino naturalis est, qua a principijs & elementis doctrinæ cuiusq; proprijs per continuatas consequentias componendo proceditur ad propositi confirmationem, vnde methodus compositiua & veterum artificum idiomate Synthetice appellata est.

DEFINITIO 4.

Quoniam autem sæpissime accidit in problematis præsertim sortuitò oblatis soluendis, vt Logista medijs ad propositum arguendum idoneis destitutus, à scientiæ principijs & elementis naturali synthetices vià ad problematis solutionem ratiocinio exquirendam & cocludendam procedere nequeat. In huiusmodi ignorationis casu qui sere perpetuus est, necessitate edoctus viam capessit retrogradam & naturali contrariam. Facto namque initio ab ignota aliqua & quæsita ad problema pertinente quantitate, tanquam nota & datà assumptà, continuatis consequetijs resoluendo progreditur quousq; in assumpte illius quantitatis tanquam datæ (siue simplicis siue graduatæ & assectionibus implicatæ) cum quantitate aliqua veré data æqualitatem incidat. Ex qua quidem æqualitate artiscio huiusmodi inuenta & rite constitua ipsa de qua quæritur quantitas, vel per se manisesta prodear, vel viteriore artiscio eruatur vnde problema tandem soluatur. Atque methodus ista resolutiua est quam vocabulo significante veteres Analyticen appellarunt.

DEFINITIO 5.

Componendi & resoluendi voces quæ duabus hisce definitionibus inseruntur Mathematicorum solennes sunt, quibus in demonstrationibus suis conficiendis contrarias ratiocinandi vias, vbi opus sue it, expresse significare solent. In earum altera à simplicioribus & minus compositis ad magis composita, quod est componendo, secundum naturalem scientiarum structuram & ordinationem, à priore scilicet ad posterius descenditur. In altera verò à magis compositis ad minus composita & simplicia, quod est resoluendo, ordine retrogrado & naturali contrario, à posteriore scilicet ad prius ascenditurad conclusionem. Nam scientiarum elementa & axiomata si legitime constituta sint, conuertibilia esse debent; vnde sit, vt quæ natura antecedentia sunt, ratione consequentia esse possint. Atque ideirco processum Logicum per consequentia in vtramque partem æquè firmum & apodicticum esse necesse est.

DEFINITIO 6.

Ex superiore Analytices definitione duas illius officio distinctas partes esse colligitur. Quarum prima in æquationum constitutione tota versatur, quæ scilicet vt distum est, ab assumpto quæsito tantum dato per consequentia tendit ad assumpti quæsiti cum quantitate aliqua data æquationem inueniendam & constituendam, & in constituta terminatur & acquiescit. Cum autem æquationum huiusmodi constitutio in artisiciosa quæsiti inuestigatione consistat, veteres artem istam, Zeteticen, quasi inuestigatoriam scu inquisitoriam nominarunt.

DEFINITIO 7.

Analytices pars altera est, quâ ex æquatione per Zeteticen iam constituta, quæsita quantitas continuato vel mutato resolutionis genere exhibetur, vel specie scilicet si reipsa exhiberi possit, vel numero, si numero explicanda sit, vnde propositi problematis persecta tandem existit solutio. Huic Analytices parti à Francisco Vieta, magno artis Analyticæ magistro, Exegetices, quasi declaratoriæ seu exhibitoriæ nomen impositum est.

DEFINITIO 8.

Veteres Analystæ præter Zeteticen quæ ad problematum solutionem proprie pertinet aliam Analycices speciem secerunt poristicen, quasi illatoriam quâ theorematum sortuito propositorum dubitata veritas examinatur. Methodus enim vtriusque Analytica est, ab assumpto probando tanquam concesso per consequentia ad verum concessum. In hoc tamen inter se disserunt quod Zetetice quæstionem deducit ad æquale, datum scil. quæstito, poristice autem ad idem, vel concessum, vt in exemplis vtriusque generis videre licet. Vade & altera inter eas oritur disserentia quòd in poristice, cum processus eius terminetur in identitate vel concesso, vlteriore resolutione non sit opus (vt sit in Zetetice) ad propositi sinalem verisicationem.

DEFINITIO 9.

Ex præmissa Exegetices definitione, duplicem eam esse debere apparet iuxta duplicem Logistices naturam, numerosam & speciosam, quæ licet eandem tractent materiam, & ad eundem sinem, æquationum scilicet iam constitutarum resolutionem spectent, in praxi tamen & operationis modo toto genere inter se different. Nam Exegetice speciosa æquationem Zetetices operà primo constitutam, continuato ratiocinationis processu ad speciem siue formam resolutioni propriè ordinatam reducit, & ex ordinata quæssitam quantitatem in specie sua reali certo ac simplici artissicio exhibet. Adeo vt Exegetice ista dum in æquationibus exerceturquæ ordinem quadraticum non excedunt, sed in loco plano, vt loquuntur veteres, substitunt, propter exactam methodi vnisormitatem ac certitudinem

certitudinem pro perfecte scientifica habenda sit. Cum autem tentatum est à modernis quibus dam Algebra authoribus desiciente priore ist à methodo alio invento sundamento ab sublimiorum graduum aquationes, cubicas scilicet & biquadraticas resoluendas, artem promouere, mutilam eam & imperfectam ex inemendabili sundamenti sui imperfectione nobis reliquerunt, vt aquationum qua in altiores illas formulas incidunt, pars magna pro irresolubilibus habita sint.

DEFINITIO 10.

Excogitata est igitur tandem alterailla Exegetice numerosa, quæ ad omnes omnium ordinum æquationes resoluendas extenditur, methodo generali ac infallibili, qua scilicet ex æquatione quacunque resolutorio Zetetices processu constitutà & ad numeros reuocata, quæsita quantitas, secundaria mutatæ resolutionis opera numero exhibetur. Peculiaris est Exegetices huius ars, regulis suis & præceptis ad praxim instructa, quæ in præsenti tractatu, qui totus Exegeticus est, traduntur.

DEFINITIO II.

Resolutionem Exegetices numerosam ad præuiam zetetices resolutionem comparatam, secundariam appellare visum est, vt ex adiecta communi nomini disserentia vtramque licet diuersi generis, analysim tamen siue resolutionem esse constet. Zeteticen quidem Logicam siue discursiuam, Exegeticen vero operatiuam. Non est enim aliud exegetice ista numerosa quam veteris Arithmeticæ operationis, quæ in simplicium tantum potestatum radicibus extrahendis communiter vsitata hucusque permansit, noua quædam & à veteribus intentata ad methodigeneralitatem exaltatio.

DEFINITIO 12.

Radicis vocabulum duplici significatione in sequentibus vsurpatur. Nam in æquationibus zetetice constituendis ipsum perpetud est questitum quod in ratiocinationis initio pro concesso assumitur seu supponitur, vnde in iam constitutis dum adhuc in æquationis inuolucris ignotalatet vel potestatis vel suo modo significanter, etiam aquationis radix quæsititia vel supposititia nominari potest. In æquationibus autem resoluendis siue iam resolutis, cum per exegeticen, seu speciosam ex ipsa æquatione iam constituta ratiocinio analytico in specie sua reali exhibita est, seu numerosam è dato æquationis homogeneo operatione analytică in numero expresso educta est, radicem exhibititiam, vel eductitiam eam pro vario resolutionis generé, variato nomine appellare liceat, quæ etiam radicis quæsititiæ valor communiter nominari obtinuit. Ac præterea quia de ea iam exhibita vel educta æquatio ad operis vel ratiocinij verificationem explicari solet, radix æquationis explicatoria dici quoque potest. Non est enim potestas è qua resolutionis via exhibita vel educta est radix, vel quæ de radice iam exhibita vel educta via compositionis explicatur, sed ipsa æquetio. Quare licèt in Vieta exegeticis vbi disertè de quadratis & cubis & reliquis potestatibus problemata enunciata sunt, de potestatis radice necessario quærendum erat : Tamen in sequentibus quæ non de potestatibus sed de ipsis æquationibus subiectiuè & integra specie acceptis enunciantur, in quibus non magis summæ potestatis quam inferiorum graduum radix est, de radice æquationis explicatoria, vel saltem de radicis quæsititiæ valore quæstionem institui, enunciatis consonantius esse videtur. Cum autem radix æquationis explicatoria eadem quoque potestatis generatoria sit, siue hoc siue illo nomine inscribatur rem ipsam intelligentibus nihil interesse posse de quo curandum sir, manifestum est.

DEFINITIO 13.

Præmissa æquationis definitio de æquatione per zeteticen rite constituta accipienda est, que quoniam à problematum seu questionum vicunque propositarum terminis communiter

muniter deducitur æquationem communem siue aduentitiam nuncupare licet, vt ipso nomine ab alio æquationis genere prorsus diuerso distinguatur, quam canonicam appellare visum est, de qua postea.

DEFINITIO 14.

Est etiam aliud quoddam æquationum genus; quæ licet canonicæ non sint, cum tamen ab ijs, vt ab originalibus suis æquationes canonicæ deriuentur, canonicarum originales in sequentibus denominantur. Huius generis æquationes per genesim siue multiplicationem e radicibus binomiis absque alio discursu immediate conficiuntur. In quibus sacta ex radicibus multiplicatis, radicibus ipsis multiplicandis sub sorma tantum multiplicationis ordinatis æquantur, vt in exemplis hisce videre est

Harum æquationum forma propriæ æquationis definitioni minime quadrat. Quæ tamen ab ijs deriuantur duæ canonicarum species, primaria scilicet & secundaria, tum definitioni conformes sunt, tum vsui propriè applicabiles.

DEFINITIO 15.

Primaria canonicarum species est earum quæ ab originalibus per derivationem constituuntur. Nam reiecta formali radicum ordinatione, quæ æquationis originalis pars altera est, & ex alterius partis homogeneis homogeneo dato per affectionis mutarionem in situm reliquis oppositum translato, sit æquatio canonica primaria. Derivationis ratio in sectione 2, proponitur, speciei autem exempla hec sunt.

DEFINITIO 16.

Secundaria canonicarum species est earum quæ à primarijs per reductionem constituuntur. Nam tollendo vnum aliquem ex primariæ gradibus parodicis sit secundaria seu reductiia varij sunt huius speciei reductionis modi, de quibus in tertia sectione agitur, speciei autem exempla huius modi sunt.

DEFINITIO 17.

Hæ duæ æquationum species pro canonicis habentur, quia per earum applicationem tanquam per canones siue regulas, radicum numerus in æquationibus communibus determinatur, (quod in quarta Sectione videre licet) vnde non à constitutionis forma sed ab instrumentario huiusmodi vsu canonicarum nomen illis debetur.

DEFINITIO 18.

AEquatio reciproca appellatur, cuius homogeneum datum facto è coefficientibus: & reciprocè potestas facto è gradibus parodicis æquatur. Qualis est a a a — c a a + b b a — + b b c. Nam b b c æquatur b b | & a a a æquatur a a |

D

Tradatus

Tractatus buius Analytici summaria distributio

Prima, Logistices speciosa quatuor operationum forme practice exemplis declarantur.

Prima ad exegeticen præparatoria est, in sex capita siue sectiones diuisa, in Secunda, æquationum canonicarum primariarum ab originalibus suis deriuatio demonstratur, præmissa originalium è radicibus binomijs generatarum ordinata descriptione.

Tertia, æquationum canonicarum secundariarum à primarijs reductio per gradus alicuius parodici sublationem, radice supposititi à immutat à manente tractatur.

Quarta, æquationum canonicarum tam primariarum quam reductitiarum radices explicatoriæ designantur.

Quinta, æquationum Communium per canonicarum æquipollentiam radicum numerus determinatur.

Sexta, æquationum Communium reductio per gradus alicuius parodici exclusionem & radicis supposititiæ mutationem traditur.

Secunda ipsam Exegetices numerosæ praxim continet regulis & exemplis explicatam, ad quam vt ad principale artis magisterium quæcunque in priore parte tractantur subordinata intelligenda sunt.

Logiflices

б

In partes

duas qua-

rum

Positum

Logistices specios a quatuor operationum forma exemplificata.

Additionis exempla.

Addenda	Addenda		Addenda
	6	<i>bc</i>	bcc
Summa	a + b Summa	44+60	Summa aaa-bcc
Addenda	a+b	1	4+6
Madenai	$\epsilon + d$	Addenda .	c — d
Summa	a+b+c+d	Summa	a+b+c-d
	a + b	1	a+b
Addenda	· · · · · — d	Addenda .	/ -6
Summa	a+b-d	Summa	-/
	a + b	1	44+66
Addenda	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	Addenda	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Summa	a+c+2.b		2.44+2.66
	aaa-cdf-ddd	1 ,	6+74
Addenda	aaa + bdd + ddd	Addenda .	+9.4
Summa	2. aaa + cdf + bdd	Summa	6+164
	b+7.a Addenda.	6+9.4	6-9.4
Addenda	-9. a Addenda.	6-7.4	Addenda b+7.4
Summa	b — 2. a Summa	2.6+2.4	Summa . 2.b-2.4
	Subduction	nis exempla.	
Positum	a Positum b Subducendum		Positum
Residuum	a-b Residuum	an-bc	Residuum aaa-bee

8	SECTIO	PRIMA	۸.
Postum	a+b $a+d$	Positum	4+1
Residuum	b — d	Residuum	a+b-c+
Positum Subducendum	a + b -,d	Postum	
Residuum	a+b+d	Residuum	a + 2.1
Positum	$\begin{array}{c c} \cdot \cdot \cdot & a+b \\ \cdot \cdot \cdot & c+b \end{array}$	Positum	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Residuum	a — c	Residuum	0
Positum	a a a + c d f		
Residuum	cdf-bdd-	2. dad	
Politum	· · b + 7. 4 · · + 9. 4	Positum	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Re duum	b — 2.4	Residuum	6+16.4
Positum	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	Positum	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Residuum	+ 16.4	Residuum	-16. d
	Multiplicationi	s Exempla.	
Multiplicanda		Multiplicanda .	
F4Aum	4 6	Factum	bed
Multiplicanda		Multiplicanda .	
Factum	aabb	Factum !	66666
Multiplicanda	bbcc	Multiplicanda .	b+a b+a
Failum	bbccdd		bb+ba +ba+aa
Maria Carlo		Factum	66+2.64+44

SI	CTIO	PRIMA	
Multiplicanda	b-a	Multiplicanda .	b+a b-a
	bb-ba -ba+aa		66+6a -6a-4a
Factum b	b-2.ba+aa	Factum	66-44
Multiplicanda	b+c+d	Multiplicands .	b+c-d
Factum	ba+ca+da		bc-bd bc-cc+dc +bd+dc-dd
		Factum 66	-cc+2.cd-dd
Dividendum	inifionis seu appli	Dividendum	bede
Quotiens .	66	Quotiens	•6
Dinidendum	bodf	Dividendum Divifor	. ba+ca+da
Quotiens	bd	Quotiens	b+c+d
Diuidendum	ba+6a+da b+6+d	Diuidendum Diuisor	. bb+ 2.ba+ aa
Quotiens	4	Quotiens	b+a
Dividendum	bb-aa . b-a	Dinidendum Dinifor	bb-aa b+a
Quotiens	b+a	Quotiens	b-a

Tria hæc vltima exempla manifesta sunt ex præcognita generatione.

Nota.

Si diuisionis operatio sub forma applicationis concipiatur, pro vocabulis Diuidendum, Diuisor, & Quotiens, adhiberi possunt Applicatum, Metiens, & Ortiuum vel his similia, vt conceptioni magis consona.

SECTIO PRIMA.

Comparationis signa in sequentibus Vsurpanda.

AEqualitatis vt a b. significet a aqualem ipsi b.

Maioritatis vt a b. significet a maiorem quam b.

Minoritatis vt a b significet a minorem quam b.

Fractiones reducibiles reductitijs suis aquate.

$$\frac{ba}{b} = a$$
, $\frac{bca}{b} = \frac{bca}{ca} = \frac{bca}{ca} = \frac{bd}{ca}$

$$\frac{ba}{c} + d = \frac{ba}{c} + \frac{dc}{c} = \frac{ba + dc}{c} \begin{vmatrix} ae \\ b \end{vmatrix} + d = \frac{ae + db}{b}$$

$$\frac{ac}{b} + \frac{dd}{g} = \frac{acg}{bg} + \frac{bdd}{bg} = \frac{acg + bdd}{bg}.$$

$$\frac{ac}{b} - d = \frac{ac}{b} - \frac{db}{b} = \frac{ac - db}{b}$$

$$\frac{ac}{b} - \frac{dd}{g} = \frac{acg}{bg} - \frac{ddb}{bg} = \frac{acg - ddb}{bg}$$

$$\frac{ac}{b} = \frac{acb}{b} = ac. \begin{vmatrix} ac \\ b \\ d \end{vmatrix} = \frac{acd}{b} \begin{vmatrix} ac \\ b \\ dd \end{vmatrix} = \frac{acdd}{bg}$$

$$\frac{\frac{a44}{b}}{\frac{b}{d}} = \frac{\frac{bg}{ac}}{\frac{ad}{dc}} = \frac{\frac{bgd}{ac}}{\frac{a4a}{dg}} = \frac{\frac{bbbdg}{bbdg}}{\frac{c44a}{dg}}$$

Æquatio-

Æquationum irregularium ad formam legitimam reductiones exemplificatæ:

Per Antithesim siue particularium transpositionem, qua sit per communem additionem.

Itemsit	
Der communem divisionem auf hamageneum datum d componente aradu	
liberatur, qua est Victæ Hypobibasmus.	ali .
Sit	
Ergo aaa baa dea.	
Ergo	
Per communem divisionem, quâ potestas à componente subgraduali liberatu qua est Victa Parabolismus.	7,
Sit	
Ergo	
Ergo	
Vel sit baa+dba==cbd reducenda.	
has dhe tha	
Ergo $\frac{baa}{b} + \frac{dba}{b} = \frac{cbd}{b}$	

Æquationum

SECTIO SECVNDA.

Æquationum Canonicarum ab originalibus suis deriuatio sue deductio:

Pramissa ipsarum originalium eradicibus binomijs per genesim constitutarum ordinata hac descriptione:

· Quadratica.

12

Cubicæ.

Reciprocæ Cubicarum.

3 . . 4-

Tres species Cubicæ æquationum canonicarum ex radicibus æquatis originaliter constitutarum.

$$Sit \dots r + a = q$$

11 · · · Ergo · ·
$$a-r = aaa-3.raa+3.rra-rrr = +qqq$$
.

Biquadraticæ.

F

SECTIO SECVNDA.

11

Reciprocæ biguadraticarum.

8. . .
$$aaa+cdf$$
 = $aaaa-baaa+cdfa-bcdf$

Aliæ quædam species biquadraticæ æquationum originalium.

11.
$$b-a$$
 = $b \cdot df - b \cdot df a + df a a - b \cdot a a a$
 $c-a$ = $cafa + bcaa - caaa + aaaa$

12. . .
$$b+a$$
 = $bcdf+bdfa+dfaa-baaa$
 $c+a$ + $cdfa-bcaa-caaa-aaaa$

13. . .
$$b-a$$
 = $bcdf+bdfa-dfaa+baaa$
 $c+a$ = $-cdfa+bcaa-caaa-aaaa$
 $df+aa$

14. . .
$$b+a$$
 ==== $bcdf - bdfa - dfaa + baas$
 $c-a$ + $cdfa - bcaa - caaa + aaaa$

15...
$$b+a$$

$$c+a$$

$$df+aa$$

$$df+aa$$

$$bcdf+bdfa+dfaa+baaa$$

$$+cdfa+bcaa+caaa+aaaa$$

Canoni-

= -bc quæ est æquatio proposita.

Æquatio igitut canonica proposita ab originali designata. Pesito b.velc. ipsi a. zquali deducitur. Vt est enunciatum.

Canonicarum cubici ordinis derinatio.

PROPOSITIO 3.

Aquatio canonica aaa-baa-bea

a-b = aaa - baa - bca

Nam si ponatur a ____ b. erit a _ b ___ o.

Polito igitur a ___ b. est a - b ===

$$a+c$$

$$a+d$$

Est autem ex genesi a - b = aaa - baa - bca

nalis hic defignata.

Ergo . . . aaa—baa—bca +caa—bda

Æquatio igitur canonica proposita ab originali designata, posito b. ipsi a. æquali deducitur. Vt eft enunciatum.

PROPOSITIO 4.

Æquatio canonica.. aaa — baa + bca

=aaa - baa + bca.

deducitur.

```
SECTIO SECVNDA.
18
Nam si ponatur . . . b = a. crit . . . a - b = o. Vel . . . . c = a. crit . . . a - c = o.
Posito igitur b. vel r. __a. erit a-b ____o.
                             a+d
Eft autem ex genefi a-b = aaa baa + bca
                           -caa-bdai
                4-0
                            -+ daa-cda+bcd. quæest æquatio origi-
     nalis hic designata.
Ergo . . . aaa - baa + bca
             -caa-bda
            + daa - s da + b cd _____ 0.
Ergo . . . aaa - baa + bca
             -caa-bda
+daa-cda -bcd. quæ est æquatio proposita.
Æquatio igitur canonica proposita ab originali designata, posito b. vel c. ipsi a. z-
    quali deducitur. Vt est enuntiatum.
                        PROPOSITIO 5.
Aquatio canonica . . . a a a - baa - bca.
                          -caa-bda.
                          -daa-cda=+ bcd. ab originali
a-b = aaa-baa-bca
               -caa-bda
               -daa-cda-bcd. posito b. vel c. vel d. ipsi a. x-
a-d
   quali deducitur.
Nam si ponatur. . . b = a erit a - b = o.

vel . . . . c = a erit a - c = o.

vel . . . . d = a erit a - d = o.
Posito igitur b. vel c. vel d. ____a. est a-b |
Est autem ex genesi a-b = aaa-baa-baa
                    -0
                                 - caa - bda
                                   -daa-eda-bed. quæ eft zquatio
   originalis hic delignata.
```

Ergo . . . aaa-baa-bca

-caa-bda

-daa-cda-bcd

Ergo . . . aaa-baa-bca -caa-bda

-daa-eda == + bed. quæ est æquatio canonica pro-

Acquatio igitur canonica proposita ab originali designata, posito b. vel c. vel d. ipsi a. æquali deducitur. Vt est enunciatum.

Reciprocarum Cubici ordinis derinatio.

PROPOSITIO 6.

Equatio reciproca... aaa—baa+cda— + bed. ab originali
a—b — aaa—baa+cda—bed. polito b. ipli a. xquali deaa+cd|
riuata elt.

Nam si ponatur b = a. erit a - b = o.

Polito igitur $b = a \operatorname{eft} a - b = 0$.

Est autem ex genesi a-b = aaa-baa+cda-bcd. quæ est æquatio originalis hic designata.

Ergo . . . aaa-baa+cda-bcd==0.

Ergo . . . a a a - b a a + c d a = + b c d. quæ est æquatio reciproca propo-

Derinata est igitur æquatio reciproca proposita ab originali designata, posito b. ipsi a æquali. Vt est enuntiatum.

PROPOSITIO 7.

Æquatio reciproca ... aaa+baa—cda == + bcd. ab originali a+b == aaa+baa—cda—bda politocd==aa.deriuata elt. aa—cd

Nam si ponatur cd __ aa. erit aa _ cd __ o.

Positoigitur...cd = a.a. est a+b = 0.

Estautem ex genesi a+b = aa+baa-cda-bcd. quæ est æquatio originalis hic designata.

SECTIO SECVNDA.

Ergo . . . aaa + baa - cda - bcd = 0.

Ergo . . . aaa + baa - cda = + bcd. quæ est æquatio proposita.

Deriuata est igitur equatio reciproca proposita ab originali designata, Posito ed ____ a. Vt est enunciatum.

PROPOSITIO S.

Acquatio reciproca ... aaa — baa — c da — — — bed. ab originali

a — b — aaa — baa — c da + b cd. posito b — a.vel cd — aa

derivata est.:

Nam si ponatur b = a. erit a - b = o. vel . . . cd = aa. erit aa - cd = o.

Posito igitur b = a. vel cd = aa. est a - b

Est autem ex genesi a-b = aaa-baa-cda+bcd. quæ est æquatio originalis hic designata.

Ergo . . . . aaa - baa - cda + bcd - 0.

Ergo . . . aaa-baa-cda ____bcd. quæ est æquatio reciproca pro-

Deriuata est igitur æquatio reciproca proposita ab originali designata, posito b == a. vel c d == aa. Vt est enunciatum.

Canonicarum biquadraticarum deriuatio.

PROPOSITIO 9.

Equatio canonica. .. aaaa—baaa—bcaa + caaa—bdaa + daaa—bfaa—bcda + faaa+cdaa—bcfa + cfaa—bdfa + dfaa+cdfa==+bcdf.

```
SECTIO SECVNDA.
```

ab originali . . . a-b a+c a+d a+f = aaaa-baaa-bcaa +caaa-bdaa +daaa-bfaa-bcda +faaa+cdaa-bcfa +cfaa-bdfa +dfaa+cdfa-bcdf

posito b = a. derivata est.

Nam si ponatur b = a. erit x - b = 0.

Posito igitur b = a. est a - b = o.

a+d a+f

Est autem ex genesi a - b

+ cfaa - b dfa + dfaa + cdfa - b cdf. qux est

- + bedf. quæ est æqua-

æquatio originalis hic designata.

tio propolita.

Deriuata est igitur æquatio canonica proposita ab originali designata, posito b _______a.
V est enuntiatum.

21

PROPOSITIO 10.

Ergo

Deriuata est igitur æquatio canonica proposita ab originali designata, posito b. vel e _____a. Vt est enuntiatum.

PROPOSITIO 11.

Equatio canonica : : .
$$aaaa - baaa + bcaa$$

$$-caaa + bdaa$$

$$-daaa + cdaa - bcda$$

$$+faaa - bfaa + bcfa$$

$$-cfaa + bdfa$$

$$-dfaa + cdfa = +bcdf$$
 ab

originali $a - b$

$$a - c$$

$$a - d$$

$$a + f$$

$$-caaa + bdaa$$

$$-caaa + bdaa$$

$$-daaa + cdaa - bcda$$

$$+faaa - bfaa + bcfa$$

$$-cfaa + bdfa$$

$$-dfaa + cdfa - bcdf$$
 posito

b. vel c. vel d == a. deriuata est.

Nam si ponatur . . .
$$b = a$$
. erit $a - b = o$.

vel . . . . $c = a$. erit $a - c = o$.

vel . . . . $d = a$. erit $a - d = o$.

Posito igitur b . vel c . vel d . a . est $a - b = o$.

 $a - c$
 $a - d$
 $a + f$

Est autem ex genesi
$$a-b$$

$$\begin{array}{c}
a-c \\
a-d \\
a+f
\end{array}$$

$$\begin{array}{c}
-cana+bdaa \\
-daaa+cdaa-bcda \\
+faaa-bfaa+bcfa \\
-dfaa+cdfa-bcdf. quæ$$

est æquatio originalis hic designata.

Ergo

SECTIO SECVNDA.

Deriuata est igitur æquatio canonica proposita ab originali designata, posito b. vel c. vel d == a. Vt est enunciatum.

PROPOSITIO 12.

ab originali
$$a-b = aaaa - baaa + bcaa$$

$$a-c = -caaa + bdaa$$

$$a-d = -daaa + bfaa - bcda$$

$$-faaa + cdaa - bcfa$$

$$+cfaa - bdfa$$

$$+dfaa - cdfa + bcdf$$
po-

sito b. vel c. vel d. vel f == a. deriuata est.

Est autem ex genesi
$$a-b$$
 = $anaa-baaa+bcaa$
 $a-c$ = $-caaa+bdca$
 $a-d$ = $-daaa+bfaa-bcda$
 $a-f$ = $-faaa+cdaa-bcfa$
 $+cfaa-bdfa$
 $+dfaa-cdfa+bcdf$. quæ est

æquatio originalis hic defignata.

Derivata est ig tur æquatio canonica proposita ab originali designata, posito b. vel c. vel d. vel = ____a. Vt est enunciatum.

Reciprocarum ordinis biquadratici derinatio.

PROPOSITIO 13.

Æquatio reciproca...aaaa—baaa+cdfa==+bcdf. aboriginali aaa+cdf===aaaa—baaa+cdfa—bcdf. positob==a.. deriuata est.

Nam si ponatur b = a. crit a - b = o.

Posito igitur . . b = a. est aaa + cdf = a.

Est autem ex genesi aaa + cdf = aaaa - baaa + cda + cdfa - bcdf...

que est æquatio originalis hic designata.

Ergo . . . a a a a - b a a a + c d f a - b c d f = 0.

Ergo . . . aaaa - baaa + c df a - + b c df. quæ est æquatio reciproca proposita.

Deriuara est igitur æquatio reciproca proposita ab originali designata, posito b === a. Vt est enunciatum.

PRO-

PROPOSITIO 14.

Acquatio reciproca ... aaaa + baaa - e dfa = + be df. ab orignali aaa - e df | = aaaa + baaa - e dfa - be df. posito e df = aaa. a + b derivata est.

Nam si ponatur edf ____ aaa. erit aaa - edf ____ o.

Posito igitur cdf = aaa. est aaa-cdf = o.

Est autem ex genesi aaa-cdf = aaaa+baaa-cdfa-bcdf. quæ est a+b | aquatio originalis hic designata.

Ergo . . . aaaa + baaa - cdfa - bcdf. _____ o.

Ergo . . . aaaa + baaa - edf a - + be df. quæ est æquatio reciproca proposita.

Deriuata est igitur æquatio reciproca proposita ab originali designata, posito e df == 444. Vt est enunciatum.

PROPOSITIO 15.

Acquatio reciproca...aaaa—baaa—cdfa——-bcdf. ab originali
aaa—cdf ——aaaa—baaa—cdfa+bcdf. posito cdf ——aaa.
a—b
vel b——a. deriuata est.

Nam si ponatur b = a. erit a-b = o. vel . . . . cdf = aaa. erit aaa = cdf = o.

Positoigitur b = a. velcdf = aaa. est aaa-cdf = o.

Est autem ex genesi aa a - c df = aaa - baaa - c df a + b c df. quæ est æquatio originalis hic designata.

Ergo . . . aaaa - baaa - cdfa + bcdf _____ o.

Ergo . . . aana - baaa - cdfa = - bcdf. quæ est æquatio reciproca pro-

· Deriuata est igitur aquatio reciproca proposita ab originali designata, posito t _____a.
vel ed f _____a. Vt est enuntiatum.

Nota.

Æquationum biquadratici ordinis canonicarum derinatio ab octo originalium speciebus vltimo descriptis, scilicet 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. superiorum exemplo satis manisesta est.

Canonicarum vero deriuationes ab his originalibus, scilicet, 3. Quadratica: 4. & 8. Cubica: 5. 9. & 10. Biquadratica, cum absque radicum prinatinarum suppositione sieri nequeant, tanquam inutiles negliguntur.

Præterea tres illæ cubici generis æquationes speciales ex radicibus æquatis generatæ, relictà formali radicum ordinatione, generationis symbolo, pro canonicis deriuatis huc referri possunt. Videlicet.

Sit . . . .
$$b-a==c$$
.

Ergo . . . $aaa-3.baa+3.bba==-ccc+bbb$

Sit . . . . $a+b==c$.

Ergo . . . $aaa+3.baa+3.bba==+ccc-bbb$

Sit . . . . $a-b==c$.

Ergo . . . . $aaa-3.baa+3.bba==+ccc+bbb$.

Aguationum Canonicarum quarum derivationes in secunda hac Sectione demonstrantur, recollectio.

Biqua-

Biquadraticæ.

Æquatio-

Aquationum canonicarum secundariarum à primarijs reductio per gradus alicuius parodici sublationem radice suppositità innariatà manente.

Æquationis canonica quadratica reductio fingularis.

물이 많아 보고 있다. 그 아이지 않아 보다 보다 내 없는데 하는데 얼마를 하는데 하는데 하는데 하는데 없는데 없다.
- PROBLEMA 1.
Æquationem binomiam $aa - ba$ $+ca = +bc$ ad solinomia $aa = bb$ reducere, sublato scilicet gradu primo a .
Ponatur b ==== c.
Et in æquatione binomia reducenda fiat mutatio e in b.
Erit inde $\cdots$ $aa-ba$ +ba==+bb.
Ergo sublatis particularibus ex contradictione redundantibus, fit
Sic igitur facta est æquationis propositæ binomiæ ad solinomiam requisitam reductio imperata.
Canonicarum cubici ordinis reductiones.
PROBLEMA. 2.
Æquationem trinomiam aaa—baa+bca —caa—bda +daa—cda====bcd ad
binomiam aaa—bba —bca —cca===-bbc
-bee. reducere, sublato scilicet gradu
TELLITORY A.A.

Ponatur $b + \epsilon = d$. Et in æquatione trinomia reducenda fiat mutatio d in $b + \epsilon$.

Erie

30

Ergo reiectis particularibus ex contradictione redundantibus

requisita.
Sic igitur facta est æquationis trinomiæ propositæ ad requisitam binomiam reductio im-

PROBLEMA. 3.

Acquationem trinomiam aaa-baa+bca -caa-bda +daa-cda=-bcd. fublato gradu primo a. ad binomiam aaa-bbaa -bcaa -ccaa=-bccc b+c b+c. reducere.

Ponatur be bd+cd

Hinc in æquatione proposita per particularium contradictionem eliditur gradus primus a.

Vnde restabit . . . aaa - baa

Posito bc = bd + cd. est $\frac{bc}{b+c} = d$.

Fiat igitur in parte equationis restante mutatio d. in $\frac{b \epsilon}{b+\epsilon}$

Hincerit asa-bas

Reducantur reliqua baa. & caa. ad communem diuisorem b+c.

Tollantur

Quæ est æquatio binomia

æquatio binomia reductioni

Tollantur contradictoria redundantia.

præscripta.

Atque sic facta est æquationis propositæ ad præscriptam reductio imperara.

PROBLEMA 4.

Equationem trinomiam ....
$$aaa+baa+bca$$

 $+caa-bda$
 $-daa-cda=+bcd$

+bc c. reducere, sublato scilicet gra-

du secundo aa.

Ponatur b+c=d.

Et in æquatione trinomia reducenda fiat mutatio d. in $b+\epsilon$.

Ergo sublatis particularibus ex contradictione redundantibus

+ bcc. Que est æquatio binomia requisita.

Sic igitur facta est æquationis propositæ trinomiæ ad binomiam requisitam reductio imperata.

PROBEMA 5.

Æquationem trinomiam . . . aaa + baa + bca + caa - bda --daa - cda == + bcd.

ad binomiam . . : aaa+bbaa+ bcaa+ ccaa = +bbcc. reducere, fublato fcil.

gradu primo a.

Hinc in æquatione reducenda per particularium contradictionem tollitur gradus primus a.

Vnde restabit . . . + baa + caa - daa = + bcd. æquationis pars adhuc reducenda:

Ex supposito bc = bd + cd. est $\frac{bc}{b+c} = d$

In parte igitur illa æquationis restante & in particularibus quibus d. inest siat mutatio d. in bc

Reducantur particularia reliqua baa. caa. ad communem divisorem. 6- c.

Reijciantur contradictoria redundantia.

Atque sic facta est æquationis trinomiæ propositæ ad requisitam binomiam reductio

PRO-

PROBLEMA 6.

Aquationem trinomiam ... aaa-3.baa+3.bba=-bbb-ccc ad binomiam aaa+3.bca==bbb-ccc, reducere, sublato scilicet gradu secundo aa.

Refumatur . . . b-a=+c. generationis radix æquata.

Ergo $\cdots$ -a+b = +c 3.ba 3.ba

Scd . . . -a+b = -3.baa+3bba.

Et . ., . + c | == +3.bca.

Ergo . . . - 3.644 + 3.664 + 3.664.

Ergo . . . aaa - 3.baa + 3.bba = aaa + 3.bca.

Est enimipsa æquatio trinomia proposita.

Ergo . . . . aaa + 3.bca = bbb-ccc. quæ quidem est æquatio binomia requisita.

Posito igitur b-a—+ c. Fit æquationis trinomiæ propositæ ad requisitam binomiam reductio imperata.

PROBLEMA 7.

Equationem trinomiam ... aaa+3.baa+3.bba=-bbb+ccc.

ad binomiam aaa+3.bca=-bbb+ccc. reducere, sublato scilicet gradu secundo aa.

Resumatur . . . . generationis radix æquata.

Ergo $\cdot \cdot \cdot + a + b = +c$ 3. ba 3. ba

Sed . . . +a+b = +3.baa+3.bba,

Et . . . . + c === + 3. bca

Ergo . . . + 3. baa + 3. bba = + 3. bca.

Ergo . . . aaa + 3.baa + 3 bba = aaa + 3.bca.

L

Sed . . . . aaa+3.baa+3.bba==-bbb+ccc.

Est enim ipsa æquatio trinomia proposita.

Ergo

SECTIO TERTIA.

Ergo . . . . aaa+3.bca — bbb+ccc. quæ quidem est æquatio binomia requisita.

Posito igitur a+b=+c. sit æquationis trinomiæ propositæ ad requisitam binomiam reductio imperata.

PROBLEMA 8.

Acquationem trinomiam . . . aaa — 3.baa + 3.bba == +bbb+ccc.

| ad binomiam | aaa - 3.bca == +bbb+ccc. reducere, sublato scilicet gradu secundo | aa.

Resumatur . . . . generationis radix æquata.

Ergo ... -a+b = -c 3.ba 3.ba 3.ba 3.ba 3.ba 3.ba 3.ba 3.ba 3.ba

Ergo . . . aaa-3.baa+3.bba===aaa-3.bca.

Est enim ipsa æquatio trinomia proposita.

Posito igitur a — b — + c. facta est æquationis trinomiæ propositæ ad requisitam binomiam reductio imperata.

Canonicarum biquadratici ordinis reductiones.

PROBLEMA 9

Aquatione quadrinomia..aaaa—baaa+bcaa
—caaa+bdaa
—daaa+cdaa—bcda
+faaa—bfaa+bcfa
—cfaa+bdfa
—dfaa+cdfa==+bcdf

```
ad trinomiam aaaa - bbaa + bbca
                    ccaa+bbda
                  -ddaa+bcca
                 -bcaa+ccda
                 -bdaa+bdda
                 -cdaa+cdda
                        +2.bcda==+bbcd
                                     + bccd
                                     + bedd. reducere, sublato
scilicet gradu tertio aaa.
Ponatur b+c+d=f.
Et in æquatione quadrinomia quæ reducenda proponitur fiat mutatio f in b + c + d.
Eritinde . . . . a aaa - baaa + bcaa
                  -caaa + bdaa
                   -daaa + cdaa - bcda
                  + baaa - bbaa + bcba
                 + caaa - bcaa + bcca
                  +daaa -bdaa + bcda
                        -cbaa+bdba
                      · -ccaa+bdca
                          -cdaa+bdda
                        -ddaa+cdba
                        -dean+cdea
                        -ddaa + cdda=
                                         +- bcdb
                                          +bcdc.
                                          +bcdd
Reijciantur particularia ex contradictione redundantia.
Hincfit . . . aaaa - bbaa + bbca
                    -ccaa+bbda
                    -ddaa+bcca
                    -bear + coda
                    -bdaa+bdda
```

Est autem ista æquatio trinomia requisita.
Sic igitur facta est æquationis propositæ ad requisitam reductio imperata.

-cdaa+cdda

+2.6cda=

+ bccd + bccd.

PROBLEMA 10.

latoscilicet gradu secundo aa.

Ponatur. : . .
$$bc+bd+cd=bf+cf+df$$
.

Hinc in æquatione proposita per particularium contradictionem tollitur gradus secundus 4 4.

Ex supposito bc+bd+cd=bf+cf+df est bc+bd+cd=f.

In parte igitur æquationis restante & in particularibus quibus f. inest siat mutatio f.

in bc+bd+cd b+c+d

b+6+d

SECTIO TERTIA.

27

Reducantur particularia reliqua baaa. caaa. daaa. & beda. ad communem di uisorem b+c+d.

Reijciantur particularia ex contradictione redundantia.

Est autem ista zquatio trinomia requisita.

Facta est igitur æquationis quadrinomiæ propositæ ad requisitam trinomiam, reductio imperata.

PROBLEMA 11.

ad

38

ad trinomiam aaaa-bbcaaa -bbdaaa+bbccaa -becaaa+bbddaa -bddaga+ccddag -ccdaaa+bcddaa -cddaga + bccdaa -2.bcdaaa+bbcdaa==+bbccdd bc+bd+cd bc+bd+cd bc+bd+cd. reduce-

re, sublatoscilicet gradu primo a.

Ponatur. : . . bcd bcf+bdf+cdf.

Hinc in æquatione proposita quadrinomia per particularium contradictionem tollitur gradus primus 4.

Vnde restabit . . . . a a a a - b a a a + b c a a -caaa + bdaa -daaa+cdaa +faaa-bfaa -cfaa -dfaa === + bedf. æquationis pars adhucireducenda.

Ex supposito bcd = bcf + bdf + cdf est bc + bd + cd.

In parte igitur æquationis restante & in particularibus quibus f. inest siat primo mutatio f. in bc+bd+cd

Secundo particularium reliquorum ad communem divisorem be-bd+ed.

Tertio particularium ex contradictione redundantium reiectio.

His peractis (vt in 10. Probl.) fit . . . a a a a - b b c a a a -bbdaaa+bbccaa -becaaa + bbddaa -bddaaa + ccddaa -ccdaaa+bcddaa cddaaa+ bccdaa -2.bcdaaa+bbcdaa= + bbccdd bc+bd+cd bc+bd+cd bs+ba+6d

Est autemista æquatio trinomia requisita, in qua tollitur gradus primus a.

Et sic perficitur reductio imperata.

PROBLEMA 12.

```
Æquatione quadrinomia . . aaaa + baaa + bcaa
                       +caaa+bdaa
                       +daga+cdag+bcda
                       -faaa-bfaa-bcfa
                            -cfaa-bdfa
                             -dfaa-cdfd=+bcdf
ad trinomiam aaaa-bbaa-bbca
             -ccaa-bbda
              -ddaa-bcca
              -bcaa -ccda
              -bdaa-bdda
              -cdaa-cdda
                 - 2. bcda = + bbcd
                             +bccd
                             +bcdd.
                                     reducere, Sublat
```

scilicet gradu tertio aaa.

Reijciantur particularia ex contradictione redundantia.

nomia requisita.

Sic igitur facta est æquationis propositæ ad requisitam reductio imperata.

PRO-

PROBLEMA 13.

lato scilicet gradu secundo aa.

Ponatur . . . bc+bd+cd=bf+cf+df.

Hine in æquatione quadrinomia proposita per particularium contradictionem tollitur gradus secundus as.

b+c+d.

reducere, fub.

Vnde restabit . . . aaaa + baaa + bcda + caaa - bcfa + daaa - bafa - faaa - cdfa = + bcdf. æquationis

pars adhuc reducenda:

Ex supposito bc+bd+cd=bf+cf+df. est $\frac{bc+bd+cd}{b+c+d}=f$.

In parte igitur illa æquationis restante, & in particularibus quibus f. incst, siat primò mutatio f. in $\frac{bc+bd+cd}{b+c+d}$

Secundò particularium reliquorum ad communem diuisorem reductio.

Tertió particularium ex contradictione redundantium reiectio.

Et autem ista æquatio trinomia requisita. Atque sic persicitur reductio imperata.

PROBLEMA 14.

Æquatione quadrinomia ... aaaa + baaa + bcaa + caaa + bdaa + caaa + bcda + daaa + cdaa + bcda - faaa - bfaa - bcfa - cfaa - bdfa - dfaa - cafa = + bcdf

ad trinomiam aaaa + bbcaaa

ad trinomiam aaaa+bbcaaa
+bbdaaa+bbccaa
+bccaaa+bbddaa
+ccdaaa+ccddaa
+bddaaa+bcddaa
+cddaaa+bccdaa
+cddaaa+bccdaa
+cbcdaaa+bbcdaa=+bbccdd.

re, sublato scilicet gradu primo 4.

Ponatur . . . bed _____bef+bdf+cdf.

Hinc in æquatione quadrinomia proposita per particularium contradictionem eliditur gradus primus a.

Vnderestabit . . . aaaa + baaa + bcaa + caaa + bdaa + daaa + cdaa - faaa - bbaa - cfaa - dfaa - + bedf. æquationis

propositæ pars adhuc reducenda.

Ex supposito bcd = bcf + bdf + cdf: est $\frac{bcd}{bc + ba + cd} = f$.

In parte igitur illa æquationis restante & in particularibus quibus f. inest, siat primò

mutatio f. in $\frac{bcd}{bc+bd+cd}$

Secundò particularium reliquorum ad communem diuisorem reductio.

Tertiò particularium ex contradictione redundantium reiectio.

```
His peractis (vtin 10. Probl.) fit ... a a a a + b b c a a a
                                + bbdaaa + bbccas
                                +bccasa + bbddas
                                + ccdass + ccddas
                               + bddaaa + bcddaa
                               + cddaaa+ bccdaa
                              + 2.bcdaaa + bbcdaa=
                                                         + bbccdd
                               bc+bd+cd bc+bd+cd
```

que est equatio trinomia requisita in qua tollitur gradus primus ... Et sic perficitur reductio imperata.

PROBLEMA

+ b c dd. reducere, sublato

scilicet gradu tertio aaa.

Si fit b+c=d+f. erit b+c-d=f. Ponatur igitur b + c - d =

Et in æquatione quadrinomia quæ reducenda proponitur fiat primo mutatio f. in b +c-d.

Secundò reiectio redundantium ex contradictione. His peractis (vtin 10. Probl.) fit . . . a a a a + b d a a + b b c a + cdaa + bcca -bbaa+bdda -bcaa+cdda -ccaa-bbda -ddaa-ccda - bbcd -2.bcda= -bccd + bodd quæeft

æ quatio trinomia requisita, in qua tollitur gradus tertius 444. Et sic perficitur reductio imperata.

PRO-

PROBLEMA 16.

Si fit
$$bc+df == bd+cd+bf+cf$$
. | hocest $bc-bd-cd == bf$
+ $cf-df$ erit $\frac{bc-bd-cd}{b+c-d} == f$.

Ponaturigitur $\frac{bc-bd-cd}{b+c-d}$ = f.

Et in æquatione quadrinomia quæ reducenda proponitur, fiat primo mutatio f. in $\frac{bc-bd-ed}{b+c-d}$

Secundò reductio particularium reliquorum ad communem divisorem $b+\epsilon-d$.

Tertiò reiectio redundantium ex contradictione.

est æquatio trinomia requisita, in qua tollitur gradus secundus aa. Et sic perficitur reductio imperata.

PROBLEMA 17.

Reducibilis est quoque quadrinomia superius proposita ad trinomiam iltam aaaa+bbaaa-bbcca +bcaaa-bcdda +ccaaa-bbdda +ddaga-ccdda -bdaaa+bbcda -cdaaa+bccda - bbcdd d-b-c d-b-c -bccdd + bbccd fublato scilicet d-b-c gradusecundo aa. posito $f = \frac{bd + cd - bc}{d - b - c}$, & factis (vt in fuperiore) mutatione f. in $\frac{bd+cd-bc}{d-b-c}$, & reductione ad communem divisorem d-b-c. & rejectione redundantium excontradictione, ad exemplum reductionis in 9. Problemate.

PROBLEMA 18.

Si sit
$$bcd+bcf = bdf+cdf$$
. hoc est $bcd = bdf+cdf-bcf$.

erit $bcd = f$.

Ponatur

Ponatur igitur $\frac{bcd}{ba+ca-bc}$ = f.

Et in æquatione quadrinomia quæ reducenda proponitur, & in particularibus quibus f.

inest, siat primò mutatio f. in $\frac{b \cdot cd}{bd + cd - bc}$

Secundo reductio particularium reliquorum ad communem divisorem bd+ed-be.

Tertio reiectio renundantium ex contradictione.

His peractis (vt in 9. Probl) fit anaa+ bbcaaa

+ bc caaa - bbccaa + bddaaa - bbddaa + cddaaa - bcddaa - bbdaaa - ccddaa - c cdaaa + bbcdaa - 2 bcdaaa + bc cdaa - bbc,cdd bd+cd-bc bd+cd-bc ba+cd-bc

quæ est æquatio trimonia requisita in qua tollitur gradus primus a. Et sic persicitur reductio imperata.

PROBLEMA. 19.

Equatione quadrinomia...aaaa—baaa+beaa
—caaa—bdaa
+daaa—cdaa+bcda
+faaa—bfaa+bcfa
—cfaa—bdfa
+dfaa—cdfa=—bcdf.

posito b+c==d+f.

ad binomiam aaaa-bbba -bbca -bcca -bccc -bcccreducere, sublatis scilicet

gradibus a a. & a a a.

PROBLEMA 20.

Æquationé quadrinomiá...aaaa-baaa+bcaa -caaa-bdaa +daaa-cdaa+bcda +faaa-bfaa+bcfa -cfaa-bdfa +dfaa-cdfa=-bcdfposito bc+df=bd+cd+bf+cf.

PROBLEMA 17.

Reducibilis est quoque quadrinomia superiùs proposita ad trinomiam istam aaaa+bbaaa-bbcca +bcaaa-bcdda +ccaaa-bbdda +ddaga-ccdda -bdaga+bbcda -cdaaa+bccda - bbcdd d-b-c d-b-c -bccdd + bbccd fublato scilicet d-b-c gradu secundo aa. posito $f = \frac{bd + cd - bc}{d - b - c}$, & factis (vt in fuperiore) mutatione f. in $\frac{bd+cd-bc}{d-b-c}$, & reductione ad communem diuisorem d + b - c. & rejectione redundantium excontradictione, ad exemplum reductionis in 9. Problemate.

PROBLEMA 18.

Aquationé quadrinomia... aaaa—baaa+bcaa
—caaa—bdaa
+ daaa—cdaa+bcda
+ faaa—bfaa+bcfa
—cfaa—bdfa
+ dfaa—cdfa=—bcdf.

ad trinomiam aaaa+bbcaaa
+ bccaaa—bbccaa
+ bddaaa—bbddaa
+ cddaaa—bcddaa
—bbdaaa—ccddaa
—ccdaaa+bbcdaa
—ccdaaa+bbcdaa
—ccdaaa+bbcdaa
—ccdaaa+bccdaa=—bbccdd
bd+cd-bcbd+cd-bcbd+cd-bc. reducere, fublato scilicet gradu primo a.

Si si
$$bcd+bcf = bdf+cdf$$
, hoc est $bcd = bdf+cdf-bcf$.

erit $bcd + cd-bc = f$.

Ponatur

Ponatur igitur $\frac{bcd}{ba+ca-bc}$ = -f.

Et in æquatione quadrinomia quæ reducenda proponitur, & in particularibus quibus f. inest, siat primo mutatio f. in $\frac{b c d}{b d + c d - b c}$

Secundò reductio particularium reliquorum ad communem diuisorem bd+ed-be.
Tertiò reiectio renundantium ex contradictione.

His peractis (vt in 9. Probl) fit anaa + bbcaaa

quæ est æquatio trimonia requisita in qua tollitur gradus primus a. Et sic persicitur reductio imperata.

PROBLEMA. 19.

posito b+c==d+f.

adbinomiam aaaa-bbba -bbca -bcca -ccca==-bbbc -bbcc -bccc. reducere, sublatis scilicet

gradibus a a. & a a a.

PROBLEMA 20.

Æquatione quadrinomia...
$$aaaa-baaa+bcaa$$

$$-caaa-bdaa$$

$$+daaa-cdaa+bcda$$

$$+faaa-bfaa+bcfa$$

$$-cfaa-bdfa$$

$$+dfaa-cdfa=-bcdf$$
posito $bc+df=bd+cd+bf+cf$.

. SECTIO TERTIA.

ad binomiam agaa—bbbaaa

—bbcaaa
—bccaaa
—cccaaa=—bbbccc

bb+bc+cc

bb+bc+cc

reducere, fublatis

PROBLEMA. 21.

Nota.

Tres antecedentes binomiæ reductitiæ Problematum 19 20. 21. licet in ijsdem radicibus explicatorijs b. c. cum trinomijs tribus superioribus problematum 16. 17. 18. ab eadem quadrinomia hic proposita reductis conueniant, vt in propositionibus 32. 33. 34. & 35. 36. 37. Sectionis quartæ demonstrandum est: reductiones tamen earum cum in autographis obscurius traditæ sint, ad meliorem inquisitionem referendæ sunt.

Corollarium generale.

In reductionibus que per Problemata tertiæ huius Sectionis fiunt, nec radicis quesititiæ a. aut reliquorum graduum, nec elementorum datorum b. c. d. vllam sactam esse mutationem, manisessum est.

Aquationum canonicarum reductitiarum quarum reductiones in tertia bac Sectione traduntur recollectio.

		Quadratica.
1.	 	. 44 b b.
		Cubitæ.
1.	 	aaa-bba .
		- b c a - b b c
		-bec

	obdito thatia.	47
2.		
	-bcaa	
	-ccaa = bbcc	
	$\overline{b+c}$ $\overline{b+c}$	
3.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
	-bca	
	-cca = +bbc	
	+ 600	
4.		
4.	+bcaa	
	+ ccaa == + bbcc	
	b+c $b+c$	
5.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
6.		
7.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
	Diguadration	
	Biquadraticæ.	
1.	-ccaa + bbda	
	-ddaa + bcca	
	-bcas+ccds	
	-bdaa + bdda	
	-cdaa + cdda	
	+ 2 bcda == + bbcd	
	+ bccd	
	+ bcdd	
	aaaa — bbaaa + bbcca	
2.	-ccaaa + bbdda	
	-ddaaa+ccdda	
	-bcasa+bcdda	
	-bdaaa+bccda	
	-cdasa+bbcda ==+bbccd	
	b+c+d $b+c+d$ $+bbcdd$	
	+ bccdd	
	b+c+d	
3.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
	- bbdaaa + bbccaa - bccaaa + bbddaa	
	- b d d a a a + c c d d a a	
	- c c d a a a + b c d d a a	
1	-cddaaa-bccdaa	
	-2 bedaaa + bbedaa = + bbe edd	
,	bc + bd + cd bc + bd + cd bc + bd + cd	

```
SECTIO TERTIA.
48
             aaaa-bbaa-bbca
                  -ccaa-bbda
                  -ddaa-bcca
                 -beaa-ceda
                 -bdaa-bdda
                 - cdaa - cdda
                     -2. deba=
                                   -+ bbcd
                                   + bood.
                                   + bc dd
              aaaa + bbaaa - bbcca
                 +ccaaa - bbada
                 + ddaaa - ccdda
                 +bcasa-bcada
                 + bdada - bccda
+ cdada - bbcda=
                                     =+bbccd
                                     --- bbcdd
                   b+c+d b+c+d
                                      + becadd
                                      b+c+d
       . . . aaaa-bbcaaa
                 + bbdaaa + bbccaa
                 + becaaa + bbddaa
                 - ccdaaa - ccddaa
                 + bddaaa + bcddaa
                 +cadaaa+bccdaa
               + 2. bcdaaa + bbcdaa=
                                      =+ bbccdd
                 bc+bd+cd &+bd+cd
                                         be+bd+cd
             aaaa-bdaa-bbca
                   -cdaa-bcca
                  +bbaa-bdda
                  + bcaa - cdda
                  +ccaa+bbda
                  + ddaa+ ccda
                      + 2. bcda=
                                    +bbcd
                                    +bccd
                                    -bodd
                 aaaa - bbaaa - bbcca
                    -bcaaa+bbdda
                     -ccaaa+bcdda
                    -ddaaaf codda
                    +bdaaa - bbcda
                    +cdaaa-becda=
                                       - bbccd
                       b+c-d b+c-d
                                        + bbcdd
                                        + bccdd
                                         b+6+a
```

Collectio aquationum aliquarum canonicarum cum tali dispositione vt de facili appareat generatio aliorum sublimiorum graduum.

+ 66666

SECTIO TERTIA.

Et eâdem in infinitum methodo.

Et eadem in infinitum methodo.

Et sic de cæteris eadem in infinitum methodo.

Et sic de cateris eâdem in infinitum methodo.

Alia collectio & series Canonicarum.

```
+ 60 d ==
                =+bca-baa
                 +bda-caa
                . + cda - daa + asa
 +bbcd=
               =+bbca
 -t-cbcd
                +bbda-bbaa
+ dbcd
                +ccba-ccan
               + cc da - ddaa
+ ddba - bcaa
+ ddca - bdaa
+ 2 bcda - cdaa + aaaa.
                =+bbcca-bbaaa
+ b c b c d =
                 +bbdda-ccasa
+ babed
                  +ccdda-ddaaa
+cdbcd
                · - bbcda - bcaaa
 5+6-Ed
                  +cbcda-bdaaa
                 + dbcda - cdaaa + aaaa.
                 b+c+d b+c+d
                 = + bbccaa - bbcaaa
+ bedbed=
                  +bbddaa - bbdaaa

+ccddaa - ccbaaa

+bbcdaa - ccdaaa

+cbcdaa - ddbaaa

+dbcdaa - ddcaaa
                  be+bd+cd-2.bcdaaa+ aaaa
                             bc+bd+cd
                    -+ bbbcca .
+66c6cd=
                     +bbbdda
+ bbdbcd
                     +cccbba-bbbaaa
-bbbcda-cccaaa
+ cobbod
+ccdbcd
                     +cccdda-dddaaa
- dabbed
+ dd cbcd
                     + dddbba - bbdaaa
+ 2.bcdbcd
                     + dddcca -ccbasa
   b+c+d
                     + dadbca - ccdaaa
                   + 2.bcbcba-ddbaaa
                   +2.bdbcba-ddcaaa
                    +2.bdbcda-bcdaaa+aaaaa.
b+c+d b+c+d
```

Æquationum

SECTIO QVARTA.

Æquationum canonicarum tam primariarum quam secundariarum, radicum designatio.

PROPOSTIO 1.

Æquationis aa-ba +ca=+bc.estb. radix radici quæstititix a. æqualis.

Nam si æquationis aa-ba +ca=+bb. radici a. ponatur b. æqualis, mutata a.

in b. crit bb-bb +cb=+cb.

Eft autem æqualitas ifta per fe manifefta.

52

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est. vt est enunciatum.

Quod autem non detur radix alia præter b. æquationis radici a. æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua æquationis radici a. æqualis quæ radici b. inæqualis sit, esto illa e. siue alia quæcunque.

Posito igitur c = a. crit . . . cc-bc +cc = +bc

Ergo $\cdots$ cc+cc=+bc+bc.

Ergo . . . . c ____ b. Quod est contra hypothesim.

Non estigitur c ____a. vt erat positum. Quod de alia quacunque præter b. si-

PROPOSITIO 2.

Æquationis aa-ba

tiæ a. æquales. — ca — bc. funt b. vel c. radices, radici quæsi-

Nam si æquationis aa. - ba

ta a. in b. erit bb - bb - cb - - bc. radici a. ponatur b. æqualis, muta-

Est autem æqualitasista per se manfesta.

Ergo radici a. posita b. aqualis, aqualis est.

Item si radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c. erit cc - bc

Est item æqualitas hæc per se manifesta.

Ergo radici a. posita c. æqualis, æqualis quoque est.

Suntigitur b. vel c. radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

Quod autem non detur radix alia præter b. vel c. radici a. æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua radici a. æqualis, quæ radicibus b. vel c. inæqualis sit, esto illa d. fiue alia quæcunque.

Ergo . . . .
$$dd-cd=+bd-bc$$
.

Ergo
$$\cdots$$
  $+d-c$ $=$ $+d-c$

Ergo
$$\dots -d-b$$
 = $-d-b$

_____c. Quod est etiam contra hypothesim.

Non est igitur d ____ a. vt erat positum. Quod de alia quacunq; præter b. vel c. similiter demonstrari potest.

PROPOSITIO 3.

Acquationis
$$aaa+baa+bca$$
 $+caa-bda$
 $-daa-cda$
 $+bcd$. est d. radix, radici quæssititiæ a. æqualis.

SECTIO QVARTA.

Est autem aqualitas ista reiectis contradictorijs manifesta.

Ergo radici a. posita d. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum:

Quod autem non detur radix alia præter d. æquationis radici a. æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua radici a. æqualis, quæ radici d. inæqualis sit, esto illa b. vel c. vel alia quæcunque.

Posito igitur
$$c = a$$
. erit $ccc + bcc + bcc + bcc + bcc - bdc - dcc - cdc = +bcd$.

Ergo ordinatis particularibus + 2.ccc+ 2.bcc=+2.ccd+2.bcd.

Ergo . . . . quod est contra hypothesim.

Non est igitur e _____a. vt erat positum. Quod etiam de b. vel quacunque alia præter d. consimili ratiocinio concludendum est.

PROPOSITIO 4.

-daa+cda = -bcd. funt c. vel d. radices explicatoriæ radici quæsititiæ a. æquales.

Nam si æquationis
$$aaa + baa - bca$$

$$-caa - bda$$

$$-daa + cda = -bcd. radici a. ponatur c. æ-
qualis, mutata a. in c. erit $ccc + bcc - bcc$

$$-ccc - bdc$$

$$-dcc + cdc = -bcd.$$$$

Est autem æqualitatis huius veritas separatis redundantibus manisesta.

Ergo radici 4. posita c. æqualis, æqualis est.

Item si radici a. ponatur d. æqualis, mutata a. in d. erit

ddd+bdd-bcd

Est autem æqualitatis huius veritas similiter manifesta.

Ergoradici a. posita d. æqualis, æqualis quoque est.

Sunt igitur radices c. & d. radici quæsititia a. æquales, vt est enunciatum.

Quod

Quod autem non detur radix alia præter c. & d. æquationis radici a. æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua radici a. æqualis, quæ radicibus c. vel d. inæqualis sit, esto illa b. vel alia quæcunque.

Posito igitur b = a. crit bbb+bbb-bcb -cbb-bdb -dbb+cdb = -bcd

Ergo ordinatis particularibus + 2.666-2.66d = + 2.666-2.66d.

Hoceft . . . . + 666-664 - + c66-c6d.

Ergo $\cdots + bb - bd$ = +bb - bd

Ergo . . . . 6 ______ c. Quod est contra hypothesim.

Velerit . . . . + 2.666-2.66c=+2.666-2.66c.

Hocest . . . + bbb-bbc === + 2.dbb-dbc.

Ergo $\cdots + bb - bc$ $\begin{vmatrix} -bb - bc \\ b \end{vmatrix}$

Ergo . . . b _____d. quod est quoque contra hypothesim.

Non est igitur b _____a. vt erat positum. Quod de quacunq; alia præter c. & d. consimili deductione demonstrari potest.

Consectarium.

Binas æquationes in duobus antecedentibus theorematis propositas coniugatas esseipso intuitu patet.

Sunt enim . . . + aaa - baa - bca + 6aa - bda + daa + 6da - + bcd - + bca - baa + bda + baa - cda + daa - aaa.

Radicum autem suarum habitudo ex theorematis innotescit, primæ scilicet a _______b.

Secundæ vero a ______e. vel d. quod adnotandum erat.

PROPOSITIO 5.

Acquationis aaa—baa+bca
—caa+bda

-daa+cda=+bcd. funt b. vel c. vel d.

radiees explicatoria, radici quassititia a. aquales.

56 SECTIO QVARTA.

Nam fi æquationis aaa-baa+bca -caa+bda -daa+cda=+bcd. radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit <math>bbb-bbb+bcb -cbb+bdb -dbb+cdb

Est autem aqualitas ista abstractis contradictorijs manifesta.

Ergo radici a. polita b. æqualis, æqualis est.

Item si radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c. erit

ccc - bcc + bcc

- ccc + bdc

- dcc + cdc = + bcd.

Est autem æqualitas hæc reiectis contradictorijs manifesta.

Ergoradici a. posita c. æqualis, æqualis est.

Item si radici a. ponatur d. æqualis, mutata a. in d. erit $\frac{ddd - bdd + bcd}{-cdd + bdd}$ -ddd + cdd = + bcd.

Est autem æqualitas ista reiectis contradictorijs manifesta.

Ergo radici a. posita d. æqualis, æqualis quoque est.

Suntigitur radices b. vel c. vel d. radici questititia a. æquales, vtest enunciatum.

Quod autem non detnr radix alia præter b. vel c. vel d. radici a, æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix alqua radici a. æqualis, quæ radicibus b. vel c. vel d. inæqualis sit, esto illa f. vel alia quæcunque.

Posito igitur f. == a. erit fff - bff + bcf -cff + bdf-dff + cdf == +bcd.

Ergo ordinatis particularibus est $fff - \epsilon ff + \epsilon df - dff = + bff - b\epsilon f + b\epsilon d - b df$.

Ergo ... ff - cf + cd - df = +ff - cf + cd - df

Ergo: ... / ____b. Quod est contra hypothesim.

Vel mutata ordinatione est fff - bff + bdf - dff = cff - cbf + cbd - cdf.

Ergo $\dots ff - bf + bd - df = ff - bf + bd - df$

Ergo . . . f Quodest etiam hypothesim.

Vel mutata adhne ordinatione est fff-bff+bef-eff=dff-dbf +dbe-def. Ergo : $\cdot : ff - bf + bc - cf$ = ff - bf + bc - cf

Ergo . . . f = d. Quod est etiam contra hypothesin.

Non est igitur f _____a. vt erat positum. Quod de alia quacunque præter b. c. d. simili ratiocinio concludere licet.

Reduditia.

PROPOSITIO 6.

Acquationis aaa—bba
—bca
—cca=-bbc
—bcc. funt b. vel c. radices radici quæfititiæ a. æquales.

Nam si ponatur b. _____ a. & in æquatione proposita, mutetur a. in b. erit

bbb -bbb

-bbc
-bcc
-bcc
-bcc

Vel si ponatur c _____ a. & mutetur a. in c. erit

-bcc
-ccc ____ bbc
-bcc
-bcc

Æqualitates autem ista reiectis contradicentibus manifesta funt.

Estigitur æquationis propositæ radix quæsititia 4 _____b. vel c. vt est enuncia-

PROPOSITIO 7.

Acquationis . . . aaa — bba — bca — cca — + bbc — + bcc. est b+c. radix radici quæ-

fititiæ a. æqualis.

Nam si ponatur b+c=-a, & in æquatione proposita mutetur a, in b+c.

SECTIO QVARTA.

Reiectis autem contradicentibus æqualitas manifesta est, scil. . . + bbc + bcc + bcc + bcc.

Ergoradici a. posita b+c æqualis, æqualis est. vt est enunciatum.

Consectarium.

Hinc patet æquationem istam alteri proxime antecedenti coniugatam esse.

Et in prima a ___ b + c; in secunda a ___ b. vel c. quod adnotasse sufficiat.

PROPOSITIO 8.

Acquationis . . . .
$$aaa-bbaa===-bbcc$$
. est b . vel c .

 $-bcaa$
 $-ccaa$
 $b+c$.

radix, radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si ponatur
$$b = a$$
. crit $a + bbbb - bbbb = bbcc$

$$+ cbbb - cbbb$$

$$b + c$$

$$b + c$$

Velposita
$$c = -bbcc = -bbcc$$

· Aqualitates autem istæ manifestæ sunt.

Est igitur propositæ æquationis radix a ______b. vel c. vt est enunciatum.

PRO-

PROPOSITIO 9.

quæsititiæ a. æqualis.

Nam (per Probl. 5. Sectionis 3.) æquatio binomia hic proposita à trinomia sua reducitur, posito $\frac{bc}{b+c}$ d. & mutatis altera in alteram.

Sed (per Prop. 3. huius) est trinomiæ illius radix a = d.

Est igitur æquationis huius binomiæ radix a = bc vt est enunciatum. b = c

Confectarium.

Hinc patet æquationem istam æquationi proximè antecedenti coniugatam esse.

Sunt enim
$$aaa + bbaa$$

$$+bcaa$$

$$+ccaa = +bbcc = +bbaa$$

$$+bcaa$$

$$+ccaa - aaaa$$

$$b+c$$

Et in prima a = bc in fecunda a = b. vel c. quod adnotasse sufficiat.

PROPOSITIO 10.

Aquationis aaa+3.baa+3.bba=+ccc-bbb. est radix c-b. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis
$$aaa + 3.baa + 3.bba = - + ccc - bbb$$

radici a. ponatur $c - b$ æqualis mutata a. in $c - b$. erit
 $c + cc - 3.bcc + 3.bbc - bbb = - aaa$
Et . . + 3.bcc - 6.bbc + 3.bbb = + 3.baa
Et . . . + 3.bcc - 3.bbb = + 3.bba

Aqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita c-b. æqualis, æqualis est. vt est enunciatum.

PROPOSITIO 11.

Aguationis aaa-3.baa+3.bba=+ccc+bbb. est radix e+b. radici qualititia a. æqualis.

Nam si æquationis
$$aaa - 3.baa + 3.bba = - + ccc + bbb$$
. radici a.

ponatur $c + b$. æqualis, mutata a. in $c + b$. crit

 $+ ccc + 3.bcc + 3.bbc + bbb = - + aaa$

Et . . . . $+ 3.bbc + 3.bbb = - + 3.bba$

Et . . . . $+ 3.bbc + 3.bbb = - + 3.bba$

Æqualitas autem istareiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita c+b. æqualis, æqualis est. vtest enunciatum.

PROPOSITIO 12.

Aquationis aaa-3.baa+3.bba==+bbb-ccc. est radix b-c. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis
$$aaa-3.baa+3.bba=+bbb\rightarrow ccc$$
. radici a .

ponatur $b-c$. æqualis, mutata a . in $c+b$. erit
$$-ccc+3.bcc-3.bbc+bbb=+4aaa$$
Et . . $-3.bcc+6.bbc-3.bbb=-3.bab=+3.bba$
= + $bbb-ccc$.
Et . . . . $-3.bbc+3.bbb=+3.bbb=+3.bba$

A qualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici 4. posita b-c. aqualis, aqualis est. Vt est enunciatum.

PROPOSITIO 13.

Aguationis aaa-3.baa+3.bba=+2.bbb est 2.b. radix radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si præpositæ æquationis radici a. ponatur 2.6. æqualis, mutata a. in 2.6. erit + 8 666-12.666+6.666=+ 2.666.

Æqualitas autem ista per se manifesta est.

Ergo radici a. posita 2. b. æqualis, æqualis est. Vt est enunciatum.

Reductitia.

Reductitie.

PROPOSITIO 14.

Æquationis aaa+3.bca==+ccc-bbb. est radix c-b. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis
$$aaa + 3.bca = + ccc - bbb$$
. radici a . ponatur $c-b$. æqualis, mutata a . in $c-b$.

Erit . . $ccc - 3.bcc + 3.bbc - bbb = + aaa ? = + ccc - bbb$

Et . . . . $+ 3.bcc - 3.bbc = = + 3.bca$

Æqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita c - b. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 15.

Aquationis aaa-3.bca + ccc+bbb: est radix c+b. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis
$$aaa = 3.bca = +ccc + bbb$$
. radici a. ponatur $c+b$. æqualis, mutata a. in $c+b$.

Erit $ccc + 3.bcc + 3.bbc + bbb = +aaa$ $= +ccc + bbb$.

Et . . . $= 3.bcc - 3.bbc = = -3.bca$

Æqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergoradici a. posita c+b. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 16.

Æquationis aaa + 3bca = -ccc + bbb. est radix b - c. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis
$$a + a + 3 \cdot b \cdot a = -ccc + bbb$$
. radici a . ponatur $b - c$. æqualis, mutata a . in $b - c$.

Erit $bbb - 3 cbb + 3 ccb - ccc = + a a a$
Et . . . $+ 3 \cdot cbb - 3 \cdot ccb = + 3 \cdot bca$

Equalitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita b-c. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 17.

Æquationis aaa — 3.bba ==== + 2,bbb. est radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis aaa — 3.bba — — + 2.bbb. radici a. ponatur 2.b. æqualis, mutata a in 2 b. crit 8.bbb — 6.bbb — — + 2.bbb.

Est autem æqualitas ista per se manifesta.

Ergoradici a. posita 2.6. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

Reciproca.

PROPOSITIO 18.

Aquationis aaa-baa+cda=+bcd. est radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis aaa-baa+cda _____+bcd. radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit bbb-bbb+cdb ____+bcd.

Æqualitas autem ista per se manifesta est.

Ergoradici 4. posita 6. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 19.

Aquationis aaa+baa-cca=+bcc. est c. radix radici quæsititiz a. æqualis.

Nam si æquationis a a a + b a a - c c a _____ + b c c. radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c. erit ccc + b c c - c c ____ + b c c.

Est autem æqualitas ista per se manifesta.

Ergo radici a. posita c. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

PROPOSITIO- 20.

Æquationis aaa—baa—cca ——bcc. sunt b. vel 6. radices radici quæsititiæ a. æquales.

Nam si æquationis aaa baa cca bec. radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit bbb bbb ccb bbb ccb

EA

Est autem æqualitas ista per se manifesta.

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item si radici a. ponatur c. æqualis, mutata a in c. erit ccc - bcc - ccc = - bcc.

Est etiam æqualitas hæc per se manifesta.

Ergo radici a. posita c. xqualis, xqualis quoque est.

Sunt igitur b. vel c. radices radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 21.

dix radici quæsititiæ a. æqualis.

Æqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita f. æqualis, æqualis est, vtest enunciatum.

Quod autem non detur radix alia præter f. æquationis radici a. æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua æquationis radici a. æqualis, quæ radici f. inæqualis sit, esto illa b. vel c. vel d. vel alia quæcunque.

Posito igitur
$$b = a$$
. erit $bbbb+bbbb+bbbc$

$$+c.bbb+bbbd$$

$$+dbbb+bbcd+bbcd$$

$$-fbbb-bbbf-bbcf$$

$$-bbcf-bbdf$$

$$-bbdf-bcdf = +bcdf$$
Frgo . : . +2.bbbb+2.bbbc+2.bbbd+2.bbcd
$$+2.bbbf+2.bbcf+2.bbdf+2.bcd$$
Hoc

SECTIO QVARTA. 64 . . + 6666 + 666c + 666d + 66cd Hocelt . . +bbbf+bbsf+bbdf+bcdf Ergo . . + bbb+bbc+bbd+bcd == + bbb+bbc+bbd+bcd Ergo . . . . c ______f. Quod est contra Lemmatis hypothesim. Non estigitur b _____a. vt erat positum; Quod de c. & d. quoque vel de quacunque alia præter f. ex deductione concludere licet. PROPOSITIO 22. Aguationis aaaa - baaa + bcaa -- caaa + bdaa -daga+cdaa-bcda +faaa-bfaa+bcfa -cfaa+bdfa -dfaa +cdfa = +bcdf. est radix b. vel c. vel d. radici quæsititiæ a. æqualis. Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit 6666-6666+6c66 -cbbb+bdbb -dbbb+cdbb-bcdb +fbbb-bfbb+bcfb -cfbb+bdbb -dfbb+cdfb= == + bcdf. A qualitas autem ila reiectis contradictorijs manifelta eft. Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est. Item si radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c. erit " cccc - bccc + bccc -cccc + bdcc - dece + edec - bede +foce -bfcc+bcfc -cfcc+bdfc
-dfcc+cafc= A qualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est. Ergo radici a. posita c. æqualis, æqualis est. Item si radici a. ponatur d. æqualis, mutata a. in d. erit dddd - bddd + bcdd -cddd+bddd -dddd+cddd-bcdd

+fddd - bfdd + bcfd

-cfdd+bdfd -dfdd+cdfd=

Æ qua

Æqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita d. æqualis, æqualis est.

Sunt igitur radices b. c. d. radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

Quod autem non detur radix alia præter b. c. d. æquationis radici a. æqualis, in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua æquationis radici a. æqualis, quæ radicibus b. c. d. inæqualis sit, esto illa f. siue alia quæcunque.

Posito igitur
$$f$$
 == a . erit $ffff$ = $bfff$ + $beff$ = $-cfff$ + $bdff$ = $-dfff$ + $cdff$ = $-cfff$ + $bdff$ = $-dfff$ + $cdff$ = $-dff$

Ergo . . .
$$+2ffff-2.cfff+2.cdff-2.dfff$$

$$||$$

$$+2.bfff-2.bcff+2.bcdf-2.bdff$$

Horeft ... . + ffff-cfff+cdff-dfff

$$\frac{||}{+bfff-bcff+bcdf-bdff}$$
+fff-cff+dcf-dff|==+fff-cff+cdf-dff|

Ergo . . . f ____b. Quod est contra Lemmatis hypothesin.

Non est igitur f _____a. vt erat positum. Quod de alia quacunque ex simili deductione demonstrandum est.

PROPOSITIO 23.

radix b. vel c. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b.

crit
$$bbbb-bbb+bcbb$$

$$-cbbb-bdbb$$

$$+dbbb-bfbb+bcdb$$

$$+fbbb-cdbb+bcfb$$

$$-cfbb-bdfb$$

$$+dfbb-cdfb = -bcdf.$$

Æqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item si propositæ æquationis radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c.

Æ qualitas autemista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita c. æqualis, æqualis quoque est.

Suntigitur radices b. & c. radici quæsititiæ a. æquales, vtest enunciatum.

Quod autem non detur radix alia præter b. vel c. æquationis radici a. æqualis in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari poffit radix aliqua æquationis radici a. æqualis, quæ radicibus b. vel c. inæqualis sit, esto illa primum d. vel f.

```
Posito igitur d ____a. crit ... dddd-bddd+bcdd
                            -cddd-bddd
                           +dddd-bfdd+bcdd
                           +fddd-cddd+bofd
                                 -cfdd-bfdd
                                 +fddd-cfdd=-bcdf
Ergo . . . . + 2. dddd - 2.cddd + 2.fddd-
           + 2.bddd - 2.bcdd + 2.bfdd - 2.bcdf
Hoceft . . . . . + bddd - bcdd + bfdd - bcdf
              +dddd-cddd+fddd-cfdd
Ergo . . . ddd-cdd+fdd-cfd =+ ddd-cdd+fdd-cfd
```

6. quod est contha Lemmatis hypothesim.

In similem inciditur contradictionem ex illata d ______ c. si sedecim æquationise particularia pro c. similiter ordinata fuerint,

. vterat positum. Quod de f. quoque vel alia quacunq; Non estigitur d= præter b. c. ex simili deductione pronuntiandum est.

PRO-

PROPOSITIO 24.

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b æqualis, mutata a. in b. erit bbbb—bbbb+bcbb

Æqualitas autem ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergoradici a. posita b. æqualis,æqualis est.

Item si proposite aquationis radici a. ponatur c. aqualis, mutata a. in c. erit

Æqualitas etiam ista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita c. æqualis, æqualis quoque est.

Item positis d. vel f. radici a. æqualibus similes ex mutatione sequuntur æqualitates.

Vnde radices quoque illas radici a. æquales effe similiter est concludendum.

Suntigitur radices b. c. d. f. radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

Radicem aliam præter b. c. d. f. æquationis radici quæsititiæ a. æqualem dari non posse, in sequenti Lemmate demonstratur.

Lemma.

Si dari possit radix aliqua æquationis radici a. æqualis quæ radicibus b. c. d. f. inæqualis sit, esto illa g. siucalia quæcunque.

Polito

Ergo . . . g _____b. Quod est contra Lemmatis hypothesim.

In similem inciditur contradictionem ex illata g ______c. vel g ______d. vel f. Si 16. æquationis particularia simili deductioni pro c. d. f. apposite ordinata fuerint. Sed sufficiat pro exemplo quod iam de b. probatum est ad positionis falsitatem in reliquis redarguendam.

a. vt erat positum, quod de alia quacunq; ex deductionis paritate pronunciandum est.

Reduditia.

PROPOSITIO 25.

vel d. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b.

crit

```
-ccbb+bbdb
          -ddbb+bccb
          - 60 66 + ccd6
          -bdbb+bddb
           -cdbb+cddb
             + 2.6 cdb=
                          +bbcd
                          + bood
                          + bodd.
```

Æqualitas autemista reiectis contradictorijs manifesta est.

Ergoradici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item si propositæ æquationis radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c.

Æqualitas autem ista separatis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita c. æqualis, æqualis est.

Item si proposita aquationis radici a. ponatur d. aqualis, mutata a. in d. crit

Æqualitas etiam ista reiectis contradictorijs manifesta est. Ergo radici a. posita d. æqualis, æqualis quoque est. Sunt igitur b. c. d. radices, radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

PROPOSITIO

```
aaaa - bbaaa + bbcca
Æquationis
                -ccaaa+bbdda
               -ddaga+ccdda
                 -bcaaa + bcdda
                 -bdaaa+bccda
                 cdaaa+bbcda=
                                      +bbccd
                                      +bbcdd
                b+c+d b+c+d
                                      +bccdd
                                               est ra-
                                       b+c+d.
```

dix b. vel c. vel d. radici quæsicitiæ a. æqualis.

Nam

Nam si propositz zquationis radici a. ponatur b. zqualis, mutata a. in b. & potestate ad communem diuisorem reducta

Æqualitas autem ista separatis contradictorijs manifesta est.

Ergoradici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item positis c. vel d. radici a. æqualibus similes ex mutatione sequuntur æquali-

Vnde radices quoque illas radici . æquales este, similiter est concludendum.

Suntigitur radices b. c. d. radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

PROPOSITIO

Aguationis 4444—bbcaaa -bbdaaa+bbccaa -bccaaa+bbddaa -- bddaaa+ccddaa -ccdaga+bcddag -cddaga+bccdag -2.bcdaaa+bbcdaa-+ bbccdd bc+bd+cd bc+bd+cd bc+bd+cd eft radix b. vel c. vel d. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. & potestate ad communem divisorem reducta

Æqualitas

Æqualitas autem ista separatis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici 4. posita b. æqualis, æqualis est.

Item positis c. vel d. radici a. æqualibus similes ex mutatione sequuntur æqua-

Vnde radices quoque illas radici a. æquales esse similiter est concludendum.

Suntigitur radices b. c. d. radici quæsititiæ a. æquales, vtest enunciatum.

PROPOSITIO 28.

c+d. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam (per 12. Problem. Sect. 3.) æquatio trinomia hic proposita à quadrinomia sua deducitur posito b+c+d=-f.

Sed (per 21. Propos. huius) est quadrinomiæ illius radix # _____f.

Est igitur trinomiæ huius radix a = b + c + d. vt est enunciatum.

PROPOSITIO 29.

Equationis
$$aaaa+bbaaa-bbcca$$

 $+ccaaa-bbdda$
 $+ddaaa-ccdda$
 $+bcaaa-bcdda$
 $+bdaaa-bccda$
 $+cdaaa-bbcda=+bbccd$
 $b+c+db+c+d+bbcdd$
 $+bccddc$ est $bc+bd+cd$
 $b+c+d$

radix radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam (per 13. Probl. Sect.3.) æquatio trinomia hic proposita à quadrinomia sua deducitur

citur posito bc+bd+cd = f. b+c+d

Sed (per Prop. 21. huius) est quadrinomiæ illius radix a = f. Est igitur trinomiæ huius radix a = bc+bd+cd. vt est enunciatum.

PROPOSITIO 30.

AEquationis aaaa+bbcaaa
+bbdaaa+bbccaa
+bccaaa+bbddaa
+bddaaa+ccddaa
+ccdaaa+bcddaa
+cddaaa+bccdaa
+bcdaaa+bccdaa
+bcdaaa+bbcdaa=+bbccdd
bc+bd+cd bc+bd+cd bc+bd+cd cft

radix bc+bd+cd. radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam (per 14. Probl. Sect. 3. æquatio trinomia hic proposita à quadrinomia sua deducitur, posito $\frac{b c d}{bc+bd+cd}$ = f.

Sed (per 22. Prop. Sect. huius) est quadrinomiæ illius radix a _____f.

Est igitur trinomiæ huius radix a _____ bcd vtest enunciatum.

PROPOSITIO 31.

Acquationis aaaa+bdaa+bbca
+cdaa+bcca
-bbaa+bdda
-bcaa+cdda
-ccaa-bbda
-ddaa-ccda
-2bcda-bbcd
-bccd

+bcdd, est radix b. vel c.

radici quæsititix a. æqualis.

Nam

-bbcd -bccd -bcdd

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit . . . . bbbb + bdbb + bbcb

A qualitas autemista separatis contradictorijs manifesta est.

Ergoradici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item posita r. radici a. æquali, similis ex mutatione sequitur æqualitas.

Vnde radicem quoque illam radici a. æqualem esse, similiter est concludendum.

Sunt igitur radices b. c. radici quæsititiæ a. æquales, vtest enunciatum.

PROPOSITIO 32.

b. vel c. radici questititie a. aqualis.

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. & mutata a

crit . . . +
$$bbbbb - bbbbb + bbcbb$$
+ $cbbbb - bcbbb + bbddb$
- $dbbbb - ccbbb + bcddb$
 $b+c-d-ddbbb+ccddb$
+ $bdbbb-bbcdb$
- $cdbbb-bccdb$
- $b+c-d$
+ $bbcdd$
+ $bccdd$
+ $bccdd$

Aqualitas autemista separatis contradictorijs manifela est.

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item

74 SECTIO QVARTA.

Item posita c. radici a. æquali, similis ex mutatione sequitur æqualitas.

Vnderadicem quoque illam radici a. æqualem esse, similiter concludendum est.

Sunt igitur radices b. c. radici quæsititiæ a. æquales, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 33.

Acquationis
$$aaaa+bbaaa-bbcca$$
 $+bcaaa-bbdda$
 $+ccaaa-bcdda$
 $+ddaaa-ccdda$
 $-bdaaa+bbcda$
 $-cdaaa+bccda==-bbcdd$
 $-bccdd$
 $-bccdd$
 $-bccdd$
 $-bccdd$

b. vel c. radici quasititia a. aqualis.

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. & mutatæ potestatis ad communem diuisorem reductione sacta,

erit . . . .
$$+ dbbbb + bbbbb - bbcbb$$

$$-bbbb + bcbbb - bbdb$$

$$-cbbbb + ccbbb - bcddb$$

$$-cbbbb + ccbbb - ccddb$$

$$-bdbbb + bbcdb$$

$$-bdbbb + bcdb$$

$$-cdbbb + bcdb$$

$$-bbcdd$$

$$-bbcdd$$

$$-bbcdd$$

Æqualitas autem ista separatis contradictorijs manifesta est.

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item posita c. radici a. æquali, similis ex mutatione sequitur æqualitas.

Vnde radicem quoque illam radici a. æqualem esse, similiter est concludendum. Sunt igitur radices b. c. radici quæsititiæ a. æquales, vt est enuntiatum.

PROPOSITIO 34.

Nam

Nam si propositæ æquationis radici a. ponatur b. æqualis, mutata a in b. & mutatæ potestatis reductione ad communem diuitorem sacta,

Æqualitas autem ista separatis contradictorijs manifesta est.

Ergoradici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item posita c. radici a. æquali similis ex mutatione sequitur æqualitas.

Vnde radicem quoq; illam radici a. æqualem esse, similiter concludendum est.

Suntigitur radices b. c. radici quæsititiæ a. æquales, vtest enunciatum.

PROPOSITIO 35

dici quæsititiæ a. æqualis.

Æqualitates manifestæ sunt.

Est igitur æquationis propositæ radix a _____b. vel c. vt est enunciatum.

PROPOSITIO 36.

Acquationis aaaa—bbbaaa
—bccaaa
—bccaaa
—cccaaa
—cccaaa
—bb+bc+cc
bb+bc+cc
bb+lc+cc
est radix b. vel

Vel posito e = -a. erit +bbcccc-bbcccc +bccccc-bbcccc +cccccc-bccccc bb+bc+cc-bccccc-bb+bc+cc

Æqualitates manifestæ sunt.

Est igitur æquationis propositæ radix 4 _____b. vel c. vt est enunciatum.

PROPOSITIO 37.

Aquationis aaaa bbaa — bbcc, est radix b. vel c. radici quæsititiæ a. æqualis.

Æqualitates manifestæ sunt.

Est igitur æquationis propositæ radix a ______b. vel c. vtest enunciatum.

Reciproca.

PROPOSITIO 38.

Equationis aaaa-baaa+cdfa=+bcdf. est b. radix radici quæstititie a. æqualis.

Nam

SECTIO QVARTA:

77

Namsiæquationis aaaa-baaa+cdfa=+bcdf. radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit bbbb-bbb+cdfb=+cdfb=+cdfb.

Est autem æqualitas ista per se manifesta.

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est, vtest enunciatum.

PROPOSITIO 39.

Æquationis aaaa+baaa-ccca=+bccc. est c. radix radici quæsititiæ a. æqualis.

Nam si æquationis aaaa + baaa - ccca - + bccc. radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in c. erit cccc + bccc - cccc - + bccc.

Est autem æqualitatis huius veritas per se manifesta.

Ergo radici 4. posita c. æqualis, æqualis est, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 40.

Æquationis aaaa—baaa—ccca====bccc. sunt b. vel c. radices radici quæsititiæ a. æquales.

Nam si æquationis aaaa - baaa - ccca - becc. radici a. ponatur b. æqualis, mutata a. in b. erit bbbb - bbbb - cccb - bccc.

Est autem æqualitatis huius veritas per se manifesta.

Ergo radici a. posita b. æqualis, æqualis est.

Item si radici a. ponatur c. æqualis, mutata a. in crit cece-bece-cece=

Est autem æqualitatis huius veritas manifesta.

Ergoradici a posita e. æqualis, æqualis est.

Sunt igitur b. vel c. radices radici quæsititia a. æquales, vt ennnciatum.

Y

Sectio

Sectio quinta in qua aquationum communium per canonicarum aquipollentiam, radicum numerus determinatur.

DEFINITIO.

D'a aquationes similiter graduata & similiter affecta, quarum coefficients vel coefficientia (si plura sint) & homogeneum datu vnius coefficienti vel coefficientibus & homogeneo dato alterius in simplici inaqualitatis, maioritatis scilicet & minoritatis habitudine conformia sunt, aquipollentes in sequentibus appellanda sunt. Quod sic rursus interpretandum est, quasi aquali radicum numero pollentes. Hinc est quod aquationibus è radicibus binomijs generatis & earum reductitijs, de quibus in superioribus tribus Sectionibus tractatum est, Canonicarum nomen impositum est: quia sactà earum ad aquationes communes comparatione, si supradictis aquipollentia conditionibus inter se conueniant, ad radicum numerum in aquationibus communibus dignoscendum & determinandum canones siue exemplaria certa & solennia sint. In conformitate igitur inter aquationum communium & canonicarum coefficientia & homogenea data instituenda, aquationum communium coefficientia & homogenea data instituenda, aquationum communium coefficientia & homogenea formali canonicarum partitioni similiter partienda sunt, & similes vtrinque partes sumenda, seruata in partium habitudine assimanda homogenia lege, per reductionem scilicet procurata homogenia; cum coefficientia & homogenea data necessario heterogenea sint, & de heterogeneorum inter se habitudine nulla fieri possit assimatio.

Lemma I.

Si quantitas fecetur in duas partes inæquales quadratum è dimidia totius maior est facto è duabus partibus inæqualibus.

Si fint p. & q. dux magnitudinis partes inxquales,

cft $p+q$ pq .
Nam è tribus continuè proportionalibus pp. pq. qq. quarum pq. maxima est, ec. verò minima, est pp - pq > pq - qq.
Ergo
Et addito vtring; 2.pq. cft pp+2.pq+qq> 4.pq
Sed
Ergo $p+q$ $> 4pq$.
Ergo $p+q>pq$.
4. Ergo

SECTIO QVINTA.

Ergo $\dots \underbrace{\frac{p+q}{\frac{2}{2}}}_{p+q} > pq$

Quod erat probandum.

Lemma 2

Si fuerint tres continue proportionales summa extremarum maior est bis media.

Si sint b. c. d. continuè proportionales, est b+d>2. c.

Nam si sit b. maxima, crit . . . : b-c>c-d.

Ergo . . . . b+d>2. c.

Velsi d. maxima, erit . . . . . d-c>c-b.

Ergo $\dots \dots d+b>2$. c.

Est igitur summa extremarum maior bis media, vt est enunciatum.

Lemma 3.

Si fuerint quatuor continuè proportionales summa extremarum maior est summa mediarum.

Si sint b. c. d. f. continuè proportionales, est b+f>c+d.

Nam fi b. maxima fit, crit . . . . . b-c>d-f.

Ergo $\cdots b+f>c+d$.

Velsi f. maxima, crit . . . . f-d > c-b.

Ergo $\dots f+b>c+d$.

Est igitur summa extremarum maior quam summa mediarum, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 1.

Æquatio communis aaa-3.bba==+2.ccc. in qua c > b. de simplici radice explicabilis est.

Nam æquatio commnis proposita æquationi Canonicæ. aaa-3.rqa=+rrr
similiter graduata & similiter asseda est. +qqq

Et

79

80 SECTIO QVINTA.

Et (per Lemma 4. sequens) in æquatione canonica est. . . rq rrr+qqq

Atque in æquatione proposita in qua supponitur b < c. est bbbbb < cccccc.

Ergo coefficiens & homogeneum datum propositæ, coefficienti & homogeneo dato Canonicæ, in excessus & defectus habitudine conformia sunt.

Sunt igitur (per definitionem) æquatio proposita & Canonica æquipollentes,æqualisci licet radicum numero præditæ.

Sed (per Prop. 14. Sect 4) æquatio Canonica de simplici radici q + r. explicabi : lis est.

Explicabilis est igitur æquatio communis proposita de radici simplici, vt est enunciarum.

Lemma 4

ER $\cdots$ rr+qqq rq rq rq rq

Et addito verinque 2. rriggq.

Eft autem . . . rrrrr+2.rrrqqq+qqqqqq === rrr+qqq

Et . . . . 4 . rr r q q q == 4 . r q

Quod erat probandum.

PROPOSITIO 2.

Æquatio communis aaa — 3.bba ==== + 2.ccc in qua c < b de radice simplici explicabilis est.

Nam

Namæquatio communis proposita æquationi Canonicæ. 444 – qq 4
similiter graduata & similiter affecta est. — qr 4

27.

$$\frac{qqr}{qrr} \begin{vmatrix} qq+qr+rr\\ qq+qr+rr\\ qq+qr+rr \end{vmatrix}$$

Atque in equatione proposita in qua supponitur c < b.

cst . . . . ccccc < b b b b b b.

Ergo coefficiens & homogeneum datum propositæ, coefficienti & homogeneo dato canonicæ in inæqualitatis habitudine conformia sunt.

Sunt igitur (per def.) æquatio proposita & canonica æquipollentes, æquali scilicet radicum numero præditæ.

Sed (per Prop. 7. Sect. 4.) æquatio canonica de simplici radice 9+1. explicabilis est.

Explicabilis est igitur æquatio communis proposita de radice simplici, vt est enunciatum.

Lemma 5.

Nam per (Lem 3.) eft . . 3 999977+ 3.997777 < 3.999999+ 3.777777.

Et (per Lem. 2.) . . 12.qqqrrr + 12.qqqrrr < 12.qqqqqr + 12 qrrrrr.

Et (per Lem 2,) ... qqqrrr+qqqrrr < qqqqqq+rrrrrr.

Ergo addito vtrinque . . . 24.9999rr + 28.999rrr + 24.99rrr.

Diuisis igitur particularibus vtriusque partis communiter per 4. & iteratò communiter per 27.

Ergo
$$\cdot \cdot \cdot \cdot \cdot + qqr + qrr$$

$$+ qqr + qrr$$

$$+ qqr + qrr$$

$$+ qq + qr + rr$$

$$+ qq + qr + rr$$

$$+ qq + qr + rr$$

Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO 3.

Aquatio communis aaa — 3.bba ===== +2.ccc, in qua c=b. de simplici radice explicabilis est.

Et in æquatione canonica est q = q.

Atque in æquatione proposita supponitur b ==== c.

Ergo coefficiens & homogeneum datum propositæ coefficienti & homogeneo dato canonicæ in æqualitatis habitudine conformia sunt.

Sunt enim vtrinque æqualia, facta ex homogeniæ legevt oportet comparatione,

Sunt igitur æquatio proposita & canonica æquipollentes, æquali scilicet radicum numero præditæ.

Sed (per Prop. 17. Sect 4.) æquatio canonica de simplici radice 2. q. explicabilis est. Explicanda est igitur æquatio communis proposita de radice simplici, vt est enunciatum.

SECTIO QVINTA.

83

similiter gradua-

PROPOSITIO 4.

Æquatio communis aaa-3.bba===-2.ccc. in qua b>c. de duplici radice explicabilis est.

ta & fimiliter affecta eft.

Et (per Lem. 5. ad Prop. 2.) in æquatione canonica,

$$\frac{qq+qr+rr}{qq+qr+rr} > \frac{+qqr}{+qrr}$$

$$\frac{qq+qr+rr}{qq+qr+rr} > \frac{+qrr}{+qrr}$$

Atque in æquatione proposita in qua suponitur b > c.

Ergo coefficiens & homogeneum datum propositæ, coefficienti & homogeneo dato canonicæ in excessus & defectus habitudine conformia sunt.

Sunt igitur (per Def.) æquatio canonica & proposita æquipollentes, æqualiscilicet radicum numero pollentes.

Sed (per Prop. 6. Sect. 4) æquatio canonica de duplici radice q. & r. explicabilis est.

Explicabilis estigitur æquatio proposita de radice duplici, vt est enunciatum.

PROPOSITIO 5.

Æquatio communis aaa-3baa+3.cca=+ddd in qua b>c. & b>d. de radice triplici explicabilis est.

Nam æquatio communis proposita æquationi canonicæ aaa - paa + pqa

fimiliter graduata, & fimiliter affecta eft.

Et in æquatione canonica (per Lem. 6. sequens) est p+q+r

$$\frac{p+q+r}{p+q+r} > pq+pr+qr.$$

84 SECTIO QVINTA.

Et (per Lem. 7. sequens)
$$\begin{array}{c|c}
p+q+r \\
\hline
p+q+r \\
\hline
3. \\
p+q+r \\
\hline
3. \\
p+q+r \\
\hline
3. \\
\end{array}$$

Atque in æquatione proposita in qua supponitur b > c. & b > d. est bb > cc. & b > d.

Ergo coefficentia & homogeneum datum propositæ coefficientibus & homogeneo dato canonicæ in excessus & desectus habitudine conformia sunt.

Sunt igitur (per Def.) æquatio proposita & canonica æquipollentes æquali scilicet radicum numero pollentes.

Sed (per Prop. 5. Sect. 4.) æquatio canonica de triplici radice p. q. r. explicabilis est. Explicabilis est igitur æquatio communis proposita de radice triplici, vt est enunciatum.

Lemma 6.

Si quantitas secetur in tres partes inæquales quadratum è tertia parte totius maius est tertia parte factorum è singulis binis inæqualibus.

Si fint quantitatis tres partes inequales p. q. r. est

$$\begin{array}{c|c}
p+q+r \\
\hline
 & 3. \\
p+q+r \\
\hline
 & 3. \\
\end{array}$$

$$\begin{array}{c|c}
p & q+pr+qr. \\
\hline
 & 3. \\
\end{array}$$

Et . . . . pp+rr> 2.pp.

Ergo . . . . 2.pp + 2.qq + 2.rr > 2.pq + 2.qr + 2.pr.

Ergo . . . . pp+qq+rr>pq+qr+pr.

Addito igitur vtrinque . . . 2.pq + 2.qr + 2.pr.

Erit . . . . pp+qq+rr +2.pq+2.qr > 3.pq+3.qr+3.pr+2.pr.

Sed pp+qq+rr +2pq+2qr=p+q+r+2pr

Ergo p+q+r > 3.pq+3.qr+3.pr.

Hocest p+q+r > pq+qr+pr.

Lemma 7.

Si quantitas secetur in tres partes inæquales Cubus è tertia parte totius maior est solido è tribus inæqualibus.

Si sint quantitatis tres partes inæquales p. q. r. est

$$\frac{p+q+r}{\frac{p+q+r}{3}} > pqr.$$

$$\frac{p+q+r}{\frac{q+r}{3}} > pqr.$$

Ergo $\dots \dots ppr+qqr > 2.pqr$.

Et $\dots pqq+prr > 2.pqr$.

Ergo $\cdots$ +pqq+prr +ppq+qrr > 6.pqr +ppr+qqr

Et addito vtrinque 6.pqr. est . . . ppp+qqq+rrr +3.pqq+3.prr +3.ppq+3.qrr +3.ppr+3.qqr +3.ppr+3.qqr +6.pqr

Aa

Sed

QVINTA. SECTIO 8.6 Scd +ppp+qqq+rrr+3 pgg+3.prr+3.ppg +3.9rr+3ppr+3 ggr p+9+1 p+9+1 +6.pgr= · p+q+r Ergo p+q+r. p+q+rHoc eft · P+q+r p+q+rp+q++r Ergo pgr Quod erat demonstrandum. 3. p+q+rPROPOSITIO 6.

Nam æquatio communis proposita æquationi canonicæ,

- boc. similiter graduata & similiter affecta est.

Et in æquatione canonica biquadratice factum de $\frac{bbb+bbc+bcc+ccc}{4}$ maius est qu'am cubice factum de bbbc+bbcc+bccc.

Atque in æquatione proposita in qua suponitur b > c. biquadratice sactum de bbb.

maius quam cubice sactum de ccc.

Ergo coefficiens & homogeneum datum propositæ coefficienti & homogeneo dato canonicæ in excessus & desectus habitudine conformia sunt.

Sunt igtur (per Def.) æquatio proposita & canonica æquipollentes, æquali scilicet radicum numero pollentes.

Sed (per Prop. 35 Sect. 4.) æquatio canonica de duplici radice b. vel c. explicabilis est. Explicabilis est igitur æquatio proposita de radice duplici, vt est enunciatum.

Æqua-

Æquationum communium reductio per gradus alicuius parodici exclusionem & radicis supposititiæ mutationem.

Problema de aquationum radicibus multiplicandis, aquationibus, quarum reductiones in prasenti Sectione traduntur, reductioni praparandis accommodum.

Æ quationis propositæ, radicem servata comparationis equalitate, per quemcunque numerum datum multiplicare.

Quia vero æquationis radix duplicanda est, multiplicentur primo tria illius homogenea per tres numeros proportionales in tatione dupla 1. 2. 4. ordinatim applicatos.

Vnde eueniet . . .
$$\frac{1}{a} + \frac{2}{b} < \frac{4}{cc}$$

$$\frac{4}{a} + \frac{1}{a} = \frac{4}{cc}$$
I destructa scil. æqualitate.

Pro æqualitate igitur restituenda multiplicentur denuo æquationis homogenea ijsdem numeris proportionalibus reciproce applicatis scilicet 4. 2. 1.

Ergo his inillorum loca substitutis,

ee+ 2. be ____ 4.00.

Sic igitur æquationis propositæ radix a. mutata 2. a. in e. seruata interim æqualitate, duplicata eft; vt erat imperatum,

Pro agnationis cubica radice multiplicanda.

cft . . . 9 | + b | + cc | = ddd |

Quia verò æquationis radix triplicanda est, multiplicentur primo quatuor illius homogenea per 4. numeros proportionales in ratione tripla 1. 3. 9. 27. ordinatim applicatos.

Pro aqualitate igitur restituenda multiplicentur denuo aquationis homogenea ijsdem numeris proportionalibus reciproce applicatis scilicet 27. 9. 3. 1.

Sunt enim . . . 1 | 3 | 9 | 27 | æqualia.

Sit . . . . 3. 4 ==== e.

Ergo his in illorum loca substitutis,

fit . . . . $\begin{vmatrix} 1 & 3 & 9 \\ 1 & + 6 & + cc \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 27 \\ ddd \\ eee & ee \end{vmatrix}$

Ergo . . . . . eee+ 3.bee+ 9.cce _____ 27. ddd.

Sie igitur æquationis propositæ radix a. mutata 3. a. in e. triplicata est; ve-erat im-

Consectarium.

Ex multiplicatione radicis sequitur muliplicatio coefficientis simplicis secundum eande multiplicatais rationem: vt in superioribus exemplis, in æquatione quadratica, radice a. duplicata, coefficiens b. per numerum item binarium, & inæquatione cubica radice a. triplicata, coefficiens b. per numerum itidem ternarium multiplicatur. Adeo vt Problema si de coefficiente multiplicando conceptum & enunciatum esset conuerso tantum sensu huic æquipollens foret. Nam coefficientis multiplicatio radicis multiplicationem præsupponit. Est autem coefficientis multiplicatio ista consequentialis inæquationibus

quationibus resoluendis ad fractiones vbi opus suerit tollendas, vel in æquationum reductionibus tractandis, vbi coefficientis numeri vel speciei indiuisibilitas obstat, ad fractionum implicationes præcaueadas, tantæ commoditatis, vt hoc solum nomine præcipuus huius artiscij vsus est vid eatur.

PROBLEMA 1.

Accc. posito a = c+b.

ad æquationem eee - 3.bbe = + ccc. posito a = c+b.

-e+b. adeee - 3.bbe = -cec

-2.bbb. vel posito a = -cec

-2.bbb. æquationem impossibilem reducere.

dix. e _____a-b.

Ponatur secundo $\cdots - e + b = a$.

Et fiat . . . . ee-2.be+bb====aa.

Et . . . . - ece + 3.bee - 3.bbe + . bbb = + 444 } + cce.

Fiat quoque . . . - 3.bee + 6.bbe - 3.bbb = -3.bas } + cce.

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis.

secunda quam impossibilem esse in sequenti Lemmate demonstratur.

Atque sic facta est propositæ æquationis ad requisitas imperata reductio.

Lemma:

Aquatio reductitia eee = 3. bbe = -eec -2.bbb. impossibilisest.

Nam posito e = b. erit bbb - 3. bbb = -cec -2.bbb.

Ergo . . eee o. quod est impossibile.

Vel posito e > b. hoc est $e = \frac{b}{Bb}b + d$

erit

SECTIO SEXTA.

Vel polito . . .
$$e < b$$
. hoc est $e = b - d$.

erit . . $+ b b b$
 $-3.bbd$
 $+ 3.bdd - 3.bbb$
 $- .ddd + 3.bbd = - ccc$

-2.666

Sed cum positum sit . . . . e = b - d. est b > d. quod est quoque impossibile.

Est igitur aquatio illa reducticia omnino impossibilis.

PROBLEMA 2.

Acquationem
$$aaa + 3.baa = +ccc$$
. posito $a = e - b$. ad acquationem $eee - 3.bbe = +ccc$. $-2bbb$. reducere.

Hinc reieiectis contradictorijs & ordinatis reliquis

Atque sic facta est æquationis propositæ ad requisitam reductio imperata.

PROBLEMA 3.

```
Equationem aaa = 3.baa = -ecc. posito a = b - e. ad æquationem. eee = 3.bbe = -ecc -2.bbb. vel posito a = e+b ad æquationem eee = 3.bbe = -ecc +2.bbb. reducere.

Ponatur primo . . . . b-e = -a.
Erit inde . . . -eee+3.bee-3.bbe+bbb = +aaa
```

Et . . . ee-2. be+bb===aa.

Ac proinde . . -3.bee+6.bbe-3.bbb===-3.baa

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis
fit . . . eee-3.bbe===+ccc

quisita cuius radix e ______b_a. —2.666. æquatio prima re

Acproinde : -3.bee-6.bbe-3.bbb=-3.baa

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

fecunda cuius radix e = a - b.

Atque sic facta est ad vtramque requisitam reductio imperata.

PROBLEMA 4.

Acquationem aaa+3.baa+dda==+ccc. posito a==e-b.
ad æquationem eee-3.bbe
+.dde==+.ccc
-2.bbb

-2.666 +.6dd. reducere.

Ponatur . . . . e-b ____a.

Erit inde eee-3.bee+3bbe-bbb ____+aaa

Et . . ee-2.be++bb ____aa.

Ac proinde . +3.bee-6.bbe+3bbb ____+3.baa

Et . . . . +.dde-.ddb ____+.dda

Hinc

```
SECTIO SEXTA.
G2
Hincfit . . . ece-3.bbe
               + . dde=
                              +.000
                               -2.666
                               + bdd. æquatio requisita cuius ra-
    dix e ==== a+6.
Atque sic facta est reductio imperata.
                  PROBLEMA 5.
Aguationem aaa-3.baa+dda=-ccc. posito a==b-e.
ad æquationem eee - 3.bbe
                 + . dde===+ . ccc
                                 -2.666
                                 + .bdd velposito a==e
+ b. ad aquationem eee - 3.bbe
                                 =-: 000
                     +dde=
                                    + 2.666
                                    - . b d d. reducere.
Ponatur primo . . . -e+b====a.
Vnde : . . . . . . ee- 2.be+ bb ==== aa.
Et fiatinde - eee + 3. bee - 3.bbe + . bbb = + . asa
  Et . . . - 3.bee + 6.bbe - 3.bbb = - 3.baa
  Et . . . . . - . dde+ . bdd == + dda)
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis, & transpositis
   fit . . . . ece-3.bbe
                    + . dde ==
                                =+.000
                                     -2.666
                                   +. bdd aquatio requisita pri-
     ma cuius radix e ====== b-a.
Ponatur secundo . . . e+b=====a
Vndc . . . . . . . ee+ 2.be+ bb === 44.
Et fiat inde . . eee + 3. bee + 3. bbe + bbb = + . aaa -
   Et . . . - 3.bee-6.bbe-3.bbb=-3.baa ==-cec.
           . . . . + . dde + . bdd ____ + . dda)
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
    fit . . . . eee - 3 bbe
               + . dde = - . ccc
                           +2.666
                           -. d db. aquatio requisita secunda cuius
    Atque
```

Atque sic facta est propositæ æquationis ad vtramque requisitam imperata redu-

PROBLEMA 6.

Acquationem aaa+3.baa-dda=+ccc. positoa==e-baadæquationem eee-3.bbe
-.dde=+.ccc
-2.bbb
-.bdd reducere.

Vnde . . . . . ee-2.be+bb=_____aa.

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

fit . . . . eee—3.bbe -. dde===+ ccc -2.bbb

-. b dd. æquatio reductitia cuius

radix e _____ a + b.

Atque sic facta est æquationis propositæ ad requisitam reductio imperata.

PROBLEMA 7.

Acquationem aaa-3.baa-dda == -ccc. posito a == b-e.
adæquationem eec-3.bbe
-.dde == +:ccc

-2.bbb-.bdd. vel posito $a = b + \epsilon$.

ad æquationem eee = 3.bbe

-. dde = - .ccc +2.bbb +.bdd. reduceres

Ponatur . . . . . . -e+b _____ a.

Fiat

```
SECTIO SEXTA.
94
Fratinde . . -cee + 3.bee - 3.bbe + . bbb = + . asa
   Et . . . - 3.bee+6.bbe-3.bbb=-3.baa
   Et . . . . . . + . dde - . bdd = - . dda)
Hincreiectis contradictorijs & ordinatis reliquis & transpositis.
    fit . . . . . eee - 3.bbe
                                 -. bda. æquatio reducti-
    tia prima cuius radix e ____+ b -a.
Fiatinde . . ece + 3.bee + 3.bbe + . bbb = + . . . . . .
    Et . . . - 3.bee-6.bbe-3 bbb==-3.baa
    Hinc reie Ais contradictorijs & ordinatis reliquis.
    fit . . . . . cee - 3.bbe
                                +2.666
                                + . bdd. æquatio reducti-
    tia secunda cuius radix e
Arque sic facta est propositæ aquationis ad requisitas imperata reductio.
                PROBLEMA 8.
Aguationem aaa-3.baa-dda=+ccc. posito a==e+b
adaquationem eee-- 3 bbe
               -. dde==+ccc
                         +2 666
                         + .bdd. vel posito a == b -e.
ad æquationem . eee - 3.bbe
              . - . dde= + .ccc
                         -2 bbb
                         -. bdd. reducere.
Ponatur primo . . . e+b====a.
Vnde . . . . . . . . . ee+2.be+bb====aa.
Et ... - 3.bee - 6.bbe - 3.bbb = - 3.baa = + ccc.
    Et . . . . . - . dde - . bdd = - dda )
                                               Hinc
```

1

```
Hinc reiectis contradictorijs & ordinaris reliquis.
      fit . . . . . eee - 3.bbe
                                        1-2666
                                        - bad. æquatio redu-
     Aitia prima cuius radix e _____a - b.
 Ponatur secundo, . . . -e+b=-a.
 Vnde . . . . . . . ee-2.be+bb=
 Fiat deinde -eee+ 3.bee - 3.bbe+ . bbb == + . ana
     Et . . . - 3.bee + 6.bbe - 3.bbb = - 3.baa = + ccc.
     Et : . . . . . + . dde - . . bdd = - . . dda)
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis & transpositis.
    fit . . . . . eee - 3. be
                                        - b d d.
                                                æquatio redu-
     Citia secunda cuius radix e _____b _a.
Atque sic facta est propositæ æquationis ad requisitas imperata reductio.
                   PROBLEMA 9.
Æquationem aaa + 3.baa - dda = -ccc. posito a = -e-b
adæquationem eee - 3.bbe
                -.. dde == + . . ccc
                             1-2.666
                             +..bdd. vel polito a == e - b
ad aquationem eee - 3.bbe
               -.. dde===
                            ==- (()
                              -2 666
                                -bdd. reducere.
Ponatur primo . . . . . . . . . + e - b _____
Fiat inde . . . - eee-3.bee-3.bbe-bbb=+444
    Et . . . . + 3.bee+ 6.bbe+3.bb = +3.bas = -ccc
    Hinc reiectis contradictorijs, ordinatis & transpolitis reliquis,
     fit . . . . . eee - 3.bbe
                       -..dde == + ..ccc
                                   +2.666
                                            aquatio reductitia
                                   +..bdd.
    prima cuius radix e = -a - b.
                                                   Ponatur
```

Fiat

SECTIO SEXTA.

95

```
SECTIO SEXTA.
                                                          97
  Fiat inde . . . eee+ 3.bee- 3.bbe+ . . bbb = + . . and
      Et . . . - 3. bee + 6. bbe - 3. bbb = - 3 bas = + ccc;
         Hinc reie dis contradi dorijs & ordinatis & transpositis reliquis,
      fit . . . . eee - 3.bbe
                         + .. dde =
                                        -2666
                                        +..bdd. æquatio redu-
      Aitia secunda cuius radix a _____ b _ e.
 Atque sie facta est propositæ æquationis ad requisitas imperata reductio.
                  PROBLEMA II.
 Aquationem aaa+baa+dda -- ccc. posito a -- e-b.
 ad aquationem eee - 3. bee
                   + .. ddd == + .. ccc
                               +2.666
                              -..bdd. velpolito a == e-b.
 adæquationem eee-3.bbe
                 + .dde=
                                  -2.666
                                 +..bdd. reducere.
Ponatur primo . . . _e-b===a.
Vnde : . . . . . ee+ 2.be+ bb === aa.
Fiat deinde - eee - 3. bee - 3. bbe - . bbb = + . aaa
   Et . . . + 3.bee + 6.bbe + 3.bbb = + 3.baa
                  . - . dde - . bdd = + dda)
Hinc reiectis contradictorijs & transpositis reliquis,
     fit . . . . eee - 3.bbe
                       + .. dde=
                                      1-2.666
                                       -.. b dd. æquatio redu.
     Aitia prima cuius radix e
Ponatur secundo \dots e-b _____a.
Vnde . . . . . . ee-2.be+bb==== aa.
Fire inde . . . eee - bee + 3. bbe - . . bbb = + . . aaa >
    Et . . . +3.bee - 6.bbe + 3.bbb = + 3.baa = - ccc.
Et . . . . + . . dde - . . bdd = + . . dda)
                                                      Hinc
```

SECTIO SEXTA.

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

+ .. dda ====-..ccc

+ . bdd. æquatio redu-

Airia secunda cuius radix e _____ 4+b.

Atque sic facta est propositæ æquationis ad requisitas imperata reductio.

PROBLEMA 12.

Acquationem fimplicem eee ____+ccc+ / ccccc+bbbbb. reducere.

Ponantur tres continuè proportionales e. b. $\frac{bb}{c}$

Et sit propositz zquationis radix supposititia a. extremarum differentiz zqualis, videlicet $a = \frac{bb}{c}$ hoc est $a = \frac{cc - bb}{c}$

Fiat inde
$$+ee \begin{vmatrix} -3.bb \\ ee \end{vmatrix} + 3.bb \begin{vmatrix} -bb \\ bb \end{vmatrix} = + ..444$$

Et $\cdot \cdot \cdot \cdot + 3.bb \begin{vmatrix} -3.bb \\ ee \end{vmatrix} = + 3.bb$

$$= +3.bb = +3.bb$$

Ergo reiectis contradictorijs, & ordinatis reliquis,

Sicigitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam reductio imperata.

Confectarium.

Ex reductione ista proposite æquationis ana + 3.66a == + 2.66c. ipsius resolutio opportune deducitur.

Nam

Nam sunt ecc + Jeccece + bbbbbb. bbb -ccc + Jeccece + bbbbb.
continuè proportionales.

Ergo etiam $\int ccc + \int cccccc + bbbbbb. b. \int ccc + \int -ccccc + bbbbbb.$ Sed . . . $\int ccc + \int cccccc + bbbbbb = e.$

Ergo . . . Jece+ J - ccccc + bbbbbb = ____ bb

Ergo . . . Jest + Jesest + bbbbbb - - Jest + Jestes + bbbbbb = a.

Est igitur radicalis ista binomia binomijs radicalibus implicata, radix propositæ æquationis explicatoria, quæ exhibenda erat.

Exempla resolutionis in numeris.

PROBLEMA 13.

Acquationem aaa-3.bba=+2.ccc. posito $a=\frac{ee+bb}{e}$. fi c. maior sit quam b. ad æquationem simplicem eee=ccc+... ddd. si c=b. adæquationem item simplicem eee=ccc. Si verò c. minor sit quam b. adæquationem $eee=ccc+\sqrt{-ddddddd}$. impossibilem reducere.

Ponantur tres contiue proportionales e. b. $\frac{bb}{c}$.

Et sit propositæ æquationis radix a. extremarum summæ æqualis, videlicet a == e + b b hoc est a == ee + b b

Fiat inde
$$+ ee | + 3.bb | + 3.bb | + bb | + 4.44$$

$$= ee | ee | bb | + 3.bb | + 3.b$$

Ergo

$$9 = \frac{-6.4 + 444. \cdot \sqrt{3}}{-\sqrt{\frac{81}{4}}} = \frac{-3.}{3}$$

Nota I.

Nota 2.

In duabus antecedentibus æquationibus accidit interdum binomia cubica folutionis radicalibus implicata explicari posse per radices itidem binomias, quæ per summam vel differentiam constituant tandem radicem simplicem æquationis explicatoriam. Huius generis solutionum exempla sunt quæ sequentur.

PROBLEMA 14.

Acquationem aaaa + 4.baaa == + cccc. posito a==e-b ad æquationem eeee - 6.bbee + 8.bbbe==+.cccc -3.bbbb. reducere.

Ponatur . . . e = b = a.

Vnde . . . eee - 3.bee + 3.bbe - bbb = aaa.

Et fiat . eeee - 4.beee + 6.bbee - 4 bbbe + bbbb = + aaaa? = + eeee.

Et . . + 4.beee - 12.bbee + 12.bbbe - 4.bbbb = + 4.baaa? = + eeee.

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

fit . . . eeee - 6.bbee + 8.bbbe = + . . cece + 3.bbbb. æquatio

requisita, cuius radix e = a + b. Atque sic facta est imperata reductio.

PROBLEMA 15.

Aquationem aaaa+4,baaa===+b.
ad æquationem eeee-6.bbee-8.bbbe==+eccc. vel posito
+3.bbbb

==-e+b. ad æquationem eeee-6.bbee+8.bbbe==+cccc
+3.bbbb.

reducere.

Vinde.

Ponatur primo . . . e+b===a.

Vnde : . . . eee+3.bee+bbe+bbb===aaa.

Et fiat . . eeee+4.beee+6.bbee+4bbbe+bbbb==+.aaaa?===-cecc

Et . . . -4.beee-12.bbee-12.bbbe-4.bbbb==-4.baaa}=-cecc

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

fit . . . . eeee-6bbee-8bbb===-.cecc

reducere.

quisita prima, cuius radix e _____a -b. + 3.bbbb. æquatiore-

Ponatur secundo . . . . . - e + b = - a.

Vnde . . . . - eee + 3.bee - 3.bbe + bbb = - a.a.

+3.6666.

```
SECTIO SEXTA.
104
Et fiat . . ecee - 4 bece + 6 bbce - 4.bbbe + . . bbbb = + . . aaaa ?
Et . . . + 4 beee - 12 bbee + 12.bbbe - 4.bbbb = - 4 baaa 5
Hinc reiectis contradictirijs & ordinatis reliquis,
      fit . . . eeee - 6.bbee + 8.bbbe =
                                              + 3.bbbb. æquatio re-
     quisita secunda, cuius radix e _____b - 4.
Atque sic facta est propositæ æquationis ad requisitas imperata reductio.
                     PROBLEMA 17.
              aaaa+4.baaa==-cece. posito a==e-b.
Æquationem
ad aquationem eeee - 6.bbee + 8.bbbe = -cccc
                                            +3.bbbb. reducere.
                    · · · · · - - - - - 4.
             · · · · eee-3.bee+3.bbe-bbb===
Et fiat . . eece - 4.beee + 6.bbee - 4.bbbe + . . bbbb = + 4 anaa?
Et . . . + 4.beee - 12.bbee - 12.bbbe + .. bbbb == + 4.bana
Hinc reiectis contradi ctorijs & ordinatis reliquis,
     fit . . . . eece - 6.bbee + 8.bbbe ==
                                                + 3.bbbb. aquatio
     requisita.cuius radix e ____a + b.
Atque sic facta est imperata reductio.
                    PROBLEMA 18.
Aguationem aaaa + 4.baaa + ddda = +cccc. posito a == e-
ad aquationem eeee-6.bbed+8bbbe
                             +..ddde==+cccc
                                           + 3.bbbb
                                           +.. bddd. reducere.
Ponatur
                       · e-b=
Vnde . . . . . eee - 3.bee + 3.bbe - bbb ===
Et fiat . . ecce - 4. bece + 6. bee - 4. bbbe + . . bbbb = + . . agas
Et . . . . + 4 beece - 12.bbee - 12.bbbe - 4.bbbb = + 4.baaa =
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
                                                              fit
```

. . . eece + 6.bbee + 8.bbbe

```
-- .. ddde ==
                                                 +ccec
                                                 + 3.6666
                                                 + bddd. æquatio re-
        quisita, cuius radix e ____a+b.
  Atque fic facta est imparata reductio.
                      PROBLEMA
  Aquationem aaaa - 4.baaa - ddda === + cccc. posito
  a == -e+b. ad æquationem eeee-6.bbee+8bbbe
                                              +. ddde == + cccc
                                                          +3.6666
                                                          +bddd
 vel a == e+b. ad equationem eeee - 6.bbee - 8.bbbe
                                              ...ddde == + cccc
                                                         +3.6666
                                                         +.bddd.
 reducere.
 Ponatur primò . . . . -e+b===a.
Vnde . . . . - eee + 3.bee - 3.bbe + bbb =
Et fiat . . eece - 4.beec + 6.bbee - 4. bbbe + . . bbbb = + . . aaaa
Et . . . + 4.beee - 12.bbee + 12.bbbe - 4.bbbb = - 4.basa =
Et . . . . . . . . + . . ddde - . bddd = - . ddda)
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
      fit . . . . . eeee - 6 bbee + 8 bbbe
                                + .. dade ____
                                               --. cccc
                                               + 3 6666
                                               + bddd. æquatiore-
      quisita prima, cuius radix e
Ponatur secundo . . . . . . e+b ====a.
Vnde . . . . . . + eee + 3.bee + 3.bbe + b bb
Et fiat . . eeee + 4.beee + 6.bbee + 4.bbbe + . . bbbb = + . . aaaa
Et . . . . - 4 bece - 12. bbee - 12. bbbe - 4. bbbb = - 4 baaa = + cecc.
Et . . . . ddde — . . bddd = - . ddda)
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
     fit . . . . eece - 6.bbee - 8.bbbe
                                                =+ .....
                                                  +3.6666
                                                  + .. bddd.
                                                           æqua-
                                                              tio
                               Ff
```

106

tio requisita secunda, cuius radix e = a - b.

Arque sic facta est propositæ æquationis ad requisitas imperata reductio.

PROBLEMA 20.

Acquationem aaaa+4.baaa+ffaa=+cccc. posito a==e
-b. adæquationem eeee-6.bbee+8.bbbe
+..ffee-2.bffe=+..cccc
+3.bbbb.
-.bbff. reducere.

quisita, cuius radix e = a+b.

Atque sic facta est imperata reductio.

PROBLEMA 21.

Acquationem aaaa-4, baaa+ffaa=+cccc. posito a=-e+ b. ad equationem eeee-6. bbee+8. bbbe+ . ffee-2. bffe=+cccc+ 3 bbbbposito a=+e+b. ad equationem eeee-6. bbee-8. bbbe+ . ffee+2. bbff=+cccc+ 3. bbbbreducere.

Ponatur primò . . . . . -e+b===

Vnde

Et

```
SECTIO SEXTA.
 108
 Et fiat . . cece - 4.beec + 6.bbee - 4 bbbe + bbbb = + . asaz
 Et . . . . + 4. beee - 12. bbee + 12. bbbe - 4. bbbb = + 4. basa
 Et . . . . + . . . ffee - . 2. bffe + . bbff = + . . ffaa = + cecc.
 Et . . . . . . . . . + . . ddde - . . bddd = + . . ddds \
 Hinc reiectis contradi ctorijs & ordinatis reliquis,
      fit . . . eece - 6.bbee + 8.bbbe
                        +..ffee-2.bffe
                                + . ddde==
                                                  +3.6666
                                                  -. bbff
--. bddd. xquatio
      requisita, cuius radix e
                                =4+6.
 Atque sic facta est imperata reductio.
                      PROBLEMA 23.
               aaaa - 4.baaa + ffaa - ddda = + cccc. polito
 Æquationem
a=-e+b. ad aquationem ecee-6.bbee + 8.bbbe
                                 +..ffee - 2.bffe
                                          + . ddde == + cccc
                                                       + 3.6666
                                                       -. bbff
                                                       + bddd. vel
posito == +e+b. ad aquationem eeee - 6.bbbe - 8.bbbe
                                         + .. ffee+ 2.bffe
                                                       -. ddde=
    =+.cccc
     +3.6666
     - . bbff
     +.. bddd reducere.
Ponatur primò . . . : . - e + 6 _____
Vndc . . . . ee-2.be+bb====aa.
            · · · - eec+ 3.bee+ bbe+ bbb=
Et fiat . . eece - 4.beee + 6.bbee - 4.bbbe + . . bbbb = + 4 anaa
Et . . . + 4.beee - 12.bbee + 12.bbbe - 4.bbbb = - 4.baaa
Et . . . . + . . ffee - 2. bffe + . . bbff = + . . ffaa(
Et . . . . . . . . + . ddde - . . bddd = - . ddds
Hinc reiectis contradictirijs & ordinatis reliquis,
                                                               fit
```

```
. ecee - 6. bbee - 3. bbbe
                       +..ffee-2.bffe
                               + .. d dde ==
                                             =+ .....
                                                 + 3 6666
                                                 -...bbff
                                                 + .. badd. æqua-
       tio requisita prima, cuius radix e =
 Ponatur secundo \dots e + b = a
 Vnde .
           ... . ee+2.be+bb====aa.
            . . . ece+ 3.bee+ 3bbe+ bbb= _____aaa.
Et fiat . . eece + 4 beee + 6.bbee + 4.bbbe + bbbb = + . aaaa)
Et ... - 4.beee - 12.bbee - 12.bbbe - 4 bbbb = - 4 bana = + ccc.
    . . . . + . ffee + 2. bffe + . . bbff == + . ff an
         Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
     fit . . . . eece - 6. bbce - 8. bbbe
                          +..ffee+ 2.bffe
                                  -.. ddde =
                                                   + . cccc
                                                   + 3.6666
                                                   -. b b f f
+. b d d d.
     quatio requisita secunda, cuius radix e
Atque sic facta est proposite aquationis ad requisitas imperata reductio.
                    PROBLEMA
             aaaa-4.baaa+ffaa-ddda==-cccc. polito
Æquationem .
a==e+b. ad æquationem eeee-6.bbee-8.bbbe==-.cccc
                                + .. ffee+ 2.ffbe
                                                       - .ffbb
                                                       + dddb.
vel posito a == -e + b. ad equationem eeee - 6.bbee + 8.bbbe
                                         +..ffee-2.ffbe
                                                 + .. ddde ____
   =-cccc
     + 3.6666
     -- bbff
               reducere.
     + . bddd.
Harum reductionum processus antecedenti similis est.
                                                         PRO:
```

PROBLEMA 25.

Sic igitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam imperata reductio-

PROBLEMA 26.

Accc. posito

a == + e - b.

ad aquationem eeee - 6.bbee + 8.bbbe == + cccc

+ .. ffee - 2.ffbe + 3.bbbb

- . ddde - .ffbb

- dddb. feducere.

Ponatur . . . +e-b _____a. Vnde . . . ee-2.be+bb _____aa. Et . . . . eee-3.bee+3.bbe-bbb _____aaa.

```
SECTIO SEXTA.
                                                                III
  Et fiat .. eece - 4.beee + 6.bbee - 4.bbbe + .. bbbb = + . anas
  Et . . . + 4.bece - 12.bbec + 12.bbbe - 4.bbbb = + 4.basa
          . . . + . . ffee - 2. ffbe + . . ff bb == + . . ffaa
                 · · · · - · ddde + · · ddab = - · ddda
  Hinc vero reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
       ht . . . . eece 6 bbee + 8. bbe =
                                                -+ .cccc
                        +, ffee - 2.ffbe
-..dade
                                                 -1- 3.bbbb
                                                 -. ffbb
                                                   .bddd. zquatio
       præscripta, cuius radix e ____a+b.
 Sicigitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam reductio imparata.
                      PROBLEMA 27.
 Æquationem
               aaaa - 4.baaa + ffaa + ddda === + cccc
 polito a = = +e+b.
 ad aquationem eeee - 6.bbee - 8.bbbe=
                    +.. ffee+2.ffbe
                                                  +3.6666
                              +.ddde
                                                    -.ffbb
                                                  -. dddb. vel po-
sito a == -e+b. ad æquationem e e e e - 6. bbee + 8. bbee
                                        +.. ffee-2 ffbe
                                                  -.. ddde =
          =+cccc
          +3.6666
           -.ffbb
           -. dddb.
                      reducere.
Ponatur primo . . . . . + e+b === 4.
Vnde . . . + ee+2. be+bb === 44.
Et . . . . . +eee + 3.bee + 3.bbe + bbb = ____ aaa.
Et fiat . + eece + 4. beee + 6.bbee + 4.bbbe + bbbb == + asaa
Et deinde . - 4. beee - 12. bbee - 12. bbbe - 4. bbbb = - 4. baaa =
Et . : . . + . . ffee + 2. bffe + . . bbff = + . . ffaa
              · · · · + · , ddde + . dddb == + . ddda)
```

Hinc vero reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

. cece-6.bbee-8bbbe

+.. ffee+ 2. ffbe

+.ddde

+3.6666

-..ffbb

-..dddb.

aquatio pra-

præscripta, cuius radix e _____+a-b.

Ponatur secundó . . . . . -e+b=

PROBLEMA 28.

æquatio

-. dddb.

æqua-

reducere.

Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,

tio præscripta, cuius radix e _____+ a + b.*

Sicigitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam reductio imperata.

PROBLEMA 29.

```
SECTIO SEXTA.
```

113

```
vel posito a == -e+b.
ad æquationem ceee - 6 bbee + 8.bbbe == +..ccc
-. ffee + 2.ffbe + 3.bbbb
-.. ddde +. ffbb
-.. dddb reducere.
```

```
Ponatur primò . . . . . + e + b ===== a.
    Vnde . .
                                             · · · · + cc + 2.bc + bb ==== 44.
    Et . . . . . + cee + 3.bee + 3.bbe + bbb = ana.
   Et fiat . + eece + 4.beec + 6.bbee + 4 bbbe + . bbbb = + . anaa ]
  Et deinde . . - 4 beec - 12.bbe - 12.bbbe - 4.bbbb = - 4.basa = + ecce.
   Et \dots + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ...
  Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
                                                            - . eeee - 6.bbee - 8.bbbe -

- .ffee - 2 ffbe

- .ddde
                                                                                                                                                                                                          + 3.6656
                                                                                                                                                                                                          + .. ffbb
                                                                                                                                                                                                           - . dddb.
                                                                                                                                                                                                                                                   æqua-
                        tio præscripta, cuius radix e _____+a - b.
 Ponatur secundo . . . . . . -e+b====a.
'Hinc proceffu simili fit . . . eeee - 6 bbee + 3. bbbe == + . cece
                                                                                                          -..ffee+ 2.ffbe
                                                                                                                                                                                           +3.6666
                                                                                                                                                                                                  - .dddb. æquatio fe-
```

PROBLEMA 30.

```
SECTIO SEXTA.
 114
 Ponatur primò · · · · + e + b ==== a.
 Vnde . . . + ee+ 2. be+ bb _____ aa.
 Et . . . : . + eee + 3.bee + 3.bbe + bbb ==
 Et fiat . . eece + 4.beee + 6.bbee + 4.bbbe + . . bbbb = + . . anaa
 Et deinde . - 4 beee - 12. bbee - 12. bbbe - 4. bbbb = - 4 basa ( = + cecc.
Et . . . . . ddde — . bddd = _ . ddda ]
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
      fit . . . eeee 6.bbee - 8.bbbe ==
                                               +3.6666
                              -. ddde
                                              +. ff bb
                                              + . dddb. xquatio
      præscripta, cuius radix e = +a-b.
Ponatur secundo .
                    · . 4==-e+b.
Hinc processu simili fit eece - 6.bbee + 8.bbbe =
                                           =+ .. 6 666
                     -.. ffee+ 2. ffbe
                                            + 3.6666
                                            +..ffbb
                             +.ddde
                                           + .. dddb.
                                                       æquatio
      præscripta, cuius radix e ______ 4+b.
Sicigitur facta est æquationis propositæ ad præscriptas, reductio imparata.
                    PROBLEMA 31.
              aaaa+4.baaa-ffaa=+ccc. politoa=+e
Æguationem
-b. ad aquationem eeee-6.bbee+8.bbbe==+cccc
                                                 + 3.6666
                         -.. ffee+2.ffbe
                                                 +.ffbb. re-
ducere.
Ponatur . . . . +e-6=
Vnde . . . + ee-2.be+bb=
Et . : . . . + eee- 3.bee+ 3.bbe-bbb===
Et fiat . + eeee - 4. bece + 6. bbee - 4. bbbe + . bbbb = + . asas
Et deinde . + 4. beee - 12.bbee + 12.bbbe - 4.bbbb = + 4.bana = + ecce.
Et . . . . . -. . ffee + 2. ffbe - . . ff bb = - . . ffaa )
Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
     fit . . . . eeee - 6 bbee + 8. bbe:
                                           =+ .0000
                      -, ffee + 2.ffbe
                                           + 3.6666
                                           +. ffbb. zquatio
```

præ-

præscripta, cuius radix e _____a+b.

Sic igitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam reductio imperata.

PROBLEMA 32.

Equationem
$$aaaa - 4.baaa - ffaa = +cccc.$$
 positio $a = -e+b.$

ad æquationem $eeee - 6.bbee - 8.bbbe = -+.cccc$

-... $ffee - 2.ffbe + 3.bbbb$

+... $ffbb.$ vel positionem $eeee - 6.bbee + 8.bbbe = +.cccc$

-... $ffee + 2.ffbe + +.cccc$

-... $ffee + 2.ffbe + +.cccc$

+... $ffbb.$ reducere.

Ponatur primò . . . $+e+b = -a.$

Vinde . . . $+ee+2.be+bb = -a.$

Et . . . $+eee + 3.bee + 3.bbe + bbb = -a.$

Et fiat . + eeee + 4. beee + 6. bbee + 4. bbbe + bbbb = + anaa } = + cccc.

Et . : . . . -. . ffee-2. ffbe-.. ffbb=-.. ffaa)

Ponatur secundò $\dots$ -e+b _____a.

Hinc processus simili sit eeee — 6 bbee + 8 bbbe — + .. cccc + 3 bbbb

Atque sic facta est æquationis propositæ ad præscriptas reductio imperata.

PROBLEMA 33.

Accec. posito

a == +e-b.

ad æquationem eeee - 6.bbee + 8.bbbe == + : eccc

- . ddde +3.bbbb

- . dddb. reducere.

Ponatur

```
SECTIO SEXTA.
 116
               · · · · + e - b = ____ s.
 Ponatur . .
 Vnde : . . . +ee-2.be+bb==== aa.
 Et . . . . . . + eee - 3.bee + 3.bbe - bbb = ____ ana.
 Et fiat . +eeee - 4.beee + 6.bbee - 4.bbbe + . . bbbb = + . . aaaa
 Et deinde . + 4.beee - 12 bbee + 12.bbbe -4.bbbb = + 4.baas = + cice.
 Hinc reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
      fit . . . . eece - 6.bbee + 8.bbbe =
                                                -+ .. . . . . . . .
                                -...dide
                                                 +3.6666
                                                   .. dddd.
                                                           æqua-
      tio præscripta, cuius radix e _____+ + + b.
 Sicigitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam imperata reductio.
                     PROBLEMA 34.
               aaaa-4.baaa+ddda==+ cccc. politoa==
 Æquationem
   =e+b. ad aquationem eeee-6.bbee-8bbbe=+.cccc
                                        + . ddde
                                                      + 3 6666
                                                      - dddb.
reducere.
Ponatur . . . . . . . . + e+b ===== a.
          · · · · · · ece+ 3.bee+ 3.bbe+ bbb===== 444.
Et fiat . + eeee + 4 beee + 6.bbee + 4.bbbe + bbbb == + . asaa
Et deinde . - 4.beee - 12.bbee - 12.bbbe - 4 bbbb = - 4.bana = + ccc.
Hinc vero reiectis contradictorijs & ordinatis reliquis,
    fit . . . . . eece - 6. bbee - 8.bbbe =
                                                  + 3.6666
                                + .. ddde
                                                  -. bddd. æqua-
     tio præscripta, cuius radix e ______+ a __'b.
Sic igitur facta est æquationis propositæ ad præscriptam reductio imperata.
Atque fic explicita est tractatus buius pars prima ad Exegefim numerosam prapara-
     toria, secunda, que iam sequitur, principalis est, ipsam Exegetices numerose pra-
     xim continens.
```

EXE-

Adæquationes quadraticas resoluendas.

PRO	BLE	M.	A	i.						
E Dato æquationis quadraticæ in numeris propolitæ homog rem Analytice reducere.	fimplication residence res	is idico	m r	adio	cis c	a= luæ	litit	iæ a	= f	f
Sit æquatio numerose proposita			482	3 30	25.					
Vnde 482330				1	•					
Ponatur										
Ergo $\ldots b+c$		=4	823	302	5.					
fit + bb Ab Est autem æquationis huius pars specios applicatione operis analytici presse esse ex sequenti Lemmate consta Facta igitur Canonis huius applicatione ordinata conspicitur, siat ipsius de cem ex eo educendam resolutio v	a biparti ocetfus bit. comnine	ta Adirigo	ib. 1 cndu	s c.	refo	lucio iem	nis (rite	Canconi	ditut	mo
Radix vniuerfalis fuccessiue educ	enda			6		9		4		5
Radix vniuerfalis fuccessiue educ Homogeneum resoluendum.	ff.		4	8	2	3	3	•	2	5
Diuisor	· 66 .		36						1	
Radix fingularis Hómogeneum reliquum refoluendum		1		6	2	3.	,	•	2	•
Tomogeneum rendum rerolation	===	Ii	nine,	30	un e		-		Rac	lix
anoth 9										

Radix fingularis	6	
Homogenei reliquum resoluendum	4 2 2 3 3 0	2 5
Diuisor	The second secon	
Radix aucta Homogenei reliquum resoluendum	6 2 3 0	2 5
Diuifor	1 3 8 °° 5 5 2 °° 8 I	
Radix aucta Homogenei reliquum resoluendum	6 9 4	2 5
Divisor		8 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
Rad vniuer salis complete educta Homogenei reliquum finale	6 9 4	0

E dato igitur homogeneo 48233025. facta ipsiius ad hunc modum resolutione educta est radix 6945. radici quæsititiæ a. æqualis quæ educenda erat.

Lemma.

Quoniam proposita æquatio 44 48233025. de radice 6945. per resolutionem educta retrograda compositionis via explicabilis est: E converso igitur per æquationis explicationem compositive sactam, quæ in præsenti exemplo satis obnia est,
tam ipsius resolutionis quam Canonis cuius directione sacta est resolutio, veritas ve oportuit comprobatur.

Nota It

In Problematis hisce quæ ad Exegesin numerosam spectant, in numeris proposita intelligenda est æquatio, cuius homogeneum datum, si simplex sit vel si affecta vna cum homogeneo coefficientia data numeris exprimuntur.

Nota 2.

Præterea hoc quoque imprimis notadnumest, duarum notarum Ab. Bc. quæ in Canone

Canone constituendo ad speciei canonicæ particularia bisariam distinguenda adscribuntur, primam, scilicet Ab particularia ea quæ ad primæ radicis singularis eductionem pertinent, denotare intelligendum est, secundam verò Be ad particularia quæ secundariarum radicum singularium eductioni inseruiunt denotanda, perpetua iteratione adhi bendam esse.

Qued sic porro accipiendum est, duas istas notas Ab. Be. quadripartito rursus distribuendas esse, videlicet A. pro divisore primario significando, ipsam vero Ab. pro ablatitio, atque B. pro divisoribus secundarijs, Be. pro ablatitijs. Et quatuor hisce notas inter ipsius canonis particularia seriatim suis locis inserendas.

Notarum autem istarum significationem & vsum pro diuersa particularium quibus significandis adijciuntur affectione vel numero diuersificari necesse est. Nam etsi in æquationibus simplicibus resoluendis in quibus diuisores & ablatitia primaria ex vnico particulari constant vlterior præter ipsius canonis notas, notarum A. & Ab. ad diuisores & ablatitia designanda adscriptio superuacanea foret, generaliter tamen vbi diuisores & ablatitia ex pluribus particularibus componuntur, si sint eiusdem affectionis notarum A. Ab. B.Bc. ad particularium summas, si vero contrariarum affectionu ad eorum disterentias, absque molesta totius sere canonis rescriptione (quod alias sieret) denotandas admodum commodus est vsus. Hæc licet in sequentium exemplorum schematismis vel minimum aduertenti manifesta sint, non tamen abs re visum est hoc loco adnotasse.

PROBLEMA 2:

E dato æquationis . . . . in numeris propositæ homogeneo radicem radicis quæstititæ a. valorem analyticè educere.

Ergo . . . . . 432 _____d. & 13584208 _____ff.

Ergo ... b+c + b+c = 13584208

Factis igitur & bifariam adhunc modum distributis homogeneis particularibus,

fit ... +db +dc = 13584208. +bb +z.bc +bc +bc

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est, quem rite constitutum esse ex sequenti Lemmate constabit.

Facta igitur canonis huius applicatione omnino vt in subiecto exempli schematismo ordinata conspicitur, siat ipsius directione homogenei dati \$3584208. ad radicem ex eo educendam resolutio, vt sequitur.

			4 124	1 11	11.55	4.			
Radix vniuerfalis successive educenda Homogeneum resoluendum	ff	. : t	3	5	4 8	4	7	0.	6
Radix fingularis b	$\frac{b}{A}$	: .	3	4	3	2			
Rad. fing. prima b			9	HE!	9	6			
Radix fingulalis Homogenei reliquum refoluendum	.:	1000 1000 1000 1000	3.3	2	8	8	2	0	.8
Rad.sing.decuplata b == 30 2	· ·			6 6 . 1 4 1 7	7 0 6	3 1 2	2 -2 -8		
Radix aucta Homogenei reliquum resoluendum			1		4	5	4	0.	•80
Rad. aucta decupl. $b = 340$ 2.8 Diuisor			1 7	7	5	3 0 3 2 0 9	2 4		
Radix aucta. Homogenei reliquum resoluendum		3.		4	4	7.2.	6	8	
Rad. aucta decupl. $b = 3470 \ \frac{d}{2.b}$ Diuisor Rad. sing. quarta $c = 6 \ 2.b$ Ablatitium Ablatitium Ablatitium	c .			· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	6 7 2 1	4 9 3 5 6	3 4 7 9 4 3 6	2 0 2 2 0 6 8	
Radix vniuerfalis complete educta Homogenei reliquum finale		3	, in	4	0	7		6	

E dato

Edato igitur homogeneo 13584208. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 3476. radici quæstititie a. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

Lemma

31 6	radix 3476. resolutionis vià educta, radici questititie a. equalis, & equalis nis explicatoria sit,	0
	est	
Sed	· · · 3476 = 12082576. & · · 432 = 1501632.	
	· · · + 12092576 13584203 + 1501632	
Ergo	13584208	2.0
ER an	em infa maustia propofita	

Elt autem ipia æquatio propolita.

Congrua est igitur æquationis de radice 3476. retrogradà compositionis vià facta explicatio, ac proinde radix eductitia 3476. radici quæsititiæ a. æqualisest,& resolutio per quam educta est radix vere facta ch, & consequenter, canon cuius directione facta est resolucio, rite constitutus. Quod inprimis probasse oportuit.

Casus devolutionis.

In æquationis aa + da _____ff. ad numeros reuocatæ resolutione interdum accidit coefficiens in anteriora eo víque extendi, vt ab homogeneo resoluendo auferri non possit. In tali casu ad proxime succedens punctum vel tertium, vel vlterius si opus fuerit, deuoluendum est coefficiens, donec divisioni & operis inceptioni locus sit, quod sequentibus duobus exemplis declaratur.

Devolutionis exemplum 1.

Æquatio resoluenda	$\begin{cases} aa + da = ff. \\ aa + 75325. \ a = 41501984 \end{cases}$
Resolutionis canon	$\begin{cases} +db & +dc \\ +bb & + 2.bc \\ \hline Ab & +cc \end{cases}$

Radix vniuerfalis successive educenda	e de la composition de	1		5		4		7
Homogeneum resoluendum	$ff \cdot \cdot \cdot$	4 1	5	0	I •	9	8	4

Kk

Radix vniuerfalis fuccessiuè educenda Homogeneum resoluendum. ff	• 4	ť	5	5.0	I.	4 . 9 .	8	7.4
		7	5	3	2	5		
Diuifor	.: :	.7	5	3	2	5		
Rad. fing. prima . b 5 b	6 . 3	7	6 2		2	5		
Ablatitium		7	9	1	2	5		
Radix fingularis Homogenei reliquum resoluendum		3	5	5	9	4	8	• 4
Rad.fing.decuplata $b = 50$ 2. b .			7	5	.3	2 0	5	-
Dinifor $\dots B$.			7	6		-	8	
Rad.fing. secunda = 4 2.bc.	•			4	3 0	0 6	0	
Ablatitium		. 3	0	5	4	6	0	
Radix au&a Homogenei reliquum refoluendum		•	5	5.3		4.8.	8	• 4
Rad. aucta decupl. b=540 2.b.	•:•			7	5	3	2 8	3 0
Diuisor	4	7	5 6	7_9	7	2	7	7
Ablatitium			5	3	4		8	9
Radix vniuersalis completè educta Homogenei reliquum finale		•			4.0	-		7

E dato igitur homogeneo 41501984. factà ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 547. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

Denolutionis exemplum 2.

Canon

Canon refolutionis $\dots \begin{cases} +db & +..dc \\ +bb & +2.bc \\ \hline Ab & +..cc \\ \hline Bc \end{cases}$

Radix vniuerfalis fuccessiuè educenda							-		1		-
Homogeneum resoluendum	ff	٠.	• 3	6	9	7	.0.	1	9	8	4
	d b.	٠.	• •	6	7	5	3	2	5		22
Diuifor :	A			. 6	7	5			5		
Radix fingularis prima . b = 5	16		3			6 2	5	2			4
A	_	•	3	3	7	9	-				
Radix fingularis Homogenei reliquum refoluendum			1.	3	:	7	8	9	4	8	4
Rad.fing decuplata b == 50 2.6 Dinifor	-			• • •	6		5 . 1	3 0	0 2	5	` `
Radix fing. secunda				2	7 7		4 5	4 0 1		0	
Radix aucta Homogeneum reliquum resoluendum		•		-	•	7	5 . 3 .	4	4 . 8 .	8	• 4
Rad. aucta decupl. b = 540 . 2.1 Diuifor	6 .		• •		•	6	7 . 7	5 1 6	3 0	8	505
Rad.fing.quarta	c		1111	34	4	7	2	7	5	7 6 4	5094
	-	_			4	7	3	4	8	8	4
Rad.vniuerfalis complete educta Homogenei reliquum finale							5	0	4		7 . 0

E dato igitur homogeneo 369701984. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 547. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

PROBLEMA 3.

E dato æquationis : . . . . in numeris propositæ homogeneo radicem radicis quæsititiæ a. valorem analyticè educere.

Sit zquatio numerofe proposita aa - 624. a _____ 16305156.

Ergo . . . . 624 ______d. & 16305156 _____ff.

Ponatur $\dots b+c==a$.

Ergo . . . . b+c -d ==== 16305156

 $\frac{+bb}{Ab} \quad \frac{+2.bc}{+.cc}$

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est, quem rite constitutum esse per explicationis congruentiam superioris Lemmatis exemplo manifestari potest.

Facta igitur canonis huius applicatione omnino vt in subiecto exempli schematismo ordinata conspicitur, siat ipsius directione homogenei dati 16305156. ad radicem ex eo educendam resolutio, vt sequitur.

Rad.vniuerfalis sucessiuè educenda Homogeneum resoluendum	ff			4			3	6		2
Homogeneum retotaendum	1	•							3	
	4				6	2	4			
Diuifor	1 .			4	,	7	6	-		
	āb			-		9		-		
	66		1	6	-			DE.		
Ablatitium	16.		ī	3	5 - 0	0	4			
Radix fingularis				4	E):	30.00	nmil	bel		
Homogenei reliquum resoluendum				2	8		1	i	5	6
A 2 1 8 1 1 1 1 1 1 -	4				-	. 6	-	1	•	•
Rad.fing decupl. 640 . 2.6	6	J			8	0		7		
Divisor $\dots$ B					7	3	7	9		
P. 15 5 1 - d.				211	- 1	8	7	2		
Rad. sing. secunda e == 3 . 2.66				2	4	0				
Ablatitium				1	000	9	god.	naky		
Radix aucta	4 4 33	•	•	_	3	0	2	8		-
Homogenei reliquum resoluendum				4		3				
Tomogener renduum retoluendum					4	9	8	4	5	6

Radix aucta. Homogenei reliquum resoluendum	4 3 4 9 8 3 5 6
Rad.aucta decupl. b=430 Diuisor	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
/ Rad. fing. tertia . c == 6 Ablatitium	-dc5 7 4 4 bc5 1 6 0 cc3 6 Bc 4 8 2 1 6
Radıx fingularis Homogenei reliquum refoluendum	4 3 6 1 9 6
Rad. aucta decupl. b = 4360 Diuisor	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad.sing.quarta	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad vniuerfalis completè educta Homogenei reliquum finale	4 3 6 2

E dato igitur homogeneo 16305156. factà ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 4362. radici quæstititiæ a. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

Casus anticipationis.

In æquatione aa—da — ff. numerose proposita resoluenda, accidit interdum vt coefficiens diuisorium pluribus abundet singulis siguris quam homogeneum resoluendum binis. Itaque vt resolutioni sit locus, præponatur homogeneo ad læuam ea ciphrarum multitudo vt illud tot puncta quadratica recipiat quot habet coefficiens simplices siguras, & ad primum punctum vacuum tanquam per anticipatione, opus resolutionis inchoetur, inquo hoc inest compendis, vt prima coefficientis sigura primæ radici singulari educendæ aut æqualis sit, aut ea proxime minor.

Anticipationis exemplum.

Equatio refoluenda
$$\begin{cases} aa - da = ff. \\ aa - 6253. a = 6254. \end{cases}$$
Canon refolutionis
$$\begin{cases} -db - ..dc \\ +bb + 2.bc \\ +..cc \\ -Bc \end{cases}$$

Radix vniuerfalis successive educenda	6 2 5
Homogeneum resoluendum	ff 6 2 5
	-a 6 2 5 3
Diuifor :	2 5 3
Radix fingularis prima . b == 6	-db3 7 5 1 8
Ablatitium	Ab 1 5 1 8
Radix fingularis	) 6
Homogenei reliquum resoluendum	1 5 2 4 2 5
Rad.fing decuplata 6=50	-d6 2 5 3
Dinifor	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Radix fing.fecunda c == 2	-dc 5 7 5 0 6
	<u>cc</u>
Ablatitium	. Bc 1 1 8 9 4
Radix aucta	5 /4
Homogeneum reliquum resoluendum	3 3 4 8 6 4
Rad. au &a decupl. 6==620	-4 6 2 5 3
Diuisor	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad. fing. tertia c==5	-ac 3 1 2 6 5
	2.66.
Ablatitium	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Radix aucta	6 2 5
Homogenei reliquum refoluendum	2 5 0 0 4
Rad.fing decuplata b == 6250	-d 6 2 5 3
Dinifor	2.0 I 2 5 0 0
Rad.fing. quarta c4	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
	2.66
Radix vniuersalis complete educta	Bc 2 5 0 0 4
Iomogenei reliquum finale	6 2 5 4

E dato igitur homogeneo 6254. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 6254. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

Cafus rectificationis.

Prætereà in æquatione aa — da — ff. numerose proposità accidit non rarò coefsiciens eousque in anteriora pertingere vt primæ radicis singularis electio per illius consusionem
reddatur dubia. Quare magis expedit vt eo casu coefficientis quadratum homogeneo resoluendo addatur & summæ illius radix singularis prima pro prima singulari homogenei resoluendi sumatur, quæ vel consentanea erit, vel consentaneæ proxime minor. Huiusmodi eductionis artisicium Epanorthôsin (Authore Vieta) seu rectificationem appellare licet.

In æquationibus etiam affirmatis si similis dubitationis casus in primæ radicis electione occurrat, simile rectificationis remedium adhiberi potest. In his autem non summæ sed differentiæ quadratici coefficientis & homogenei resoluendi radix singularis prima pro prima singulari homogenei resoluendi sumenda est; quæ etiam vel consentanea erit, vel consentaneæ proximè minor.

Æquatio resoluenda	\[\langle a a - da = ff. \\ a a - 732. a = 86005. \]
Resolutionis canon	$\begin{cases} \frac{-db}{+bb} & \frac{dc}{+cc} \\ \frac{+bb}{Ab} & \frac{+cc}{+cc} \end{cases}$

Exemplum rectificationis.

Rad.fing.prima			8				
Summa	ff+dd	6	2	1	8	2	9
Homogeneum datum Coefficietnis quadrat.	ff dd	5	8	5	8	0 2	5 4

Resolutio continuata.

Radix vniuerfalis successiuè educenda Homogen. resoluendum		•		_	_			-	•	
<i>b</i> 8 Ablatitium	$ \begin{array}{c} -d \\ -db \\ bb \\ \hline Ab \end{array} $			•	5 6	7 8 4 5	5	6	/ -	
Radix singularis prima Homogenei residuum resoluendum						8	1	6	0	

Radix singularis prima Homogenei residuum resoluendum			8	ì	6	0	5
b===80	_d			. 7	5 0	3 2	
Diuifor				. 8		8	_
r==3	2.66		4	8	0	9	
Ablatitium :	$\frac{cc}{Bc}$		2	6	9	4	
Radix au&a			8		3		
Homogenei residuum resoluendum			•	3	6	6	5
	-d		_		7	3	2
b====830.	2.6	. :		1	6	6	0,
Diuifor	B				9	2	3
	_dc		-	3.	6	6	0
b ======5	2.66			8	3	0	0
Ablatitium	$\frac{cc}{Bc}$		•	-	6	6	-
Tiblatium				7	_		
Radix complete educta			8		3		5
Homogenei residuum nullum		1	•	0	0	0	0

PROBLEMA 4.

E dato æquationis : . : aa + da ===== ff. . . : quæ de duplici radice explicabilis est, in numeris propositæ homogeneo radicem radicis quæsititiæ a. æqualem vtramque analyticè educere.

Aguatio resoluenda
$$\begin{cases} -aa + da = -ff. \\ -aa + 370. a = 9261. \end{cases}$$

Resolution is canon
$$\begin{cases} +db+dc \\ -bb-2.bc \\ \hline Ab-.cc \end{cases}$$

Eductio radicis minoris.

						_	
Rad.		,			2		7
Homogeneum resoluendum				9	2	6	i .
- 1	the decidence of the second	2 -2					_

Rad.

Rad.		2
Homogeneum resoluendum		9 2 6
b===2 b===2	$ \begin{array}{c} \frac{d}{-b} \\ \frac{A}{db} \end{array} $	3 7 0
Ablatitium :	-bb	7 4 0
Rad.		2
Homogenei residuum resoluendum		2 2 6
b===20	-2.b	4
Divisor	$\cdots \overline{B} \cdots \overline{B}$	3 3 0
c7	2.66	$\frac{^2}{-2} \frac{5}{8} \frac{9}{6}$
Ablatitium	$\frac{-cc}{Bc}$	2 2 6
Rad.		2 7
Homogen. residuum nullum °		0 0 0 0
Eductio radicis ma	sioris per anticipationem.	
Rad. Homogeneum resoluendum		8 4 3 0 9 2 6 1
Diuifor	$-\frac{b}{4}$	· 3 7 · 0 · · ·
b===3	—bb	··· 7 ° I I I °
Ablatitium	Ab	. 2 1 0
Rad. Homogenei residuum resoluendum	e	3 1 7 3 9
	Mm	Rad.

Rad. Homogenei reliquum resoluendum	-1 1 7 3 9.
	4 3 7 0
b===3°	$\frac{-2.6 \cdot \ldots - \frac{6}{2} \cdot \frac{6}{3} \cdot \cdots}{B \cdot \ldots - \frac{2}{3} \cdot \frac{3}{3} \cdot \cdots}$
	dc
 4	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Ablatitium	-Bc1 0.8 0
Rad.	3 4
Homogenei reliquum resoluendum	9 3 9
	d 3 7 0
b===34°	-2.6 6 8 0
Diulior	$\frac{1}{1}$ $\frac{3}{1}$ 0
(==3	-2.6c 2 0 4 0
Ablatitium	· · · - Bc · · · · - · · · · · · · · · · · · · ·
Rad.	3 4 3
Homogenei reliquum finale	0 0 0 0

E dato igitur homogeneo 9261. facta ipsius ad hunc modum duplici resolutione eductæ sunt radices duæ 27. & 243. radici quæsititiæ a. æquales, quæ educendæ erant.

Compendium.

Per Theorem. 2. Sect. 5. summa duarum radicum de quibus proposita æquatio — aa + da == ff. explicabilis est, dato coefficienti, & factum ex ipsis dato homogeneo æquatur, vt in exemplo numeroso 27 + 343 == 370. & 27 | == 6261.

vnde inuenta vna altera absque opere analytico exhibetur, quod pro compendio esse potest.

Nota 1.

Æquationum quadraticarum resolutionem in veteri praxi apodictice tractari posse notum est. Vieta tamen ne propriæ inuentionis existimationi quadraticarum mutilatione derogaret, exegeticen suam numerosam artem natura generalem generali ac integra methodo concinnatam in publicum prodire voluit. Cuius exemplo Analysta noster quadraticarum quoque Exegesin numerosam in scriptis suis proposuit. Hinc est, quod de Deuolutionis & Anticipationis & Rectificationis

ficationis regulis quæ ad artem generalem spectant in quadraticis hisceprimò ex methodi necessitate præcipiendum erat.

Nota 2.

Notandum hic quoque venit, quod per radicum quæ ad diuisores secundarios constituendos adhibentur decuplationem (vt in antecedentibus schematismis sit, & in sequentibus obseruandum est) tam diuisoris quam ablatitij particularia ad puncta directoria æquationis gradualibus congrue designata vnisormiter terminantur. Vnde particularium ordinatio prompta & facilis euadit, quæ in sorma antehac præscripta & vsitata, particularium terminationibus variatis, nimium curiosa facta est & anxia.

Nota 3.

Præterea aduertendum est, titulos in exemplorum schematismis ad marginem adscriptos, non ad operis Analytici necessitatem sed ad canonis applicati, & radicum notas designandas solummodo adhibitos esse. Quod in nouitia hacartis instructione opportune saciendum erat. In praxi autem reali, quæ simplici canonis, continuata serie, applicatione sufficientissime dirigitur, verboso huiusmodi apparatu non erit opus. Quod hoc loco obiter admonuisse sufficiat.

Ad Æquationes cubicas resoluendas.

PROBLEMA 5.

E dato æquationis cubicæ simplicis . . . a a a = ggg : . : in numeris propositæ hmogeneo radicem radicis quæstititæ a. valorem analyticè educere.

Est autem species ista bipartita operationis analyticæ canonica seu directoria, prima pars Ab.
pro prima radice, secunda vero Bc. pro secundarijs, vt in subiecto schematismo patet.

Fiat igitur ipsius directione è dato homogeneo 105689636352. radicis eductio, ve fequitur.

Rad.

Radix vniuerfalis successive educenda Homogeneum resoluendum	1	0	4.5	6	8	7. 9	6	3	6	3	5	8 . 2
Diuisor		-	_									
Radix fingularis prima Homogenei refiduum refoluendum	. 4	4	4	6	8	9	6	3	6	3	5	•
	6 .	3	3 5 .	8	8 4	0 0			1		,	
Radix au&a Homogenei refiduum refoluendum	· ·		4	8	6	7 6	6	3	6	3	5	2
Rad.aucta decuplata 1 470 Radix fingula. tertia 2	3.666 3.666 3.666 666			3		5 4	5	4	0 0 8 8 8			
Radix aucta Homogeneum reliquum resoluendum			4	5	3	7 5	5	8	2 . 8	3	5	• 2
Rad. aucta decupl. b=4720 Rad. fing. quarta c=8	3	.66 .66 .60	C	5	3 .	6 4	8 6 9 . 5	8	1	2 6 2 5 3	o 3 4 1	0 0 2
Radix vniuerfalis completè educta Homogenei reliquum finale		4		0	0	7	0	0	2	0	0	8
	The Later	104			1000		100	-	1000	-		-

E dato igitur homogeneo 105689636352. facta ipsius ad hunc modum resolutione edncta est radix 4728. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ ex intento problematis educenda erat.

PROBLEMA 6.

E dato æquationis . . . . aaa + daa + ffa = ggg . . . in numeris propositæ homogeneo radicem radicis quæsititiæ a. valorem analyticè educere.

Ergo ... b+c|+d|+ff|===186394079. b+c|b+c| b+c|b+c|

Et ijsdem bisariam ad hunc modum distributis, • sit ... + ffb + ffc + 3.bbc = 186334079. + dbb + dcc + 3.bcc

+ dbb + dcc + 3.bcc + bbb + 2.dbc + ..ccc

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis Canon cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est. Quem rite constitutum esse ex sequenti Lemmate constabit.

Facta igitur Canonis huius applicatione omnino vt in subiecti exempli schematismo ordinata cospicitur, siat ipsius directione dati homogenei 186394079. ad radicem exeo educendam resolutio, vt sequitur.

٠		5			4			7
333	8	6	3	9	4	0	7	9
ff.		. 0	4	3	5	2		
$\frac{A}{ffh}$.	2	6	I	1 7	5	2		
666. I	2	5						
. Ab I	4	.4	1	7.	6	0		
	4	5 . 2	2	1	. 8	0	7	• 9
	ff. d. bb. A. ffb. dbb. bbb. 1	$ \begin{array}{c} ff \\ d \\ d \\ \underline{bb} \\ \underline{a} \end{array} $ $ \begin{array}{c} \underline{A} \\ \underline{abb} \\ abb$	$ \begin{array}{ccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$ \begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$				

Radix fingularis	5
Homogenei residuum resoluendum	4 2 2 1 8 0 7 3
	ff 4 3 5 2
Radix fingularis decuplata b === 50	3.66
Dinifor	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad.fingularis secunda e=4	dec 1 0 8 8 2.dbc 2 7 2 0 0 3.bbc 3 0 0 0 0
Ablatitium	3.6cc 2 4 0 0 ccc
Radix aucta Homogenei reliquum refoluendum	6751199
Radix aucta decuplata 6 540	ff 4 3 5 2 d d
Diuifor	$\frac{B}{ffc} \cdot \cdot$
Radix singularis tertia c=== 7	2.dbc 5 1 4 0 8 0 3.bbc 6 1 2 3 6 0 0 3.bcc 7 9 3 8 0
Ablatitium	Bc 6 7 5 1 1 9 9
Radix vniuerfalis completè educta	2 4 7

E dato igitur homogeneo 186394079. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 547. radici quasititia a. aqualis, qua ex intento Problematis educenda erat.

Lemma.

Quoniam proposita æquatio . . . aa + 68. aa + 4352. a ______ 186394079. de radice 547. per resolutionem educta, retrograda compositionis via explicabilis est. E conuerso

uerso igitur per æquationis explicationem compositiue sactam, tam ipsius resolutionis quam Canonis cuius directione sacta est resolutio veritas vt oportuit asseritur. Generalis est verificationis huius modi ratio, & ad sequentia Problemata vel actu adscribenda vel vt necessaria subintelligenda.

Problematis & exempli 6. schematismus alius variata nonnibil canonis ordinatione.

Radix vniuerfalis fucceffiuè educenda Homogeneum refoluendum	888 1 8 6 3 9 4 0 7 9
	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Diuifor	· · A · · · · · 2 8 8 3 5 2
Rad. fing. prima b===5	ffb 2 7 6 0 0 dbb 1 7 0 0 bbb 1 2 5 5
Ablatitium	· Ab 1 4 4 6 7 6 0
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum	4 2 2 1 8 0 7 9
Radix sing dupl. b === 50	ff 4 3 5 2 2.db 6 8 0 0 3.bb 7 5 0 0
Diuifor : :	$\overline{B}$
	ffc 1 7 4 0 8 2.dbc 2 7 2 0 0 3.bbc . 3 0 0 0 0
Rad.fing.fecund. c==4	3.bcc 2 4 0 0
Ablatitium	. Bc 3 5 4 6 6 8 8
Radix aucta Homogenei residuum resoluendum	5 4 6 7 5 1 1 9 9

Radix aucta Homogenei reliquum resoluendum			5	7	5	4	I :	9	. 9
Rad au ta decuplata 1 === 540	ff 2.46 3.66	 		8	7 7	4 3 4	3 4 8	5 4 0	2 0
Diuifor	ffc.				I	6	0	8	4 0
Radix singula. tertia e7	3.66c 3.6cc	٠.			7	3 9	3	3	2
Ablatitium	Bc.				5				9
Radix fiugularis complete educta Homogenei reliquum finale			5.0		0	4 . 0	0	0	7

Nota

In duobus hisce exemplis quæ ad eiusdem æquationis resolutionem pertinent diuersa canonis ordinatio diuisoribus applicata cernitur. In priore propter nonnullam in diuisore constituendo veritati approximationem particularia heterogenea ad diuisorem componendum promiscue assumuntur. Quam diuisionis formam diuisore ex partibus gradualibus seu scansorijs aggregato Vieta climacticam appellat. In secundo vero ad homogeniæ legem seruandam paulò dissiculiore tentamine proceditur. In sequentibus igitur climactica forma vt magis expedita vsurpatur. Nam præter iam dictum discrimen in climactica diuisione diuisoris componentia ablatitis componentibus, numero & ordine ijs respondentia, quodammodo præparatoria sunt. Quod compendij alicuius instar, in praxi esse reperitur.

PROBLEMA 7.

E dato æquationis a a a + ff a ggg in numer positæ homogeneo radicem radici quæsititiæ a. æqualem analicè educere
Sit æquatio numerose proposita
Ergo 45796ff. & 449324752ggg.
Ponatur $b+c==a$.
Ergo $b+c$ $+ff$ ===================================

Factis

Factis igi	tur ho	mogen	eis particularibi	15.	•
fit			+bbb +3.bbc +3.bcc +cc	+ffb = +ffc	449324752:

Et ijsdem bifariam ad hunc modum distributis,

fit
$$...$$
 + ffb + $...$ +

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est, quem ritè constitutum esse ex sequenti Lemmate constabit.

Facta igitur canonis huius applicatione omnino vt in subiecti exempli schematismo ordinata conspicitur, statipsius directione dati homogenei 449324752. ad radicem ex eo educendam resolutio, vt sequitur.

Rad. Homogeneum resoluendum	888 · 4 4 9 3 2 4 7 5 2
Diuisor	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum	7 4 2 6 7 5 5 2
Radix fingularis decupl. b=70	ff 4 5 7 9 6 3.bb 1 4 7 0 0 3.b 2 1 0
Rad. fingul. secunda 6===4	B. . . 1 5 3 6 7 9 6 J. bbc. . . 5 8 8 0 0 3. bcc. . . 3 3 6 0 . . . . 6 4 . . . . 6 4
Radix au&a Homogenei residuum resoluendum	7 4 1 7 1 2

Radix aucta Homogen. residuum resoluendum		1	7.0	2	1	4	7	1.	2
Rad. aucta decuplata b= 740	ff 3.66	:	i	6	4	5 2 2	7 8 2	9 0	600
Diuifor	B	 	i	6	9	0	8	I	8
Rad. singularis tertia c=6	ff c 3.66c 3.6cc	 •	9	8	5 7	6	8	0 2	00
Ablatitium	BC.								
Radix vniuerfalis completè educta Homogenei residuum finalè.		0	7.0	0	0	4.0	0	0	6.0

E dato igitur homogeneo. 449324752. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 746. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ ex intento problematis educenda erat.

Lemma.

Si è dato æquationis propositæ. . . a a a + 45796. a ______449324752. homogeneo radix 746. resolutionis vià educta, radici quassititia a. aqualis & aquationis explica-746 & 45796.4= 45796. 746 746 746 415160936. & 45796 = 34163816. Sed . . . . 746 746 746 - + 415160936 = =449324752. +.34163816 · · · · 45796.a = 449324752.

Est autem ipsa æquatio præposita.

Cougrua est igitur æquationis de radice 746. retrograda compositionis via sa explicatio, ac proinde radix eductitia 746. radici quæstititæ a æqualis est, & resolutio per quam educta est radix verè sacta, & canon cuius directione sacta est resolutio, rite constitutus. Quod inprimis probasse oportuit.

Exemplum devolutionis.

Refolutionis

Resolutionis canon	+ ffb. + ffc + 3 bcc + .ccc Abccc	
	Ab Bc.	

Radix vniuerfalis fuccessiuè educenda! Homogen. resoluendum	ggg. i 8 1/9 4	5
	ff9 5 4 0 0	,
Diuifor	1	
Rad. singularis prima b=1	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	
Ablatitium	· · Ab · · · 9 5 5 0 0	
Radix fingularis	The state of the s	4
Homogenei reliquum resoluendum	8 6 4 4 5	9
Radix fingularis decuplata b=10	ff · · · 9 5 4 0 3.66 · · · · 3 0	0
Dinifor	3.6 3,	
Dianor	$\frac{B}{66}$ $\frac{9}{5}$ $\frac{7}{3}$	0
Historia Vose	ffc 8 5 8 6 0	0
Rad fingularis fecunda ===9	3.bbc 2 7 0 3.bcc 2 4 3	0
		9
Ablatitium 8	Bc 8 6 4 4 5	9
Radix vniuerfalis completè educta	1	-
Homogenei reliquum finale	000000	. 0

E dato igitur homogeneo 1819459. analytice educta est radix 19. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ educenda erat.

Exemplum rectificationis.

Resolutionis canon . . .
$$\begin{cases}
aaa + ffa = 3ggg. \\
aaa + 274576.a = 30116339
\end{cases}$$

$$\begin{vmatrix}
+ffb + ...ffc + 3.bcc \\
+bbb + 3.bbc + ...ccc
\end{cases}$$

Eductio radicis fingularis prima per rectificationem.

Homogeneum datum Coefficiens cubicè graduatum	geg 3 0 1 1 6 3 3 9 2 -fff -1 4 3 8 7 7 8 2 4
Differentia	ggg-fff . 1 5 7 2 8 5 5 6 8
Radix fingularis prima	b 5
	io continuata.
Radix vniuerfalis successiuè educenda	5 3
Homogeneum resoluendum	ggg · 3 0 1 1 6 3 3 9
Rad fing prima b==5	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Ablatitium	Ab 1 6 2 2 8 8 5
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum	3 8 8 7 5 3 9
Radix fing. decupl. b === 50	ff 2 7 4 5 7 6 3.66 : 7 5 0 0 3.6 1 5 0
Rad-fing-fecund. c==3 Ablatitium	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Radix aucta Homogenei residuum resoluendum	5 3 6 7 6 I I I
Radix aucta decuplata b==530	3.66
Diuifor	ffc 1 1 1 8 8 6 6
Radix singularis tertia c=== 6	3.600
Radix vuiuersalis complete educta	Bc 6 7 6 1 1 1 2
Homogenei reliquum finale	

141

E dato igitur homogeneo. 305163392. analyticè educta est radix 536. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ educenda erat.

PROBLEMA 8.

E dato æquationis ... a a a — ff a ______ ggg . . . . in numeris propositæ homogeneo radicem radici quæsititiæ a. æqualem analyticè educere.

Sit æquatio numerose proposita : .: : aaa-2648. a 91148512,

Ponatur . . . . . b+c==a.

Ergo . . . . . . + |b+c-| |ff====91148512

Factis igitur homogeneis particularibus,

Et ijsdem bifariam ad hunc modum distributis,

fit . . . . . . -ffb -...ffc+3.bcc -...g1148512. +bbb +3.bbc+...ccc

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est, quem ritè constitutum esse ex sequenti Lemmate constabit.

Facta igitur canonis huius applicatione omnino vt in subiecti exempli schematismo ordinata conspicitur, siatipsius directione dati homogenei 91148512. ad radicem ex eo educendam
resolutio, vt sequitur.

Radix fingularis

Homogenei refiduum refoluendum

2 8 2 0 7 7 1

Pp

Radix

Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum	2 8 2 0 7 7 1 2
Radix fingularis decupl. b==40	-ff2 % 4 8, 3.66 4 8 0 0 3.6 1 2 0 + 4 9 2 0
Diuifor	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad. fingul. fecunda e==5	3.bcc 3 0 0 0 ccc 1 2 5 + . 2 7 1 2 5
Ablatitium : :	Bc 2 6 9 9 2 6 0
Radix aucta Homogenei reliquum resoluendum	4 5 1 2 1 5 1 1 2
Rad. aucta decuplata 6450	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Diuifor	-ffe
Rad. singularis tertia e === 2	3.600
Ablatitium	. Bc
Radix vniuerfalis completé educta Homogenei residuum finalé.	4 5 2

E dato igitur homogeneo 91 148512. factà ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 452. radici quæsititiæ 4. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

Lemma.

Sed

14:

Est autem ipsa æquatio proposita.

Congrua est igitur æquationis propositæ de radice 452. retrograda compositionis via sacta explicatio, ac proinde radix eductitia 452. radici quæstititæ a æqualis est, & resolutio per quam educta est radix verè sacta, & canon cuius directione sacta est resolutio, ritè constitutus. Quod inprimis probasse oportuit.

Nota

Notandum hic est, communia affectionis signa + & — quæ in lineari canonis seriè cum reliquis notis coordinata in æquationibus negatiue affectis habentur, ad particularium proxime præcedentium Summas, vbi plura eiusdem affectionis (sine alterius sine vtriusque) occurrunt, separatim significandas, inserta esse: sidque eo sine, vt affirmatorum & negatorum differentie totales, pro divisoribus atque ablatitijs constituendis, distincte appareant. Vide Notam 2. ad Problema primum.

Casus Anticipationis.

In æquatione a a a — ffa — ggg, numerose proposità accidit interdum ve coefficiens divisorium pluribus abundet binis siguris quam homogeneum resoluendum ternis. Itaqi ve resolutioni sit locus præponatur homogeneo ad leuam ea cyphrarummultitudo ve illud tot puncha cubica recipiat quot coefficiens quadratica: Et ad primum punctum vacuum tanquam per anticipationem opus resolutionis inchoetur. In quo hoc inest compendij ve prima radix quadratica è coefficiente educta, primæ radici singulari è dato homogeneo educendæ aut æqualis sit aut ea proximè minor.

Anticipationis exemplum.

Acquatio resoluenda
$$\begin{cases} aaa - ffa = ggg. \\ aaa - 116620 = 352947. \end{cases}$$
Resolutionis canon $\begin{cases} -ffb. - ffc + 3bcc \\ +bbb. + 3.bbc + .ccc \end{cases}$

Radix vniuerfalis successiuè educenda		3			4			3
Homogen. resoluendum	333 .	0	3	5	2	9	4	7

Radix

Radix vniuerfalis sucessiuè educenda Homogeneum resoluendum	888		3	5	4:	9	4	3.7
	1	1				•	•	-
	$-ff \cdot \cdot -$	1 1	6	6	2	0		
Diuifor	·A	2	6	6	2	-0		
Rad. fingularis prima b=1	-ffb	2 7	9			•		
Ablatitium	· · - Ab · · ·	~~-7~~	9	8	6	0		
Radix fingularis Homogenei reliquum refoluendum		3 8	3	3	8	9	4	?
	$-f_{i}f_{i}$	- I	1	6	6	2	0	
Radix fingularis decuplata b==30	3.66	. 2	7	0	0		1.	
	+	2	7	9	0		-	
Digifor	B	. ī	6	2	-	8	0	
	-ff	4	6	6	4	8	0	
Pad Granlaria Carinda	3.660	1 0	8	0	0			
Rad fingularis secunda ===4	666		4	6	0			
	+ 1	2	3	-	4			
Ablatitium	. B¢	7	6	3	9	2	0	
Radix aucta		3			4			•
Homogen. residuum resoluendum			6	9	9	7	4	7
	-ff		. 1	1	6	6	1	-
Radix aucta decuplata b=340	3.66		3	4	6	8	0	0
	3.6				1	0	2	0
Diuifor	+		3	4	7	8	2	0
Diunoi	- + + +		2	3	9	8	6	0
	3.660	1	0	4	0	4	0	0
Radix singularis tertia c===3	3.600				9	I	8	0
	<u>ccc</u>	•	• -				2	7
Ablatitium	Bc	. 1	6	9	9	7	4	7
and the state of t							-	-
Radix vuiuerfalis complete educta								

145

E dato igitur homogeneo 352947. lis, quæ educenda erat.	analytice educta est radix 343.	radici quælititiæ	å.	æqua-	
ns, que coucenda erat.					

Restificationis Exemplum.

Æquatio resoluenda	\$444 - 127296.4	0.
Refolutionis carion	-ffbffc + 3.bcc	

Eductio radicis fingularis prima per rectificationem

Eductio radicis fing	ularis primæ per rectificationem.
Homogeneum datum Coefficiens cubicè graduatum	geg85760000 fff45444672
Summa .	ggg+fff . 1 3 1 2 0 4 6 7 2
Radix singularis prima	b
Refoli	utio continuata.
Radix vniuerfalis sucessiuè educenda Homogeneum resoluendum	ggg · · 8 5 7 6 0 0 0 0
Rad. singularis prima b=5	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Radix fingularis Homogenei reliquum refoluendum	2 4 4 0 8 0 0 0
Radix fingularis decuplata b == 50	3.6 1 5 0
Dinifor	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad. singularis secunda 6 = 3	3.bcc
Ablatitium	Bc 2 0 0 5 8 1 2
Radix au&a	3

Hmogenei residuum resoluendum

Radix aucta Homogen. residuum resoluendum				5	3	4	3.9	8	8	8
Radix aucta decuplata b == 530	-ff 3.66 3.6.	· ·		-	8	2 4	7 2	-	9 0 9	600
Diuifor	+		• •	•	7	4		6	9	0
	- f f c		,		-7	6	3	6	7	6
Radix singularis tertia c== 6	3.600					5	7	2 2	4	06
Ablaticium	+			. 5	I	1	3	6	5	6
Radix vuiuersalis complete educta Homogenei reliquum finale	Bc	• •	•	5	0	4	3.0	8	8	8

E dato igitur homogeneo. 85760000. analyticè educta est radix 536. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ educenda erat.

PROBLEMA 9.

Sit æquatio numerose proposita . . . . - aaa + 52416. a ______ 1244160. Ergo . . . . . 52416 _____ff. & 1244160.__ Ponatur 6+0= |b+c+| ff = 1244160. |b+c|Ergo . Factis igitur homogeneis particularibus, -..666 +ffb= = 1244160. -3.66c +ffc -3.6 €€ -.. .... Et ijsdem bifariam ad hunc modum distributis, +ffb +..ffc-3.bcc=== 1244160. fit -3.bbc-..ccc

Eductio

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolumonis canon cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est, quem rite constitutum esse per applicationis congruentiam superioris Lemmatis exemplo demonstrari potest.

Facta igitur canonis huius applicatione omnino vt in subiecto exempli schemate ordente consei

	radicis maioris.
Radix vniuerfalis successive educenda	2 4 1 2
Homogeneum resoluendum	888 1 2 4 4 1 6 0
	ff · · · · 5 2 4 1 6
Dinifor	· · A · · · · 1 2 4 1 6
Radix fingula. prima b 4	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Radix fingularis	
Homogenei residuum resoluendum	-1239040
Radix fingularis decupl. b== 20	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Dinifor	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad. fingul. fecunda 6 === 1	-3.bbc 1 2 0 0 . -3.bcc 6 0 -ccc 1
Ablatitium	Bc 7 3 6 8 4
Radix aucta Homogenei reliquum refoluendum	2 I - 5 0 2 2 0 0
Rad. aucta decuplata b = 450	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
	I 3 2 9 3 0
Diuifor	· · - B · · · · · - 8 o 5 1 4
Rad. fingularis tertia c==2	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Rad. fingularis tertia c== 2 Ablatitium	$ff \circ \dots -8 \circ 5 \circ 4$ $ff \circ \dots 3 \circ 4 \circ 4 \circ 6$

Eductio radicis minoris factà denolutione.

Radix vniuerfalis					2			4
Homogeneum resoluendum		1	2	4	4		6	
	ff .		5	2	4	I	6	
Diuifor	-66	•		3	0			
Didnor	ffb .	1	. ,	4	8	-3	2	
Radix fingularis prima b====2	-666				8	_		
Ablatitium	. 16	1	0	4	8	3	2	100
- Radix fingularis					2		-	
Homogenei residuum resoluendum			2	0	3	8	4	
D. F. C. 3	" ff			5	2	4	1	
Radix sing decupl. 6 === 20	-3.bb ·		.,	_		2	6	•
					I	2	6	-
Diuisor	B		• -	5	I	I	5	
	ffc		. 2	0	9	8	6	
Rad.fing.fecund.	-3.bcc .				7	9	6	(
				7	,		6	
Ablatitium	Bc	·	2	•	3	8	4	-
Radix vniuerfalis completè educta					2			-
Homogen residuum sinale.			0	Q	•	0	0	.0
E dato igitur homogeneo 1244160. facta ipi radices 216. & 24. radici quæsititiæ	ius ad hunc mod	lum refol	ution	e ed	ucta	fun	t di	112
educende erant.	a. aquans viia	que, quæ	CXIII	CHIC	r	ODIC	ша	11:
Com								
Com.	pendium.							
Si propositz zquationis — a a a + ff a == c. vero minor, erit (per propos. 6. Sect.	gg g. rae	dices pona	ntur — 6	6. &	c. 60	6. m	naie	r.
Ergo si data sit radix b. maior, crit æquatio c								
Vel si data sit e, minor, erit æquatio bb + e maior.	bff	_ e.c. ci	ius	radis	qu	æsiti	itia	6.
ergo propolitæ æquatioins cubicæ inuenta rad betur altera, quod pro compendio esse p	ice vna , peræqu	ationis qu	adrat	icæ :	anal	yſin	cxh	ij-

PRO-

PROBLEMA to.

Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum		2 6 4	5 4 5	3	8
Diuisor	-d	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	2 /		
Radix vniuerfalis fuccessiuè educenda Homogeneum resoluendum	888 .	1 3 4 4	5, 4	5 2	8
Est autem æquationis huius pars speciosa bip tione operis analytici processus dirige Lemmate constabit. Facta igitur canonis huius applicatione, omn conspicitur, siat ipsius directione dati dam resolutio, vt sequitur.	endus est. Quen inò vt in subies	n ritè constitui to exempli sch	tum este ex nematismo	feque	enti nata cen-
Et ijsdem bifariam ad hunc modum distributi fit	d cc + 3. bbc . dbc + 3. bcc +	-600			
+3.66c +3.6cc +	· dcc	134454528.			
Ergo $\cdots$ $+ \begin{vmatrix} b+c- \end{vmatrix} d$ $\begin{vmatrix} b+c \end{vmatrix} \begin{vmatrix} b+b+c- \end{vmatrix} d$	.6	34454528.			
Ergo		34528.	=383.		
Sit æquatio numerose proposita	444-68. 44=	13	4454528.		
propositæ homogeneo radicem radicis	1	valoretti ai	any thee c	duce	C.

Radix fingularis	5
Homogenei residuum resoluendum	2 6 4 5 4 5 2
	-d68 -2.db6800
Radix fingularis decupl. b===50	3.66 7 5 0 0
	3.6 1 5 0
	+ 7 6 5 0
n: 1C.	
Diuisor	· · · · · · · · · · · 6 9 6 3 2
	-dec 6 1 2 -2.dbc 2 0 4 0 0
Rad. fingul. fecunda 6 3	3.666 2 2 5 0 0
*	3.600 1 4 5 0
	ccc 2 7
	+ 2 3 8 7 7
	2 I O I 2
Ablatitium	Bc 2 1 7 7 5 8
Radix aucta	The state of the s
Homogenei residuum resoluendum	4 6 7 8 7 2
	-d 6 8
Did in the decomplete 4-520	, -2.db 7 2 ° 8 c
Rad. aucta decuplata b 530.	3.66
	+ 8 4 4 2 9 6
Digifor	B 7 7 2 1 4 3
Number	-d c 2 4 4 8
	-2. dhc 4 3 2 4 0 0
Rad. fingularis tertia e6	3.660 5 0 5 6 2 0 0
	3.600 5 7 2 4 0
	ccs 2 I 6
	.+ 5 1 1 3 6 5 6
	4 3 4 8 4 8
Ablatitium	The same of the sa
	. Bc 4 6 7 8 7 2 8
Ablatitium	. Bc 4 6 7 8 7 2 8

E dato igitur homogeneo 134454528. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 536. radici quæstititiæ a æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

Lemma.

Lemma.

Si è dato propositz æquationis . . . . aaa — 68. a — 134454528. homogeneo radix 536. resolutionis vià educta, radici questititiz a. æqualis & æquationis explicatoria sit, est . . . aaa — | 536 & 68. aa — | 68. | 536 | 536 | 536 |

Sed . . . 536 153990656. & 68 1 19536128.

Atq; . . . + 153990556 = 134454528.

Est autem ipsa æquatio proposita.

Congrua est igitur æquationis propositæ de radice 536. retrogradà compositionis vià sacta explicatio, ac proinde radix eductitia 536. radici quæstititæ a æqualis est, & resolutio per quam educta est radix verè sacta, & canon cuius directione sacta est resolutio, ritè constitutus. Quod inprimis probasse oportuit.

Ad aquationes biquadraticas resoluendas.

PROBLEMA II.

Sit æquatio numerose proposita a a a a = 19565295376.

Et ponatur, . . . b+c======a.

Ergo ... b+c = 19565295376.

46.66cc +4.6ccc +..ccce

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Be. resolutionis canon, cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est. Quem ritè constitutum esse superiorum Lemmatum exemplo mani sestari potest.

Factà igitur canonis huius applicatione omninò vt in subiecto exempli schematismo ordinata conspicitur, siat ipsius directione dati homogenei 19565295376. ad radicem ex co educendam resolutio, vt sequitur.

Radix vniuerfalis successiuè educend	hbbb	9	3.5	6	5	2	7 9	5	3	7	4 6
Diuisor											
Radix singularis Homogenei reliquum resoluendum	,	1	3 4	6	.5	2	9	5	3	7	6
Radix fing. decup. b == 30 Diuifor	4 bbb . 6 bb . 4 b .			5	4		0				
Rad.fingularis fecunda 6 7	4.6 b cc .	. 7	6	6	6 1 4	0 6 0	0				
Radix au&a Homogenei reliduum reloluendum	division.		3 . 8	2	3	6	7 8	5	3	7	6
Radix aucta decup. b == 370 Diuisor	4.666 . 4.6	•	• • •		,	8	2	I	4		0000
Radix fingularis tertia c 4 Ablatitium	4.bccc . 6 b b c c . 4.bccc . 6 c c c . Bc .	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	8	1	0	4	4	8 2 4	0	0	00066
Radix vniuerfalis completè educta Homogenei refiduum finale			3	0	0	0	7 . 0	0	0		4.0

E dato igitur homogeneo 19565295376. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 374. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ ex intento Problematis educenda erat.

PROBLEMA 12.

E dato æquationis . . . . a a a a — ggg a — ____ hbbb . . in numeris propositæ homogeneo radicem radicis quæsititiæ a. valorem analyticè educere,

Ergo . . . . . . 426 _______ \$55. & 2068948 _____ hhbh.

Ergo . . . + $\begin{vmatrix} b+c-|ggg| = 2068948$. $\begin{vmatrix} b+c\\b+c \end{vmatrix}$

Factis igitur homogeneis particularibus, fit . . . . + . . b b b b — gggb ==

+4.6666 -gggc +6.6666 +4.6666

+ 4.6000

Et ijsdem bifariam ad hunc modum distributis,

fit . . . . - gggb - . . gggc + 6. bbcc . . . = 2068948. + bbbb + 4. bbbc + 4. bccc + ccec

=206848:

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon, cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est. Quem ritè constitutum esse superiorum Lemmatum exemplo manisestari potest.

Facta igitur canonis huius applicatione omninò vt in subiecto exempli schematismo ordinata conspicitur, siat ipsius directione dati homogenei 2068948. ad radicem ex co educendam resolutio, vt sequitur.

				*20	*	-	100		2
Radix vniuerfalis successiuè educenda Homogeneum resolvendum	-888		2	0	3 6	8	9	4.	
	-338 666.		•		7	4	3	6	
Radix fingula. prima 6 === 5	- gggb .		•	8	6 -1 1	5_2	7	8	
Ablatitium	Ab	• •	٠	7	9	7	2	2	
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum			1	2	7	3	7	2	***
	· sr				-			Rad	i

-	91	•	и	ì
	ĸ.	۲.	л	ı
	10	-1	-	

		A / / 1 / 1 / 1 / 1 / 1 / 1 / 1 / 1 / 1	-				_		-
Radix fingularis Homogenei reliquum refoluendum	43.110		t	2	3 7	1	7	2	8
	-888 .	(.	100				4	2	6
	4.666 .	matel						0	0
Radix fing. decup. b=30	6.66 .				•	5		0	0
	4.6		geng	-			1	2	0
	+			I	1	3	5	2	0
Diuisor	B			1	-1	3	0	9	_4
	-gggc : .			-		3	4	0	8
								0	C
Rad.fingularis secunda === 8	6. bbcc			3	4	5	6	0	C
	4 60 00 .			•	6		4		9
	cccc			•	•	4	0	9	_6
	+ · ·		I	2			1	3	_6
Ablatitium	. BC		1	2	7	1	7	2	8
Radix vniuerfalis completè educta					3		PRO		8
Homogenei refiduum finale			0	0	0	. 0	0	0	0

E dato igitur homogeneo 2068948. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 38. radici quæsititiæ a. æqualis, quæ, ex intento Problematis educenda erat.

Anticipationis exemplum.

Æquatio refoluenda : . { * * * * * * * * * * * * * * * * * *										
Resolution is canon $\vdots$	+460	66 -	Bc	bcc	6 -1	<u>+</u>	ce	66		
Radix vniuerfalis successive educenda Homogeneum resoluendum	6 6 6 6	30	•	4	.1	5 7	2	.6	•	2 .8
Diuisor	gg	4 3 2 7 1 6 3 0 8 1	8	0	7	0	6	4		er er
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum		3 4 9								. 8

		1)
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum	4 9 8 4 8 7 8 8	0 8
Radix fingularis decupl. b==30	-888 · · - 4 3 6 0 2 3 5 4.666 · · · · 5 4 0 0 4.6 · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	4
Diuisor	- gggc · -2 · 1 8 0 1 1 7 7 4 bbbc · · 5 4 0 0 0 0 6 bbcc · · 1 3 5 0 0 0 4 bccc · · 1 5 0 0 0	6
Ablatitium	+ 6 9 0 6 2 5 - Bc . 4 7 12 6 1 . 3 2 3 0	_J
Radix aucta Homogenei residuum resoluendum	2 5 8 7 4 6 5	8
Rad. aucta decuplata 6 === 350	4.666 1 7 1 5 0 0 0 0	-
Rad. singularis tertia e == 2	- B	8 0
blatitium	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	8
Radix vniuerfalis complete educta Iomogenei reliquum finale	3 5	2 . 0

E dato igitur homogeneo 4172608. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 352. radici quæsititiæ a æqualis, quæ educenda erat.

PROBLEMA 13.

E dato æquationis . . . a a a a — ff a a + ggg a — b b b b . . . in numeris propositæ homogeneo radicem radicis quæsititiæ a. valorem analyticè educere.

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon, cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est. Quem ritè constitutum esse superiorum Lemmatum exemplo demonstrari potest.

Facta igitur canonis huius applicatione, omnino ve in subiecto exempli schematismo ordinata conspicitur, siat ipsius directione dati homogenei 19633735875.ad radicem ex eo educendam resolutio, ve sequitur.

Radix vniuerfalis successive educenda Homogeneum resoluendum	hhbh. 1 9 6 3 3 7 3 5 8 7
	\$88
Divisor	+ · · 2 7 0 0 6 2 5 4 · A · · 2 6 9 0 3 8 5 4 1 ggg b · · · · 1 8 7 6 2
Radix fing. prima b==3	+ 8 1 0 1 8 7 6 2
Radix fingularis Homogen.seliduum reloluendum	1 1 6 2 4 0 1 9 6 7

Padie Grandada	oz revidencosa.
Radix fingularis	3
Homogenei residuum resoluendum	1162401967
Radix sing. decupl. b === 30	## 1 3 5 2 6 2 5 4 ### 1 3 5 2 6 2 5 4
Diuifor	6 2 4 6 4
Didnor	. B 1 1 2 9 0 1 6 1 4
Rad.fing.fecund. c===7	gggc 4 3 7 7 8 — ffcc
	+ · I · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Ablatitium	. Bc . I 0 5 9 4 0 2 2 1 8
Radix aucta Homogenei residuum resoluendum	3 7 1029997495
Rad. aucta decuplata b==370	\$\frac{ggg}{-ff} \cdot \
Diuifor	. B 2 0 2 6 8 2 3 5 4
Rad. singularis tertia ===5	\$\frac{1}{2}\frac{1}{6
	+ · [1 0 3 3 8 1 1 8 9 5 - · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Ablatitium	3 7 5
Radix vniuersalis complete educa	
Homogenei reliquum finale	Tt Edato

E dato igitur homogeneo 19633735875. facta ipfius ad hunc modum resolutione educta est radix 375. radici, quæsititiæ a æqualis, quæ exintento Problematis educenda erat.

PROBLEMA 14.

Edato aquationis . . . aaaa-ffaa-ggga=bbbb. . . . in nu; meris propositæ homogeneo radicem radicis quæsititiæ a. valorem analytice educere.

Sit aquatio numerole proposita . . a a a a - 1024. a a - 6254. a = 19629045375

Ergo . . . 1024 ____ff. & 6254 ____ggg. & 19629045375 ____bbbb.

Ponatur ... b+c=

+16+c-1ff -1888= = 19629045375. 16+0 16+0 6+0 16+6

+6.6 bec - . . ff cc +4.6000 + ...

Et isidem bifariam ad hunc modum distributis,

-gggb -gggc +4.666c -ffbb -ffcc +6.bbcc +bbbb -2 ffbc +4 bccc +cccc= = 19629045375.

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon, cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est. Quem ritè constitutum esse superiorum Lemmatum exemplo demonstrari potest.

· Facta igitur canonis huius applicatione, omnino vt in subiecto exempli schematismo ordinata conspicitur, fiat ipsius directione dati homogenei 19629045,75.ad radicem ex eo educendam resolutio, vt sequitur.

Radix vniuerfalis Homogeneum resoluendum

Radix

Radiversion Clie Communication		
Radix vniuerfalis successive educe	bbbb t a s	3 7
Diuisor	-ggg 6 2 5 4 -ff 1 0 2 4 - bbb 2 7 1 0 8 6 5 4 - ggg b 1 8 7 6 2 - ff bb 9 2 1 6 - bbbb . 8 1	
Ablatitium	. 16.80059638	-
Radix fingularis Homogenei refiduum refoluendum	I I 6 2 3 0 8 I 5	7
Radix singularis decupl. 630	-ggg 6 2 5	4
Diuifor	+ · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	4
Rad. fingul.fecunda 67	-gggc 4 7 7 7 7 - ffcc 5 0 1 7 6 - 2 ffbc 4 3 0 0 0 0 0 4 bbbc 7 5 6 0 0 0 0 6 bbcc 2 6 4 6 0 0 0 4 bccc 4 1 1 6 0 cccc 2 4 0 1	8
blatitium	+.1 0 6 4 1 6 1 4 8 5 0 2 3 8 . Bc 1 0 5 9 3 1 4 6 6 2	8
Radix aucta lomogen. residuum resoluendum	3 7	

Radix

Radix aucta	-	ind I	645	100			diply	1		_	-
							!		7		
Homogenet reliquum resoluendum			1 0	2	9	9	3	4	9	5	5
	N.						•	-		•	:
	-gg	g .						6	2	5	4
	-ff	.:	-					I	0	2	4
	-2.f	fb				2	5	7	7	6	. 0
Radix aucta decup. b==37°	4.66	6.	. 2	0	2	6	1	2	0	0	0
	6.6					8	2	I	4	0	0
	4.6					•		I	4	8	0
	+		2	. 0	: 3	4	4	I	1	3	8
						7	5	8	7 .	8	4
Diuisor	B		. 2	0	2	3	I	9	0	4	2
	-388		_				. 3	I	2	7	0
	-ffcc						2		6	0	0
	-2.ffb0				3	7	8	8	8	0	0
Rad.fingularis tertia 6	4.6660		1 0	1			6		0	0	0
	6. bbcc			. 2	0	5	3	5	0	0	0
	. 4 bc c	c .				I	8	5	0	0	0
	cccc								6	2	5
	+.	. 1	0	,3	3	7	8	0		2	5
					30	8		5	6	7	0
Ablatitium	. Bc.	т	0	2	9		3		9	5	5
Radix vniuerfalis complete educta			3			-	7				5
			•						1		
Homogenei residuum finale	4	0	.0	0	0	0	0	0	0	0	0

Ad aquationes quinti ordinis resoluendas.

PROBLEMA 15.

Sit æquatio numerose pr	ropolita	509298176.
Ergo	. 11111 15755509298176.	
Ponatur	b+c===a.	
Ergo $\dots b+c$		
b+c		
b+c b+c		

Factis

T. O. initian hamananian and															10
Factis igitur homogeneis parti	bbbb				111	11=									
	5.6666				***	-			-15	755	509	298	17	5.	
	0.666														
	10.6600													4.	
+	5.becèc														
+							-								
Atque ijfdem bifariam ad hund	modum	diffri	buti	5.		-								1	
· fit + 6661	66 +	.5.6	66	bc :	_	-	Sec.	214	7555	00	981	76.			
·~~	1 +	10.6	660	C				,	,,,,			,	¥		
Ab		-10.b													
		.5.6												-	
	+	. : 6	ccc	6											
	+	Bc.	- 04									3,	-		
tione operis analytici pro tionis congruentiam super Facta igitur canonis huius app tur, siat ipsius directione d exempli resolutio, vt sequ	iorum L licatione lati homo	omni	nò	vt in	emp	lo d bi c é	emo	cher	rari nati	pote	eft.	inat	20	onfo	ici-
Radix vniuerfalis successi	iuè educe	nda			4		-			3	7.			. /	6
Homogeneum resoluendum		1	5	7	5	5	5	0	9	2	9	8	I	7	6
Diuifor	. 6661	_	_		6										
Rad fing prima b 4. Ablaritium	66666		0	2	4				MARI						
Ablatitium	66666	. 1	0	2	4			-							-
Ablatitium	66666				4	-				•					-
Ablatitium	66666				4	-	5	0	9	• • •	9	. 8	1	7	• 6
Ablatitium	5.6666			5	4	5	_		9	• 2	9	. 8	1	7	• 6
Radix fingularis Homogen reliquum refoluend.	5. bbbb 10.bbb			5	4	5	5	0	_	-	9	8	1	7	• 6
Ablatitium	5. bbbb 10.bbb			5	4	5 0	00	0 0	0	0	9	8	1	7	• 6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b === 40	5. bbbb			5	4	5 0	00	000	0 0	00	9	8	1	7	• 6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b === 40	5. bbbb 10.bbb 10.bb 5.b			5	8	5	0 0 6	0 0 0 2	0000	0000	9	8	1	7	• 6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b === 40	5. bbbb 10. bb 5. b 8.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		5 2	8	5	6	0 0 0 2	0000	0000	9	8	1	7	6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b == 40	5. bbbb 10.bbb 10.bb 5.b 5.bbbbb	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		5	8 6 6	5	6	2	000	0000	9	8	1	7	.6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b === 40	5. bbbb 10. bb 5. b 5. bbbb 10. bbb 10. bbbc			5 2	8	5	6	2	000	0000	9	8	1	7	• 6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b == 40	5. bbbb 10. bb 5. b 5. bbbb 10. bbbc 10. bbcc 5. becce			5 2	8 6 6	5	6	2	0 0 0	0000	9	8	1	7	•6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b == 40 Diuisor	5. bbbb 10. bb 5. b 5. bbbb 10. bbbb 10. bbbb			5 2	8 6 6 6 3 1	5	6	2		0000	9	8	1	7	6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b == 40	5. bbbb 10. bb 5. b 5. bbbb 10. bbbc 10. bbbc 10. bbcc 5. bccccccc			5 2	8 6 6 6 3 1	5	6	2	0 0	0000	9	8	1	7	6
Radix fingularis Homogen reliquum resoluend. Rad fing dec. b == 40 Diuisor	5. bbbb 10. bb 5. b 5. bbbb 10. bbc 10. bbc 10. bbc 5. bccccccccc Bc	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		5 2 4 7 4 6	8 6 6 3 1	5	0 0 6 0 0 0 2 2 4	0 0 0 2 2 0 0 0 0 4 4	33	0 0 0 0		8		7	•6

Radix aucta Homogenei residuum resoluendu	n	1	4		1 (	6	6	4	3	0	8			
Tromogener					•	200	1		_	-		-	1	C
	5.6666											0	0	C
Rad.au&a dec. b === 430	10.666					9	9	5	. 0	7	0	0	0	0
	10.66									4			0	C
	5.6					• 17				1.	I	4	8	0
Diuisor	. B.		I	7	1	7			•					-
	5.660bc										0.	0	0	0
	10.666			2	8.	6	2	2	5	2	0	0	0	C
Rad.fing. tertia 6 6	10.660	c				3	9	9	3	8	4	0	0	0
	4 becce							2	7	8			0	C
	ccccc										7	7	7	6
Ablatitium	. Bc													
Radix vniuerfalis complet	è edu&a		natru	4	11.				3	or left.				6
Homogenei residuum finale	Harry St.		•	•	0	0	0	0	•	0	•	0	•	
Tomogener renduum male		0	0	•	•	-	0			0	0	0	0	O

E dato igitur homogeneo 15755509298176. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 436. radici quæstititiæ a. æqualis, quæ educenda erat.

PROBLEMA 16.

Ponatur
$$...b+c==a$$
.

Ergo . . . . +
$$\begin{vmatrix} b+c - | ff . . + | bhbh = 900050558322.$$

 $\begin{vmatrix} b+c & |b+c \\ |b+c & |b+c \end{vmatrix}$
 $\begin{vmatrix} b+c & |b+c \\ |b+c & |b+c \end{vmatrix}$

Atque

Et ijsdem bifariam ad hunc modum distributis,

fit . . . . + bbbb+bbbbc+3.ffbbc+10.bbccc=90050558;22:-ffbbb-.ffccc+5.bbbbc+5.bcccc+bbbbb-3.ffbcc+10.bbbcc+.ccccBC.

Est autem æquationis huius pars speciosa bipartita Ab. Bc. resolutionis canon, cuius applicatione operis analytici processus dirigendus est. Quem ritè constitutum esse superiorum Lemmatum exemplo demonstrari potest.

Facta igitur canonis huius applicatione, omnino vt in subiecto schematismo ordinata conspicitur, fiat ipsius directione dati homogenei 900050558322. ad radicem ex eo educendam resolutio, vt sequitur.

lutio,vi lequitur.											-
Homogeneum resoluendum	um	. 9	2 0 0	0		0	4		8	,	•
Harris College					,	•	,	,	•	3	
	hhbb					0	5	2	6	3	
	-tf.		0 0	0	5	7				,	
	6666	. I	6			1					
	+	. 2	6 0	0	0	0					
Diuifor	A		5 9			_	-			•	
	bbbbb						0			6	
b===2	-ffbbb							,			
	66660	. 3	2		,						
		. 3		0	0	I	0	5	2	6	-
Ablatitium	Bc	V				5			-	6	
			2	,	т			,	-		
Homogenei reliquum resoluendu	m	5	8 0	5	0	5	5.	0	5	7	2
	bbbb					_				•	•
									2	6	3
	$-\cdot ff \cdot \cdot \cdot$				1	•		5	7		
, 0	-3550				6 8		4	2	0		
b==20	5.6666 .							) (	0		
	10.666	. 0	. 8				0				
	,,	100				0.					
	5 h						0				
	<u> </u>	8	~	· I		0	_	100	*	4	-
			4	7		8			•	•	
Niui Can	-	8	3 3				•	- 48		-	
Dinisor	1.666	_			-		<u> </u>	•	121		-
DESCRIPTION OF THE PROPERTY OF	bbbbc .				L. Albary		. 1			2	
4 3 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14	-ffccc .	Sylvage.	A COLUMN STREET, N	. :	3		1.00	0			
	-3.ffbcc.					7					
,	5.6666c.	200	And when the first		. 0	0					
The time area	10.bbbcc.	1 2/2		0							
The state of the state of the state of	19.bbccc .	nactio	14375.30	5 0							
	5.bcccc .		2		6		0				
	cceec		Faura 1	10000	0 2	-176	4				
		4 7	6		5 2	- 6	I	0		, 2	7
	T	T /	14-1		MAR					1 4	
	. Bc	4 7		- 4	0		-	-	_	5 2	
Ablatitium :	- · Bt · ·	4 /		,			4		- V		Mass
							•	-1			
Homogeneum reliquum resoluen	dum	1 0	4	5	7	4	8	6	3	2	0
0			100 27					1		Hor	nog

		8	. 2			40	-	4					
Homogenei reliquum resoluendum		1	0	4	5	7	4	8	6	3	2 :		2
	hbbh		. •				4			5	2	6	3
	ff	•		-								5	7
	-3ff	6		-					4	1	0	4	C
	-3 ff b	6 .		-			9	8	4	9	6	0	
6=340	5.66	66.	. I	6	5		8		0		0	0	
	10.66	6		•	I	3	8	2	4	0	0	0	(
	10.66					• •	•	9	7	6	0		
	5.6			-	•	• •	•		• •	1	2	0	- 0
	+.		I	6	,	-	7	7	2			•	•
				• -			9 -	3	9	•	•	•	•
Diuifor	. <u>B</u>		I	6_	7	1 7	_	•	•	•	•	•	-:
	bbbb					•		•	3	1	5	7	8
	ffc		-	- :			•	• •	1	.2	3	I	:
	-3.ffb		-	-	• • !	٠.	1	4	7	7	4	4	0
,	-3.ff			-		5	9	0	9	7	0	0	
0==0	5.6666	2	9	9	5	3		8	0		0 0	0	9
	10.666	-		4	9	7	6	6	1	6	0	0	0
	5.60000			; .		-	1	.4	5	5	2	0	
	cecce					• •		,			7	7	-
				4	6	3	5	4	5		5		-
	+:			-		6	,				,	5	4
Ablatitium	Bc .	. 1	0	4	5	7	4	8	6	3	2	0	2
Radix vniuerfalis complete edu	ıcta		2					4			,	7	6
			. 0	-	•			•		-			•
Homogenei reliquum finale			0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

E dato igitur homogeneo 900050558322. facta ipsius ad hunc modum resolutione educta est radix 246. radici quæsititiæ 4. æqualis, quæ educenda erat.

Approximationis artificium in casu asymmetria.

Quoniam accidit communiter radicem è dato homogeneo educendam irrationalem siue numero inexplicabilem esse, nullo scilicet analytices artificio educibilem, quin ad sinem operis supersit semper residuum aliquod impersectæ resolutionis indicium. In eo casu qui frequentissimus est, residuum sinale per multiplicationem gradualem additis ad dextram cyphris producendum est, binarijs in genere quadratico, ternarijs in cubico, quaternatijs in quadratico &c. quot-cunquè libuerit, & radix iam educta inuariato operis tenore ad decimas, centesimas, millesimas, &c. vnitatis partes, ad requisitam scilicet veritati proximitatem continuanda est. Approximationis huius processum quum simplex & vnisormis sit, exemplis sequentibus ostendisse sufficiat.

Approximationis exemplum quadraticum.

Equatio resoluenda . . .
$$\begin{cases} aa + da = ff \\ aa + 14.4 = 7929. \end{cases}$$

Resolutionis canon	b +.dc b +2.bc +.cc Bc.
Homogeneum refoluendum	7 9 2 9
Diuifor $$ 8 $\frac{d}{db}$	$\begin{array}{c} \cdot \cdot \cdot \cdot \cdot \cdot \frac{1}{8} & 4 \\ \cdot \cdot \cdot \cdot \cdot \frac{9}{9} & 4 \\ \cdot \cdot \cdot \cdot 1 & 1 & 2 \\ \cdot \cdot \cdot \cdot \cdot 6 & 4 \end{array}$
Ablatitium	8
Homogenei reliduum	4 0 9
$b = 80$ Divisor $\frac{2b}{B}$ $\frac{dc}{dc}$	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
2 2 bc	3 2 0
Ablatitium	8 2 5 7 0 0 0 0 0 0
$b = 820 \qquad \underbrace{a \cdot \cdot \cdot}_{2.b \cdot \cdot \cdot}$ Divisor $\cdot \cdot \cdot$	
$c = 3$ $\frac{dc}{cc}$	
Homogen. producti residuum	8 2 3 3 5 1 0 0 0 0
$b = 8230 \qquad 2.b \qquad .$ Divisor	
$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	
Ablatitium	8 2 3 I 1 7 2 3 9 0 0
Homogen. producti residuum	Xx Homogen.

				_	-	_		-	_	-					
					5	3	•	2 • I		7	3 . 2	3.	1 . 9	0	.0
d					٠.						I	4			N
do									1	7	2	6			_
66	:					:				4	٠.	1.		8	1
Bc			•				•		ī	6	0	7	6	6	I
ata						8		2			3.		I,		9
neum					-		1			I	I	6	2	3	9
	2. bc ccBc	d c . 2. bc . cc Bc .	2.bc	2.bc	2.6c	2.bc	ata 8	d	d	d	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	d	2.bc

Facta ad hunc modum dati homogenei 7929. analysi habetur æquationis propositæ radix

82319
1000 siue 82 319
1000 scilicet intra vnitatis partem milesimam verę proxima.

Approximationis exemplum cubicum.

Aquatio resoluenda \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \		333	987	54.	
Resolution is canon $\begin{vmatrix} +ffb+\\+bbb+\\Ab \end{vmatrix}$	ffc+ 3 bbc+ Bc	3.6	c c .		
Radix Homogeneum resoluendum 333 · · ·	9	4 . 8	7	5	5 4
ff		6	3.	5	
Diuifor			_		-
b ==== 4 ffb	. 6	4			
Ablatitium	. 6	9	4	0	1/
		4	4	1	
Homog.residuum resoluendum	2	9	3	5	4

Homogenei residuum resoluendum	2	4 . 9	3	5	•						
$b = 40 \qquad \begin{array}{c} ff \dots \\ 3.bb \dots \\ 3.b \dots \\ \hline B \dots \end{array}$		4 . 5	1 8 1	3 0 2	500						
b====5 3.bbc	2	4	6 0 0 2	7 0 0	5005						
Radix ad vnitatem educta	2	7	8	0	0		-		_		,
Homogenei refiduum finale productum		4	5	5.	4	c			•	0. (	0
b===450	/		6	1,0	3	5	5	0 0	,		
Diuifor $\frac{3.b}{B}$.			6	2	2			5 0	_	1.0	
b = 2 $3.bbc$		1	2	2 ·	7.5	0	c				
Ablatitium		1	2	4	5.7	4		8			
Homogen producti residuum		4	3	0.	5 6 .	5.	9	2 2 2		0	
c==4520		•		6	I	3	5 9	1	2	0	
initial $\frac{3b}{b}$			. 6	2		6	5	4	,	6	
ffc	::::	. 2	. 4		5	4	6	4	8	0	
c===4 3.bcc					•	2	1	6	9	6	4
blatitium			2	5	0	7	8	1	8	2	-4
Radix ad 100 ^{mas,} continuata omogenei producti residuum abiectaneum		+			5	8	i	2.		7	4

Facta ad hunc modum dati homogenei 98754. analiti habetur æquationis propolitæ radix

4524 fiue 45 24 hoc est, intra vnitatis partem centesimam veræ proxima.

CANO:

Qquationum Quadraticarum, Cubicarum, & Biquadraticarum, cum canonibus suis operis analytici directorijs cuique adscriptis integra & ordinata synopsis. In qua species canonicæ, vt operi analytico distinctè respondeant, quadripartito descriptæ sunt, antecedentium schematismorum exemplo, videlicet duæ primæ partes A. & Ab. pro primæ radicis singularis eductione A. pro divisore Ab. pro ablatitio; & duæ secundæ partes B. & Bc., pro secundarijs reliquis, B. pro divisore, Bc. pro ablatitio.

Pr	ima.
$A \cdot \cdot \cdot b$ $Ab \cdot \cdot \underline{bb}$	B
a a + da ===	2. ====ff.
1 \{\frac{4}{6}} 16\{\frac{4}{66}}	B{\cdot dc} \B{\cdot dc} \B{\cdot dc} \B{\cdot dc} \cdot dc} \cdot dc}
4a-da-3	ff.
$A \cdot \begin{cases} -\frac{d}{b} \\ \cdot \cdot \cdot b \end{cases}$ $Ab \begin{cases} -\frac{d^{5}}{b^{6}} \\ \cdot \cdot b \end{cases}$	$B \cdot \begin{cases} \frac{-d}{2 \cdot b} \\ \frac{-dc}{2 \cdot bc} \\ \frac{2 \cdot bc}{\cdot \cdot cc} \end{cases}$
-aa+da=	ff.
$A. \begin{cases} \frac{\cdot \cdot d}{-b} \\ Ab \begin{cases} \frac{\cdot \cdot db}{-bb} \end{cases}$	$B : \begin{cases} \cdots d \\ -2 \cdot b \end{cases}$ $B : \begin{cases} -2 \cdot b \\ -2 \cdot b \end{cases}$ $-2 \cdot c \cdot d \cdot c$

Pr	ima.
444====	888.
Abb 16bbb	B. \{ 3.66 c c c c c c c c c c c c c c c c c c
444+ff4=	388.
$A \cdot \cdot \begin{cases} ff \\ bb \end{cases}$ $Ab \begin{cases} \frac{ffb}{bbb} \end{cases}$	$B. \begin{cases} .ff \\ 3.bb \\ 3.b \end{cases}$ $Bc \begin{cases} .ffc \\ 3.bbc \\ 3.bcc \\ .ccc \end{cases}$
aaa-ffa=	3.
$A. \begin{cases} -ff \\ \underline{bb} \\ Ab \end{cases} \begin{cases} -\frac{ff}{bb} \\ \underline{-\frac{ff}{bb}} \\ \vdots \\ \underline{-\frac{f}{bb}} \\ \end{bmatrix}$	Bc \ 3.66 Bc \ \ 3.66 3.66 3.66 3.66 3.666 3.666

169

-aaa+ffa	~~4.~~ <u>\$33.</u>
A \ \ _ 6 6	B. 3. 65
Ab { ffb	(-3.b)
	Be \(\frac{-3.bbc}{-3.bcc} \)
	000

$$A. \begin{cases} \frac{d}{bb} \\ \frac{d}{bb} \\ Ab \begin{cases} \frac{d}{bb} \\ \frac{d}{bb} \\$$

$$a_{1a} + d_{aa} - ff_{a} = ggg.$$

$$A \begin{cases} -ff \\ d \\ bb \end{cases}$$

$$B \begin{cases} 2.db \\ 3.bb \\ 3.bb \end{cases}$$

$$Ab \begin{cases} dbb \\ bbb \end{cases}$$

$$\begin{cases} -ff \\ dsc \\ 2.dbc \\ 3.bcc \\ ccc \end{cases}$$

$$3.bcc \\ ccc \end{cases}$$

Qquationum Quadraticarum, Cubicarum, & Biquadraticarum, cum canonibus suis operis analytici directorijs cuique adscriptis integra & ordinata synopsis. In qua species canonicæ, vt operi analytico distinctè respondeant, quadripartito descriptæ sunt, antecedentium schematismorum exemplo, videlicet duæ primæ partes A. & Ab. pro primæ radicis singularis eductione A. pro divisore Ab. pro ablatitio; & duæ secundæ partes B. & Bc. pro secundarijs reliquis, B. pro divisore, Bc. pro ablatitio.

	ma.
44	==ff.
A b	B 2.6
16 66	Bc {2.6
	1.00
a a + da ===	===ff.
484	B{ . d
Ab \ 66	Bc 2. bc
	(
3	7
44-da===	==ff.
r-4	c-d
$A\left\{ \begin{array}{c} -d \\b \end{array} \right.$	$B \cdot \left\{ \frac{d}{2 \cdot b} \right\}$
16 = db	5-de
5 99 .	Bc \ 2.6c
	-
-as+ds=	==ff.
$A. \left\{ \begin{array}{c} -d \\ -b \end{array} \right.$ $Ab \left\{ \begin{array}{c} -db \\ -bb \end{array} \right.$	$B. \begin{cases} \cdots dc \\ -2.b \end{cases}$ $Bc \begin{cases} -2.bc \\ -2.bc \end{cases}$
6-6	C-2.6
Ab3 - 44	Rc) -in he

	fferentia. 14.
Pri	ma.
444	888.
Abb bbb	B. \{ 3. b b c \\ 3. b c c c c \\ B c \{ \frac{3.bbc}{3.bcc}}{3.bcc}
. 2	
aaa+ffa===	333.
A. \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \	$B \cdot \begin{cases} \frac{ff}{3.bb} \\ \frac{3.bb}{3.b} \end{cases}$
	Bc { 3.66c 3.6cc .ecc
aaa-ffa=3	
$A. \left\{ \begin{array}{c} -ff \\ bb \end{array} \right\}$	B \{ \frac{-ff}{3.bb} \} \\ \frac{3.bb}{3.b} \]
Ab { bbb	3. b -ffe 3. bbc 3. bcc
	3.600

-	-aaa+f)	fa 4.	== 333.
A{-			
A6 {:	-		2-3.65 2-3.6
	-666	Be	\\ \frac{-3.66c}{-3.6cc}\\ \frac{-3.6cc}{6cc}\\ \frac{6cc}{6cc}\\ \frac{6cc}{6cc}\\ \frac{6cc}{6cc}\ \frac{6cc}{6
			-3.bcc

4	a a +	daa			=33	g.
1.5	. d			(	. d	
= 5 1 1 1	1666			$B \begin{cases} 3 \\ 3 \end{cases}$	. 66	
ADT	1.666		1	)	. 0	
				$B \subset \begin{cases} \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} \end{cases}$	.dbc	
				BCS	.bbc	
				1.	. c c c	

	6.
aaa daa	333.
1. \\ - \d' \\ . \bb	(d
-	B) -2.db
A6 \ . 666	(36
	2. dbc
	B 6 3. 660
	[ccc

-	-ff1 ==== 333.
A Stf	$\left\{\begin{array}{c} \cdot ff \\ \cdot d \end{array}\right\}$
16 S f f b	B 2 db
2646	$\frac{3.6}{\int \cdot ffc}$
	Bed 3.bbc
	3.600

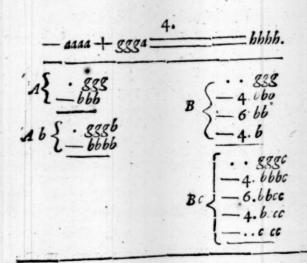
ana + dan	9, 1-ffa=	
		$\begin{cases} -ff \\ d \\ B \end{cases} 2.db$
Ab \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \		3.66
2665		(-ff
		3 bbc
		(3.bcc

18-d 2-bb	$-\int_{-d}^{ff}$
	$ \begin{array}{c c} B & -2.db \\ -3.bb \\ -3.b \end{array} $
16 - 666 - 666	(· ff c
	Bc) - 2 dbc - 3 bbs - 3 bsc
	(

Biquadraticarum differentia. 46.

4444 - 222	4 3	•	bbl
833	4.		
4 { - 888		(	888
		B	6.66
1 6 - 3336		(	4.6
		1.	- gggc
	1.		. 4 00bc
		BC	. 4 bccc
			0000

A a.	ia—ff	Gaa <u> </u>	6.	hhhb.
	-ff- . bbb		- B	\[\begin{aligned}ff \\ -2.ffb \\ .4.bbb \\ .6.bb \\ .4.b \end{aligned} \]
Ab {	-ffb	6		. 6.66 . 4.6
			Вс	- ffcc -2 ff bc .4 bbbc .6.bbcc
				(. 4. bece cccc

	- aaaa + j	7. Taa	bbbb.
1	. ff _bbb		ff . 2.ffb
A6 {	· ff — bbbb		-4.bbb -6.bb -4.b
		R	2.ffbc -4 bbbs
			-6.bbcc -4 bccc - cccs

	5. bbbb
A { ff bbb	B. \ 4 bbb 6 bb
Ab { - gggb	4.6
4	Bc 2. ff bc 4. bbbc 4. bcc 4. bcc
	4.600

aasa + dasa	==	bbbb.
A { 1666		(3. db
A b { dbbb	B	) 3 db 6) 4 bbb
1 6666		6.00
	6	C4.b
		2.dbcc
	Bc	3. dbbc 4.bbbc
		6.bbcc

1 { -d		*	[d
Ab { dbbb		B	-3.dbb -3.dbb
C . 0000			. 6 bb
			dece
		BC	- 3 dbbc - 4 bbbc
	. ,	•	. 6 bbcc
	,		1 . 0

II.

14.

AS SES bbb	fan + ggga bhhh.
Ab ff bb	B 2.ffb 4 bbb 6.bb
(bbbb	(4.6
?	2.ffbc B c 4 bbbc
	6.bbcs 4.bccs

173

15	-338 - f f		ggg ff
	- 666	B.	2. ffb -4.666 -6.66
"S-	- gggb - ffbb - bbbb		-4 b
		Po	tf. c
		BC	-4.bbsc -6.bbsc -4.bsc

-779		-	ggg
A S - 328 2. 666	1	1-	ff
-		B _	- 2. ff 6
1 b \ - gggb - ff bb . bbbb		/	. 6.60
5 . pppp			4.6
			- gggc
		-	-2.ffb:

4.bccc

aana + daan + g	18.	
A \ \ . \ \ . \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \	В	. g53 . d . 3.db . 3.dbb 4.bbb 6.bb
	Bos	dece dece dece dece dece dece dece dece

aasa + daaa -	ggga bbbb.
ASd	333
- goob	B 3 db
Ab gggb	4 666
	(ggg
	· 3 dbcc
	B c? . 4 bbbc . 6.bbcc
	. 4.bccc

— aaaa — daaa +	ggga hhhb.
A \ \ \tag{933} \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \	- : ggg - : d - 3. db
Ab S - gggb	B \ — 3. dbb 1 — 4.bbb
5-pppp	-6.bb -4.b
	- dece
	Bc 3.dbbc 4.bbbc
	-6.bbcc -4.bccc ccc

-	- 000			[-··ggg
)	- ggg			d
-	- bbb		B	-3. db
165	- dbbb			· 4 666
	. 6660			1 : 4.6
		- 1		- gggt
				-3. abcc
		.1.	Box	· 4 bbbc
				6.bbcc

- aana + da	24. 44 + ggg4 =	bbbb.
A \ . 333 \ . d \ . bbb		ggg d . 3. db
Ab gggb	B <	- 3. dbb - 4. bbb - 6. bb
2- 6666		-4.b
		. dece
		— 4.bbbc — 6.bbcc — 4.bcc

179

- 4.6bbc

-4.bccc

. 6060

3.dbcc

- 4. bbbc - 6. bbcc - 4. bccc

· . *cece

44	as — das	a-ff		= bbbb.
13	-ff -d .666			.ff 2ffb
			-	.d -
163	-ffbb -dbbb bbbb		1 .:	3.dbb 4.bbb 6.bb
			1-	4.6 ffcc
1	La in		1-	dece dece
	1000		3-3	.dbbc

__ asaa + daaa + ffaa ___ bhhh.

aaaa + daaa + ffaar+ ggga = bbbb.

6. bbcc

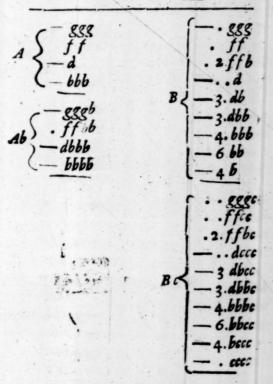
.. A:cc

	Segga bhhh
A S f f d bbb	2.ffb
A b Sggb ffbb dbbb bbbb	3. db 3. dbb 4. bbb
6666	6.66
	·2886
€., ₽	2. ff bc
Z ·	3.dbbc
	6. bbcc 4. becc

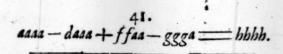
	*33•		
asss + dass	+ffaa-g	gga = bbb	b.

A { - \$8\$ • ff • d • bbb - \$8\$ • fbb • fbb • dbbb • bbbb	B 3. db 3. db 3. dbb 4. 6. bb 4. bbb
	Bc 3.dbcc . 4.bbbc . 4.bcc . cccc

Ab S-ff b - dbbb - bbbb	B d - 3. db - 3. dbb - 4.bbb - 6.bb - 4.b
	gggc ffcc -2. ff bc
1.15	3.dbec -3.dbbe -4.bbbe -6.bbee -4.bece ecce

ana - dana + ffaa + ggga = bbbb.	aaaa + daaa - ffaa: - ggga = bbbb.
$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	- 888 - ff - d - bbb - 888 - off - 2 ffb - 2 ffb - 3 db - 3 db - 3 db - 4 bbb - 6 bb - 6 bb - 4 b
Bc 3. dbcc - 3. dbbc - 4 bbbc - 6 bbcc - 4. bccc	Bod about the state of the stat
- aaaa + dhaa - ffaa - ggga = bbbb. - ggg - ff - ff - ff - 2.ffb	-aara - draa + ffaa + ggga = bbbb. Sgg Sgg Sgg Sgg Sgg Sgg Sgg
- bbb - gggb - 3.db - 3.db - 3.dbb - 4.bbb - 6.bb - 4.b	- d - bbb - 3ggb - 3. db - 3. dbb - 4. bbb - 6. bb - 4. b
Be 3. dbce 3. dbbc — 4 bbbc — 6 bbcc — 4. bccc	Bc < 2. ff bc dicc dbcc - 3. dbbc - 4.bbbc - 6.bbcc - 4.bcc
-3000	[ccc

(-388	- Albundi	[333
1 .77		ff
A) iff		2.ffb
- 666		d
A14. 1 77.7 8	Be	17.
- 3336		. 3.db5
Ab fibb		- 4.666
) . abbb	ads (3" pk	- 6.66
- 1.666		
And the second second	LUMBUG E	-4.6
	11200	7990
Louvel and		· · ffcc
into more and		.2.ffbc
Aug et Etc.	101 6011	dect
mean maldenne	11901911	. 3.dbec
the cognitation and	BES	. 3.dbbc
ampg fraili	oits min	- 4. bbbe
		- 6.bb.c
Surgished solo		- 4.bccc

asaa — dasa — ffas — ggga — bbbb.	46. — 446. — 446. — 446. — 466. — 466
1 - gggffff - 2.ffb	18 : 888 - 666 :
- bbb - gggb - ffbb - dbbb - 4.bbb.	S. fibb B . 3. db
bbbb	Ab \ _ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \
ffcc -2.ffbc dccc -3.dbcc	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
B C 3 dbbc • 4 bbbc • 6 bbcc	B 3. dbcc 3. dbbc -4. bbbc -6. bbcc
. 4 becs	-4.bccc

Sic igitur exacta est æquationum de triplici genere proposito cum canonibus suis directorijs vniuersa descriptio: Quæ, vt Problematum superiorum Corollarium generale, & ad Exegeticen numerosam maxime conuentens Appendix, secundæ & exegeticæ tractatus huius pæti sinem imponat.

Ad Mathematices studiosos.

E X omnibus Thoma Harrioti scriptis Mathematicis, quòd opus hoc Analyticum primum in publicum emissum sit, haud inconsultò factum est. Nam, quùm reliqua eius opera, multiplici inuentorum nouitate excellentia, eodem omninò quo tractatus iste (Logistices speciosa exemplis omnimodis totus compositus) stilo Logistico, hactenùs inustrato, conscripta sint, eà certè ratione sit, vi prodromus hic tractatus, vitra proprium ipsius inastimabilem vsum, reliquis Harrioti scriptis, de quorum editione iam seriò cogitatur, pro necessario preparamento siue introductorio opportunè inseruire possit. De qua quidem accessoria operis huius visitate rerum Mathematicarum studiosos paucis his pramonuisse operaprecium esse duximus.